

**ENCICLOPEDIA
ARGEȘULUI
ȘI
MUSCELULUI
VOLUMUL II
(D-K)**

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI
PITEȘTI, 2010

ENCICLOPEDIA ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI
VOLUMUL II
(D-K)

Editori: CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ; UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI;
CONSILIUL LOCAL PITEȘTI; CLUBUL ENCICLOPEDIȘTILOR DIN ARGEȘ-MUSCEL

COLEGIUL REDACȚIONAL

Coordonator: Prof. univ. dr. Petre **POPA**

Redactori responsabili:

dr. Octavian Mihail **SACHELARIE** (Volumul I),

drd.ing. Ileana **BĂLAN** (Volumul II),

dr. Spiridon **CRISTOCEA** (Volumul III),

dr. Filofteia **PALLY** (Volumul IV)

Redactori de specialitate:

- Domni, doamne, domnițe, regi, regine: dr. Vasile **NOVAC** (V.N.), dr. Claudiu **NEAGOE** (C.N.);
 - Academicieni: Silvestru **VOINESCU** (S.D.V.), dr. Petre **POPA** (P.P.)
 - Oameni politici și de stat: dr. Spiridon **CRISTOCEA** (S.I.C.), dr. Sevastian **TUDOR** (S.T.);
 - Ierarhi, instituții ecleziastice, comunități: Silvia **POPESCU** (S.P.);
 - Prefecți, instituții județene, funcționari de stat: Ion **BULACU** (I.T.B.), Manole **BIVOL** (M.B.);
 - Primari, instituții urbane, funcționari publici: Teodor **MAVRODIN** (T.M.), Nicolae **MOISESCU** (N.I.M.);
 - Parlamentari, cercetători în științe agricole, unități specializate în domeniu: dr. Constantin **BUDAN** (C.D.B.);
 - Scriitori, asociații literare: Marian **STOICA** (M.S.), Margareta **ONOFREI** (M.M.O.);
 - Muzicieni, instituții și formații muzicale: Lucreția **PICUI** (L.P.);
 - Plasticieni, instituții și asociații de artă: Simona **NAGÎȚ** (S.N.);
 - Generali, instituții militare: dr. Gheorghe **NICOLESCU** (G.I.N.), dr. Vasile **NOVAC** (V.N.);
 - Martiri postbelici, asociații memoriale: dr. Ilie **POPA** (I.I.P.), drd. Remus **CÎRSTEA** (R.P.C.), Zicu **IONESCU** (Z.I.);
 - Structuri politice, administrative și obștești actuale: Dănuț **BICA** (D.B.), Dumitru **DRĂGUȚ** (D.D.),
Marius **POSTELNICESCU** (M.I.P.);
 - Universitari, instituții de învățământ superior: drd. Ileana **BĂLAN** (I.A.B.), Mariana **SÂRBU** (M.C.S.),
dr. Ioana Iulica **VOICU** (I.I.V.);
 - Cercetători în științe exacte: dr. Radu **GAVA** (R.G.), dr. Elena **HEROIU** (E.H.);
 - Cercetători în științe umaniste: dr. Octavian Mihail **SACHELARIE** (O.M.S.);
 - Istoric, mari proprietari funciari și demnitari medievali: dr. Spiridon **CRISTOCEA** (S.I.C.), drd. Radu **OPREA** (R.O.);
 - Arhitecți, instituții de profil: Alexandru **MUȚESCU** (A.M.);
 - Constructori, edificii, zone rezidențiale: Grigore **POPESCU** (G.P.), Dumitru **GHERĂSOIU** (D.I.G.);
 - Juriști, instituții juridice: dr. Dumitru **VĂDUVA** (D.V.), dr. Iulia **BOGHIRNEA** (I.F.B.); Aurelian **DIANU** (A.A.D.);
 - Medici, instituții medicale: Constantin **CAPĂȚĂ** (C.C.);
 - Actori, instituții, activități teatrale: Ion **FOCȘA** (I.F.);
 - Întreprinzători tradiționali, economiști: dr. Tiberiu Cristian **AVRĂMESCU** (T.C.A.), Ion **BĂDESCU** (I.G.B.),
Gheorghe **HERA** (G.H.);
 - Industriași și manageri contemporani, inovatori, inventatori: Ion **PIETRĂREANU** (I.D.P.);
 - Diplomați de carieră, oameni actuali de afaceri: Ion Marius **MOTREANU** (I.M.M.);
 - Folcloriști, instituții și oameni de cultură: Constantin **CÂRSTOIU** (C.G.C.), Adriana **LUNGAN** (A.L.);
 - Mari proprietari funciari din etapele modernă și contemporană, fermieri, arendași: Ion **ȘTEFAN** (I.I.Ș.);
 - Familii argeșene și muscelene importante: dr. Filofteia **PALLY** (F.P.), dr. Nicolae **LEONĂCHESCU** (N.P.L.);
 - Cadre didactice, instituții școlare preuniversitare: dr. Ion M. **DINU** (I.M.D.), Dumitru **GHERĂSOIU** (D.I.G.),
Constantin **VĂRĂȘCANU** (C.V.); Ion **BĂCANU** (I.S.B.);
 - Ziariști, publicații, tipografii: Ilie **BARANGĂ** (I.I.B.), Virgil **MARTINESCU** (V.G.M.), Constantin **SIMAN** (C.S.);
 - Edituri, maeștrii fotografi, traducători, realizatori media: Iulia Elisabeta **CIUCĂ** (I.E.C.);
 - Sportivi, cluburi, baze și asociații: dr. Nicolae **MIHĂILESCU** (N.M.), Liviu Valentin **MOTREANU** (L.V.M.);
 - Localități, glosar argeșean selectiv: Grigore **CONSTANTINESCU** (G.C.), Eugenia **CONSTANTINESCU** (E.C.);
 - Hidronime, oronime, toponime, rezervații naturale: Ion **BĂCANU** (I.S.B.), Valeriu Florian **ALEXIU** (V.F.A.);
 - Varia: Nicolae **BADEA** (N.B.), Manole **BIVOL** (M.B.), dr. Constantin **BUDAN** (C.D.B.), Gheorghe **CHIȚA** (G.F.C.),
Eduard Ionuț **FÎSCĂ** (E.I.F.), dr. Nicolae **LEONĂCHESCU** (N.P.L.), Nicolae **NECȘOIU** (N.N.), dr. Filofteia **PALLY**
(F.P.), dr. Petre **POPA** (P.P.), Silvia **POPESCU** (S.P.), Vintilă **PURNICHI** (V.P.), Răzvan Silviu **RUDI** (R.S.R.), dr. Adrian
ȘIMON (A.Ș.).
-

**ENCICLOPEDIA
ARGEȘULUI
ȘI
MUSCELULUI**

VOLUMUL II

(D-K)

Cuvânt înainte: **drd.ing. Ileana BĂLAN**
Studiu introductiv: **prof.univ.dr. Petre POPA**

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI

PITEȘTI, 2010

Coperta I: Efigia Județului Argeș (2010)

Coperta IV: Cuvinte despre Argeș și Muscel

Titularii proiectului:

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ *DINICU GOLESCU* ARGEȘ;

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI;

MUZEUL JUDEȚEAN ARGEȘ;

MUZEUL VITICULTURII ȘI POMICULTURII GOLEȘTI, ȘTEFĂNEȘTI, ARGEȘ

Consultanți științifici:

Prof.univ.dr. Nicolae **LEONĂCHESCU**

Cercetător principal I dr. Gheorghe **PĂUN**, Membru corespondent al
Academiei Române

Parteneri media:

ARGEȘUL (director, Mihai **GOLESCU**);

ATITUDINE ÎN ARGEȘ (director, Spiridon **VOINESCU**)

Caseta CIP. Biblioteca Națională a României

- Tehnoredactor: ing. Sorina Mihaela **DEACONU**
- Documentariști: Daniela **CALOTĂ**, Iuliana Liliana **COROȘ**, dr. Gheorghe **CREMENESCU**, Gheorghe **CREȚU**, Paul **DICU** (1926-2008), Nicoleta **DRĂGUȚ**, Vasile **DUMINICĂ**, drd. Jean **DUMITRAȘCU**, Maria **DUMITRESCU**, Ion **FÎNTÎNERU**, Cornelia **FOTA**, Mihaela **FULGEANU-MATEI**, Mihail Petre **GEORGESCU**, Nicolae **GEORGESCU**, Marian **GHIȚĂ**, Mihai **GOLESCU**, Gheorghe **GOMOIU**, dr. **Mihai IANCU**, Magdalena **IOAN**, Luminița Ioana **IORDACHE**, Viorica **MĂNĂTUICĂ**, Gheorghe **MĂNDIȚĂ**, Mihai Constantin **MITRACHE**, Ioana **NEGOESCU**, dr. Marin **NIȚULESCU**, Cristian **OTOBĂCU**, Ion **PĂTRAȘCU**, dr. Dan Ovidiu **PINTILIE**, drd. Cornel **POPESCU**, Ion I. **POPESCU**, Maria Magdalena **ROȘOIU**, Gheorghe **SANDU**, drd. Doru Gabriel **STAN**, Dana **STANA**, dr. Ștefan **ȘTEFĂNESCU**, dr. Ștefan **TRĂMBACIU**, Daniela **TRICĂ**
- Secretariat general: Iulia Elisabeta **CIUCĂ**, Eduard Ionuț **FÎȘCĂ**, Carmen Nicoleta **TUDOR**
- Culegere computerizată: Oana Adriana **ANTONESCU**, Marina **APOSTOL**, Dan **ARSENE**, Raluca Cristina **BADEA**, Traian **BRÎNARU**, Adrian Nicolae **COMAN**, Cristina Maria **COSTEA**, Ionel **DOBRE**, Diana **GRIGOR**, Elena **HEROIU**, Iulian **MARICA**, Georgeta Elena **NICOLESCU**, Mihai **OPROESCU**, Iuliana Lucia **POPESCU**, Ionela **SORENGHEA**, Mihaela Luminița **STOIAN**, Gabriel **TUDOSE**, Aurelian Nicolae **ZAMFIR**
- Lectori: Ion I. **POPESCU**, Aurelia Ioana **POPESCU**, dr. Lavinia **GEAMBEI**, Gheorghe **CHIȚA**

Mulțumiri pentru: Lelia **BĂDICĂ**, Constantin **BĂRBULESCU**, Dumitru **CÂRSTEA**, Nicolae **COZLOVSCHI**, Mircea **CRĂCIUN**, Cristian **DANEȘ**, Virginia **DRAGNEA**, Mihail **GHIȚESCU**, Vasile **GHIȚESCU**, Ion **HIRU**, Dumitru **ILIE**, Liliana Teodora **MARINESCU**, Vasile **NEGOESCU**, Marius **OLTEANU**, Romulus **POPESCU**, Constantin **ROTĂREASA**, Ion **STAN**, George **TĂTĂRUȘ**, Vasile **TUDOR**

Consilier editorial: ing. Sorina Mihaela **DEACONU** (Litera D)

Toate drepturile pentru **Volumul II (D-K)** aparțin BIBLIOTECII UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI, <http://biblioteca.upit.ro>

CUVÂNT ÎNAINTE

Drd.ing. Ileana **BĂLAN**
Director,
Biblioteca Universității din Pitești

Universitatea din Pitești, rector prof. univ. dr. Gheorghe BARBU, beneficiind de parteneriatul Consiliului Județean Argeș, președinte dr. Constantin NICOLESCU, a validat participarea noastră la realizarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, prima elaborare cu atare tematică din literatura națională. De aceea, ca structură specializată, Biblioteca Universității s-a aflat, constant, în prim-planul derulării amplului proiect, oficializat, strategic, la 5 octombrie 2006, împreună cu Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Muzeul Județean Argeș, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș. Constituim, astfel, o redutabilă *echipă logistică*, suport incontestabil și oportun finalizării lucrării amintite.

Pentru sistematizarea datelor din *Enciclopedia Argeșului și Muscelului*, prezentate alfabetic, s-a convenit gruparea detaliilor în patru volume distincte: *A-C*; *D-K*; *L-R*; *S-Z*, toate elaborate de același colegiu redacțional, coordonat de prof. univ. dr. Petre POPA, inițiatorul demersului invocat, *istoric*, unul dintre colaboratorii noștri statornici.

Primul volum, *A-C*, a fost asumat de Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, redactor responsabil dr. Octavian Mihail Sachelarie, directorul instituției. S-a postat pe *internet* încă de la începutul anului 2009: www.bjarges.ro/profesionalproiecte. Impactul devine favorabil cititorilor, de la care s-au primit, pe lângă aprecieri protocolare, anumite detalii, binevenite pentru completarea textelor referitoare la persoane și familii importante, localități, instituții, publicații, locuri istorice, rezervații naturale, alte repere de interes public din Argeș-Muscel. În prezent se pregătește pentru editare (suport hârtie).

Cel de-al doilea volum, **D-K**, este elaborat prin intermediul bibliotecii pe care o conduc, din 2001, continuând activitatea realizată anterior de: Veronica Balmuș, Mariana Sârbu, Doru Gabriel Stan. Existăm, ca entitate distinctă, din 1962. Săptămânal, sala principală de lectură găzduiește reuniunea interactivă a membrilor *Clubului Enciclopediștilor din Argeș-Muscel*, precum și a *Colegiului redacțional*, format din autori cu experiență, dar și din tineri cercetători, aparținând mai multor sfere de investigație. Au la dispoziție, alături de utilizatorii obișnuiți, un portofoliu reprezentativ, constituit din aproape 250 000 unități de bibliotecă.

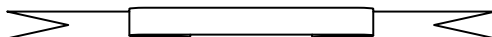
În același timp, cu acceptul rectoratului, Biblioteca Universității din Pitești mijlocește extinderea continuă a documentării în celelalte centre de învățământ superior din țară, ori în domenii conexe, acolo unde lucrează valoroși argeșeni și musceleni, îndrituiți să fie consemnați în enciclopedie. Totodată, urmărim să implementăm servicii dinamice, plurivalente, de certă calitate prin mai mulți redactori, informaticieni, tehnoredactori, operatori, proveniți din rândurile celor ce lucrăm nemijlocit în bibliotecă, ale căror nume le regăsim în *casetele tehnice* ale lucrării.

Pentru început, accesând <http://biblioteca.upit.ro> vă oferim spre analiză, din acest amplu dicționar, împreună cu elementele introductive, litera **D**, având sute de enunțuri, compartimente conform criteriilor stabilite. Sunt în stadiu avansat de pregătire literele **E-K**, integrate **Volumului II**, pe care le vom prezenta ulterior.

Sugestiile, opiniile, comentariile, informațiile dumneavoastră vor fi receptate cu deosebit interes, pe adresa de e-mail: biblioteca@upit.ro. Puteți folosi, de asemenea, sistemul poștal clasic: Biblioteca Universității din Pitești, str. Târgu din Vale, Nr. 1, 110040, Județul Argeș. În ambele cazuri vă vom răspunde cu promptitudine.

Asigurăm pe toți cei implicați în elaborarea sau lecturarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* de respectul și grațitudinea noastră.

Pitești, 20 iulie 2010

SPIRITUL ENCICLOPEDISMULUI ȘI ARGEȘUL

Elaborarea *Volumului II (D-K)*, din *Enciclopedia Argeșului și Muscelului*, îmi conferă posibilitatea de a completa, cu noi considerații, *tema introductivă*, prezentată la *Volumul I (A-C)*, extinzând, astfel, cadrul informal adresat cititorilor noștri.

Realizarea unei ample lucrări de factură enciclopedică este, așadar, pentru autorii implicați într-un asemenea proiect, o adevărată *piatră unghiulară* a experienței lor editoriale. Ca principiu, modalitatea tratării unitare a domeniilor tematice a apărut relativ târziu, comparativ, bunăoară, cu sfera de cuprindere *segmentială* a descripțiilor clasice.

Din acest unghi de vedere, principii inedite a dezvoltat *Școala enciclopedică franceză*, structurată în cea de-a doua jumătate a secolului XVIII, concomitent cu evoluția doctrinei *luministe*. Inițiatorul demersului privind elaborarea unui *dicționar polivalent*, de mari proporții, reprezentativ pentru cultura universală a timpului, este renumitul filosof, scriitor și estetician, născut în orașul Langres, Denis Diderot (1713-1784), cu studii la Universitatea din Paris, autor al unei vaste literaturi, din care se detașează titlurile: *Cugetări asupra interpretării naturii* (1753); *Călugărița* (1760), *Nepotul lui Rameau* (1772), *Jacques fatalistul* (1773); *Saloanele* (1781).

Printre colaboratorii săi, suficient de convingători în sensul spiritualității dialectice, se regăsesc importanți *corifei* europeni, în primul rând, matematicianul filosof, Jean le Rond D'Alembert (1717-1783), care a elaborat *Discursul preliminar*, dar și un cuprinzător *Tratat de dinamică*, legistul fundamentalist Charles de Secondat, Baron de Montesquieu (1689-1755), gânditorul analist Paul Henri Dietrich, Baron d'Holbach (1723-1789), numeroase alte personalități continentale.

Denumită *Enciclopedie sau dicționar rațional al științelor, artelor și meșteșugurilor*, uzual, *Enciclopedia franceză*, lucrarea a fost elaborată și editată în perioada 1751-1780, având 35 de volume. Considerată *monument* al gândirii moderne, opozantă sensurilor medievisticii ignorante,

Enciclopedia franceză demonstrează oportunitatea interferenței științelor cu viața socială și civică a națiunilor, relevă modalitatea pragmatică de a analiza, prin sinteze comparatiste, evoluția umanității, surprinde acțiunile novatoare ale etapei amintite, direcționează perspectiva.

Arhetipul enciclopedic francez s-a extins, treptat, în toate statele occidentale, ulterior și pe alte coordonate geografice. Așa, de exemplu, importanță majoră prezintă *Enciclopedia americană*, apărută la mijlocul secolului XIX, dar și cele din Germania, Rusia, Marea Britanie. Acum, majoritatea covârșitoare a comunităților importante ale *Mapamondului* oferă cititorilor, inclusiv prin modalități *virtuale*, un relevant *conglomerat* de informații, având nuanță generalizatoare. Cu deosebire, în perioada interbelică s-au nuanțat, editorial, lucrările de mari proporții, acceptându-se apariția acestora pe domenii, litere sau alfabetic, indiferent de explicitarea enunțurilor. Aspectul denotă un relevant *dinamism* al multitudinii realizărilor umane, prevalând domeniile productive, unde lectorii pot găsi, într-un spațiu cât mai condensat, informații *globale*, sau pentru anumite domenii existențialiste.

Referindu-ne, strict, la portofoliul Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, considerat unul dintre fondurile reprezentative ale României contemporane, acesta listează numeroase titluri de enciclopedii tradiționale sau contemporane, așa cum sunt: *The Encyclopedia Britanica, I-XXIX*, London, 1929; *Encyclopedie Française, I-XVII*, Editura Larousse, Paris, 1937; *The Encyclopedia Americana, I-XXX*, New York, 1976; *Encyclopedia Universalis, I-XXX*, Paris, 1993; *Enciclopedia americanilor*, București, 2003; *Larousse: enciclopedia popoarelor: Africa, America, Asia și Oceania*, București, 2006; *Encyclopedia Judaica, I-XXII*, Detroit, 2007. Lucrări asemănătoare se găsesc, de asemenea, în Biblioteca Universității din Pitești, în bibliotecile municipale și orașenești, ale muzeelor sau altor instituții publice, ori în colecțiile unor cunoscuți intelectuali din Argeș-Muscel. Bunăoară, din portofoliul Bibliotecii Universității din Pitești, pe lângă titluri deja întâlnite, se detașează: *Encyclopédie française, I-XVII*, Paris, 1936-1939; *The Penguin Encyclopedia*, Baltimore, 1965; *Encyclopédie générale Larousse: En 3 volumes*, Paris, 1967; *Encyclopedia Universalis*, Paris, 1990; *The New Encyclopedia Britannica*, London, 1995; *The Wordsworth Encyclopedia, I-V*, Hertfordshire, 1995; *Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului, I-VII*, București, 1999-2004; *Encyclopaedia of Modern Techniques of Teaching, 1-8*, New Delhi, 2007, *Enciclopedia concisă Britannica*, București, 2009, precum și *Petit Larousse illustré: Dictionnaire encyclopédique pour tous librairie*, Paris, 1980; *Dictionnaire bibliographique des auteurs: Des tous les temps et des tou*

les pays, I-IV, Paris, 1983; *Dicționar enciclopedic: 98.000 de definiții*, Chișinău, 2002; *Dictionary of Education*, New Delhi, 2005.

În ceea ce privește preocupările autohtone, un semnal autentic îl oferă inițiativele editoriale enciclopedice ale profesorului bănățean Constantin Diaconovici Loga (Caransebeș, 1 noiembrie 1770 – Buda, 12 noiembrie 1850). Apoi, la 7 februarie 1895, conducerea *Asociațiunii Transilvane pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român (Astra)*, cu sediul la Sibiu, hotărăște elaborarea și publicarea *Enciclopediei române*, coordonator, Corneliu Diaconovich (1859-1923), prim-secretar al acestui for. Cartea apare în trei volume (1898-1904), fiind realizată prin „conlucrarea reprezentanților literari ai tuturor țărilor și ținuturilor locuite de români”. Precizăm faptul că autorul, Corneliu Diaconovich, era un cunoscător avizat al enciclopedismului occidental, editând la Budapesta și Viena, apoi la Sibiu, periodicul *Rumänische Revue* (iulie 1885-decembrie 1904). Peste 25 de ani, în 1929, Lucian Predescu, născut la Iași în 1907, termina, la Cluj, *Enciclopedia Cugetarea. Material românesc, oameni și fapte*, tipărită în Capitală la 1940. De asemenea, în 1938-1943 se editează, la București, *Enciclopedia României*, patru volume, coordonator fiind sociologul, filosoful și esteticianul Dimitrie Gusti (1880-1955).

După cel de Al Doilea Război Mondial (1939-1945), s-au elaborat mai multe enciclopedii autohtone pentru diverse domenii, importantă fiind, printre altele, *Enciclopedia istoriografiei românești*, București, 1978, coordonator, academician Ștefan Ștefănescu. De asemenea, un succes incontestabil îl obține *Enciclopedia muzicii românești*, elaborată de Viorel Cosma, tipărită la București în mai multe volume, începând cu 2005. Toate aceste lucrări, având anvergură națională, fac relevante precizări privind spațialitatea Argeș-Muscel.

Ca succesiune valorică, *enciclopediile* au fost urmate de *dicționare* tematice, direcționând o tratare asemănătoare. Noile tomuri prezintă, constant, segmente *disparate* de activitate, ori, informații *pluraliste*, referitoare, cu deosebire, la persoane.

Modelul concludent universalist îl reprezintă, fără îndoială, inițiativa francezului Pierre Larousse (1817-1875), cunoscut și apreciat pentru *colecțiile lexicografice* care îi poartă numele. În 1852, acesta fonda, la Paris, *Casa de Editură Larousse*, anunțând prioritatea tipăririi lucrărilor enciclopedice. Primul succes de răsunet mondial rămâne *Marele dicționar universal al secolului al XIX-lea*, apărut în 17 volume (1865-1876).

În ceea ce privește dicționarele externe *Larousse*, acestea au devenit, cu timpul, o practică editorială frecventă. Interesant este, din punctul nostru de vedere, faptul că, într-o variantă apărută

în Franța, la Paris (1925), coordonată de Claude Auge, intitulată *Dictionaires encyclopédiques généraux*, având, în prima parte, 1 114 pagini care explică, sintetic, cuvinte sau expresii ale limbii franceze, iar cele următoare, până la 1 762, făcând referiri la personalități și *geografii*, este amintită (p. 1609) așezarea: „*Pitesei ou Pitesti, v. de Roumanie, Valachie, sur l'Argesu: 20 000 h*”. Volumul din 1925 prezintă România interbelică în 30 de rânduri, pe o coloană, la pagina 1 649, reproducându-se și stema statului. Asemenea consemnări fac, selectiv, aproape toate dicționarele enciclopedice universale, cu deosebire cele contemporane.

Astfel, *Meyers Neus Lexikon*, editat în Germania, Leipzig, 1974, aprecia: „*Municipiul Pitești este capitala județului Argeș din Sudul României (Muntenia). Are dezvoltată industria chimică, industria lemnului, industria textilă, industria constructoare de autoturisme, industria motoarelor electrice. Nod de cale ferată. Important centru cultural și urbanistic.*”

Comparativ cu primele serii *Larousse*, dicționarele românești cu tentă enciclopedică sunt ulterioare. Dintre acestea se detașează: *Dicționarul topografic și statistic al României* (1872), de Dumitru Frunzescu; *Marele dicționar geografic* (1898-1902), de George Ioan Lahovari, Constantin I. Brătianu, Grigore Tocilescu (cinci volume, peste 4 000 de pagini), având ca suport dicționarele geografice parțiale pentru județe; *Dicționarul de Istorie Veche a României* (1976). Există, de asemenea, mai multe tomuri complexe, așa cum este *Dicționarul enciclopedic*, tipărit la București în: 1962 (*Volumul I, A-C*); 1964 (*Volumul II, D-J*); 1965 (*Volumul III, K-P*); 1966 (*Volumul IV, Q-Z*). Toate înscrisu, alfabetic: nume, localități, cuvinte, instituții, zona Argeș-Muscel regăsindu-se constant.

În 1972, Editura Enciclopedică Română a oferit cititorilor primul *Mic dicționar enciclopedic*, având 1 736 de pagini, compus, după modelul *Dicționarului general Larousse* (1925), din două compartimente: glosar, respectiv, persoane, așezări, publicații, foruri politice și administrative, în total, 77 000 de enunțuri, la care se adaugă alocuțiuni și expresii celebre, plasate, tipografic, între cele două secțiuni amintite.

Preocupările din acest domeniu s-au multiplicat, constant, în ultimele decenii. O realizare importantă este reeditarea actualizată a *Dicționarului enciclopedic român*, amintit mai sus. Noua formă are șapte volume, păstrează metoda *amalgamării* enunțurilor și a apărut, succesiv, pe litere, în: 1993 (*A-C*), 1996 (*D-G*), 1999 (*H-K*), 2001 (*L-N*), 2004 (*O-Q*), 2006 (*R-Ș*), 2009 (*T-Z*). S-a extins, totodată, practica elaborării de lucrări asemănătoare cu caracter zonal, referitoare, mai ales,

la personalitățile din diferite sectoare, sugerând inclusiv scopuri comerciale, realizate atât în manieră *clasică*, dar și prin sistemul internet.

Deosebit de utile sunt culegerile bibliografice, care listează asemenea titluri, așa cum este *Bibliografia românească veche*, patru volume (1903-1944), autori Ioan Bianu, Nerva Hodoș, Dan Simonescu.

În ceea ce privește scrierile aferente spațiului geo-istoric Argeș-Muscel, evidențiem, prevalent, demersurile aparținând tradiționalității. Asemenea volume, cu conținut diversificat, ilustrează, prin raportare la nivelul informațiilor cunoscute, aspecte istorice, geografice, lingvistice, economice sau demografice, rolul unor personalități originare din această parte a României, alte detalii valoroase. Printre autoritățile în materie, care au analizat asemenea realități, nominalizăm: Nicolae Iorga, George Ioan Lahovari, Constantin Giurescu, Aurelian Sacerdoțeanu, Constantin Alessandru, Ioan Răuțescu, Gheorghe Pârnuță, Augustin Z.N. Pop, Nicolae Leonăchescu, Florian Tucă, Dan Zamfirescu.

La rândul lor, autori locali precum: Dumitru Udrescu (*Glosar regional*), Ion M. Dinu (*Dascăli argeșeni*), Silvestru Voinescu (*Academicieni*), Spiridon Cristocea (*Istorici*), Sevastian Tudor (*Oameni politici și de cultură*), Vasile Novac (*Generali*), Grigore Constantinescu (*Argeș. Dicționar etnocultural*), Jean Dumitrașcu (*Parlamentari*), Marian Stoica (*Scriitori*), Petre Popa (*Universitari*), Ilie Barangă (*Ziariști*), Zicu Ionescu și Remus Petre Cîrstea (*Martiri*), Silvia Popescu, Marin Drăgușin, Silvie Buburuzan (*Tărâmul tăcerii*) Alexandru Căpățână, Gheorghe Barbu (*Domenii tehnice*), Constantin Cârstoiu, Teodor Mavrodin, Nicolae Rizescu, Dumitru Căpitanu, Octavian Mihail Sachelarie, Paul Dicu, Constantin Florea, Dumitru Baci, Flaminu Mărtzu, Ștefan Trâmbaciu, Nicolae Moiescu, Valeriu Marinescu, Ion Băcanu, Vili Firoiu, Ion Cruceană, Ion Boalcă, Nadia Ciochină (*Oamenii cetății*) și mulți alții au abordat, predilect, segmente tematice. Continuă asemenea demersuri intelectuali argeșeni ai *noului val*, formați, mai ales, la Facultatea de Științe Socio-Umane a Universității din Pitești, specializarea *Istorie*, înființată în 1997.

Lipsesc, în mare măsură, scrierile despre: constructori, arhitecți, economiști, medici, juriști, specialiști din științele agricole și tehnice, remarcați, cu deosebire, în etapa postbelică. Semnatarii paginilor propuse acum cititorilor vor analiza, cu certitudine, asemenea domenii.

Devine oportună, așadar, realizarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, inițiativă finalizată, cu succes, în mai multe județe sau municipii ale țării. Descrierile următoare

directionează, în premieră pentru Argeș-Muscel, un atare deziderat, având ca principal punct de reper semnificația distinctă a acestor locuri, integrate evoluției generale a statalității autohtone și continentale. Pentru mine, ca istoric, elaborarea lucrării aduse în discuție a devenit o permanentă *stare de spirit*. Motivațiile sunt multiple. Bunăoară, primele impresii asupra acestui areal mi s-au conturat încă de pe băncile Școlii Primare Bocșa, comuna Măciuca, județul Vâlcea, când am reușit să descifrez explicația la fotografia din *Abecedar*, cu înfățișarea Bisericii Mănăstirii Curtea de Argeș. Tot atunci s-au întipărit legende referitoare la Negru Vodă, Posada, Meșterul Manole. Ulterior, cunoștințele vor sistematiza prin vizite documentare, studii de specialitate, activități didactice și publice.

*

* *

Actualul județ Argeș, denumire apropiată legendarului hidronim antic *Ordessos/Argesis*, are, prin unirea cu zona Muscel, pe baza **Legii** din 6 septembrie 1950, peste 6 800 km, ceea ce reprezintă, aproximativ, 2,9% din suprafața de astăzi a României. Reședința oficială este municipiul Pitești, atestat printr-un document scrie (20 mai 1388), purtând *pecetea* lui Mircea cel Bătrân (1386-1418). La Curtea de Argeș și Câmpulung, foste reședinte domnești, se află importante necropole voievodale și regale. După 1 ianuarie 2007, face parte din **Euroregiunea Sud (Muntenia)**, cu sediul la Călărași. Prima referire la județul Argeș datează, se pare, de la 12 august 1437. Consemnarea, reprodusă în *Documenta Romaniae Historica*, B, Țara Românească, Volumul I (pagina 50), amintește de „*Lanjești din Arghis*”.

Din punct de vedere geografic, înălțimile munților Făgăraș, din Carpații Meridionali, unesc Argeșul, la nord, cu județele Sibiu și Brașov; crestele semețe ale Masivului Leaota, dealurile din Podișul Getic și o parte din Câmpia Română constituie *puntea* de est cu județul Dâmbovița; Câmpia Găvanu-Burdea îl mărginește, la sud și sud-est, cu județele Teleorman și Olt; *cumpăna de ape*, dintre râurile Argeș și Olt, îi conferă vecinătatea, spre vest, cu județele Vâlcea și Olt. Relieful, *asemănător unui uriaș amfiteatru*, se *descifrează*, predilect, de la nord spre sud, de la Vârful Moldoveanul (20543 m), până la șesurile aluvionare. Ținiturile *piemontane* ocupă mai mult de jumătate din teritorialitatea amintită anterior. Pe văile *săpate* de ape în munți și dealuri, pe frumoasele plaiuri și muscele, de-a lungul drumurilor și șoselelor, precum și în plină câmpie, s-au constituit, de timpuriu, trainice așezări.

Viața materială și spirituală din Argeș-Muscel a *urcat*, prin secole și milenii, o dată cu evoluția neîntreruptă a celorlalte *pământuri* tradiționale. Nu este *zidire* mai veche sau mai nouă, din acest areal, care să nu amintească personalitatea poporului român, strădaniile sale pentru independență, unitate, progres, civilizație. Aici a fost *Țara Ctitoriei*, leagănul formării statului feudal primordial, numit, frecvent, *Muntenia* sau *Valahia*, aici s-au aflat primele reședințe princiare, de la Curtea de Argeș și Câmpulung, de aici s-a emis prima stemă a Basarabilor, simbolizând începuturile domniei dinastice și întinderea stăpânirii sale, în veacul XIV, peste toată *geografia* neatârnată, inclusiv la nordul Gurilor Dunării.

Eforturile pentru menținerea structurilor noastre medievale s-au *centrat*, deseori, pe aceste locuri. Astfel, la 12 noiembrie 1330, voievodul Argeșului, Basarab I *Întemeietorul* (c. 1310-1352), a obținut victoria *emblematică* de la Posada, din *pripoarele* Perișanilor, despre care va aminti inclusiv cronicarul Martin Strykowski din Polonia: „*Regele ungar Carol, ridicând război năprasnic asupra domnului muntean Basarab, fu bătut cu desăvârșire ... astfel încât cu puțini ai săi abia a scăpat cu fuga*”. Apoi, la 10 octombrie 1394, oastea condusă de voievodul Murcea cel Bătrân (1386-1418) s-a confruntat cu armatele legendarului sultan Baiazid (1389-1402), prima obținând la Rovine, undeva, pe *Câmpia de la sud de Pitești*, după cum opinează mulți analiști ai perioadei, un succes răsunător: „*A fost război mare, notează, în 1620, călugărul erudit Mihail Moxa, cât se întuneca văzduhul de mulțimea săgeților ... și mai pierdu Baiazid oastea lui cu totul*”.

Documente ale secolului XVI au consemnat aspecte importante referitoare la rolul zonei Argeș-Muscel în vremea domnului Neagoe Basarab (1512-1525), cel care ne-a lăsat, printre altele, Biserica Episcopală de la Curtea de Argeș, aureolată cu *Balada Meșterului Manole*, precum și celebrele texte *filosofale* reunite sub genericul *Învățăturile*. Apoi, pe timpul voievodului Radu de la Afumați (1522 ~ 1525), una dintre cele 19 lupte ale sale cu turcii era purtată la Rucăr, pe drumul spre Brașov (1522). Deosebite sunt faptele primului *unificator* al Țărilor Române, Mihai Viteazul (1593-1601), petrecute, în 1595, la Stoenеști, între Câmpulung și Târgoviște, ulterior, 25 noiembrie 1600, lângă vechea reședință de la Curtea de Argeș, unde a angajat ultima sa inițiativă militară la sud de Carpați. Nu peste multă vreme, domnul Matei Basarab (1632-1654) a instalat, la reședința din Câmpulung, o tiparniță. Legături statornice au menținut, cu oamenii acestor locuri, totodată, voievozii Vlad Călugărul (1481 ~ 1495), Constantin Șerban (1654-1658), Șerban Cantacuzino (1678-1688), Constantin Brâncoveanu (1688-1714), dar și unii domni fanarioți (1716-1721), ale căror *legiuiri* și *coduri*, vor direcționa administrația noastră premodernă.

Cartea Argeșului înscrie importante și semnificative concepte sau momente din timpul evenimentelor naționale de la 1821, 1848, 1859, 1877, 1918. Bunăoară, Tudor Vladimirescu, inițiatorul acțiunilor novatoare de la 1821, care servise, temporar, în administrația Muscelului, a cuprins orașul Pitești, ca punct strategic nordic al eventualei rezistențe, în planurile mișcării revoluționare, elaborate cu acordul unor patrioți argeșeni. Precipitarea evenimentelor nu a permis, însă, aplicarea celor preconizate, din contră, *oșteanul din Vladimiri* devenea *captiv* al aliaților săi, *liderii* Eteriei elene, în tabăra stabilită la Golești, *plătind*, la 27 mai 1821, cu viața, undeva lângă Târgoviște, îndrăzneala de a ridica doleanțele neamului de jos la valoarea cerințelor cardinale europene.

În perioada 1832-1864, județele Argeș și Muscel au fost conduse de *ocârmuitori*, înlocuiți, prin *Legea administrației*, de la 1 aprilie 1864, cu prefecti. Conform *Regulamentului Organic*, aplicat în perioada 1831-1858, județul Argeș avea *plaiurile* Aref și Loviștea, precum și șase plase: Argeș, Gălăești, Oltul de Jos, Pitești, Topolog, Vâlsan. Structură asemănătoare întâlnim și în județul Muscel.

Argeșenii și muscelenii s-au implicat activ în *Revoluția de la 1848*, remarcându-se mai multe personalități originare din acest areal, precum: Ion C. Brătianu, Dumitru C. Brătianu, Ștefan C. Golescu, Nicolae C. Golescu, Radu C. Golescu, Alexandru C. Golescu (Albu), Alexandru G. Golescu (Negru), Constantin D. Aricescu, Ion D. Negulici, Nicolae Kretyulescu, Carol Davila. De menționat faptul că, în majoritatea lor, membrii Guvernului Provizoriu de la 1848 proveneau din asemenea locuri, iar la Rucăr s-a retras, pentru scurt timp, *forul executiv* amintit, într-un moment al dezorientării conducătorilor revoluției.

În vederea realizării unirii Principatelor Române, respectând cele prevăzute de *Articolul 5* din *Înaltul Împărătesc Firman*, elaborat de Cancelaria Otomană, referitor la alegerile pentru *Adunarea Ad-hoc* a Munteniei, argeșenii au optat, să-i reprezinte, prin voința exprimată, la 17 septembrie 1857, ca deputați, pentru Scarlat Turnavitu, Dumitru C. Brătianu, Ion C. Brătianu, Tudosie Murgescu, iar muscelenii i-au preferat pe Ștefan Golescu, Alexandru G. Golescu (Negru), Constantin D. Aricescu, Ion Tică. Printre cei care l-au întâmpinat pe domnul unirii, Alexandru Ioan Cuza, la București (7 februarie 1859), s-au aflat, împreună cu alți oficiali, piteștenii Nicolae Coculescu și Eftimie Nicolau. Peste câteva luni, în iunie 1859, principele a vizitat reședința Argeșului, iar doamna Elena Cuza va sosi, aici, în ziua de 3 octombrie 1863.

Pe durata *Războiului de independență* (1877-1878), cei mai mulți argeșeni și musceleni

mobilizați au făcut parte din Regimentul 4 Dorobanți, Regimentul 2 Călărași, Batalionul 4 Vânători Muscel. Pentru început, *dorobanții* au apărat linia Dunării, apoi, prin **Ordinul Cartierului General**, vor participa la luptele cu turcii de la Capitova, Rahova și Vidin, iar unitățile militare ale *călărașilor* s-au aflat în grupul celor ce au cucerit Rahova, Haltagi, Desa, Tatar, Mahala, Smârdan și Inova. *Vânătorii*, având comandamentul la Calafat, vor prelua (25 noiembrie 1878), după finalizarea ostilităților și obținerea succesului scontat, controlul asupra orașului Constanța, contribuind, nemijlocit, la instituirea administrației românești pe teritoriul Dobrogei în etapa dintre Tratatul de pace de la San Stefano (19 februarie 1878) și Berlin (13 iulie 1878). Înaintea festivităților de la București (8/20 octombrie 1878), Guvernul României, împreună cu viitorul rege Carol I, concentrează oștirea în *triunghiul strategic* Pitești-Câmpulung-Târgoviște, ceea ce relevă importanța acordată arealului Argeș-Muscel în finalul conflictului ruso-turc din 1877-1878.

De remarcat faptul că martirii independenței, originari din județele invocate, sunt consemnați, după 1984, în originala operă comemorativă **Argeș. Cartea eroilor**, *bibliofilie* unicat în România, fiind înscriși, totodată, pe monumetele existente în toate localitățile din această parte a țării, împreună cu cei căzuți la datorie în 1913, 1916-1918, 1941-1945.

Argeșul și Muscelul s-au racordat eforturilor naționale din Primul Război Mondial, evenimentul favorizând Marea Unire a tuturor românilor de la 1918. Militarii din Pitești se găseau, la 21 august 1916, în zona operațiunilor transilvănene, care ne-au fost, însă, defavorabile. Spre sfârșitul lunii noiembrie 1916, au ajuns, prin Pasul Buzău, în Moldova, participând, între 22 iulie – 1 august 1917, la obținerea victoriei contra *Centralilor* de la Mărăști. De remarcat faptul că Regimentul 4 Argeș, staționat, pentru o vreme, în Iași, a trecut Prutul, la 24 februarie 1918, asigurând ordinea pe timpul dezbaterii **Hotărârii Unirii** Basarabiei cu statul român, adoptată în ziua de 27 martie 1918, cantonând, apoi, la Huși. S-a reîntors, în Pitești, spre finalul anului 1918.

Motive speciale determină Guvernul României să consolideze, însă, suportul militar autohton din Basarabia, unită cu *Patria Mamă*, context în care Regimentul 4 Argeș a plecat din București (25 februarie 1920), fiind păstrat, dincolo de Prut, până la 15 septembrie 1922. Peste exact o lună, regele Ferdinand s-a încoronat, la Alba Iulia, devenind, astfel, primul monarh al României Mari. Traectorii distincte și glorioase au avut, de asemenea, unitățile militare din Muscel, regăsite, în 1916, inclusiv pe *Frontul Dobrogean*, ori la Mateiaș.

Implicarea țării noastre în cel de Al Doilea Război Mondial, datorită unui climat internațional suficient de complicat, readuce Argeșul în prim-planul temporalității respective.

Originar din Pitești, mareșalul Ioan/Ion Antonescu (1882-1946) a motivat participarea la această conflagrație, începând cu 22 iunie 1941, prin obligația istorică a reintegrării Basarabiei, Bucovinei de Nord și a Ținutului Herța în teritoriul național. Reliefăm aspectul că, după *Notele ultimative* ale Guvernului Uniunii Sovietice, din iunie 1940, mai multe familii de români, din provinciile amintite, se vor refugia în Argeș-Muscel, găsind, aici, adăpost și locuri de muncă onorabile. Reorientarea politicii externe a României, în august 1944, a determinat participarea multor argeșeni și musceleni pe *Frontul de Vest*, până în Slovacia, reeditându-se, în mare măsură, tragediile umane din *etapa estică* a războiului. Trupe sovietice rămân în baze militare apropiate orașelor Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, până în 1958. Evenimentele anilor 1941-1945 au mărit contribuția de sânge a cetățenilor din Argeș-Muscel pe *Altarul sacrificiului suprem*, numele celor deveniți eroi întâlnindu-le, acum, în *Cartea de onoare* a recunoștinței perpetue.

Încă din debutul exprimării regimului comunist postbelic, în zona nordică a Argeșului și Muscelului s-au organizat diverse grupări opozante, cele mai active fiind conduse de Gheorghe Arsenescu și Toma Arnăuțoiu (ofițeri), denumite *Haiducii Muscelului*, anihilate de Securitatea Statului în deceniul șase al secolului XX. Mulți dintre membri și susținătorii acestora au fost judecați, condamnați la moarte și executați în Închisoarea Jilava. Totodată, în reședința Argeșului a existat celebra *temniță a drasticei detenții*, unde s-au folosit ingenioase *tehnici de reeducare a deținuților*, ceea ce a generat sintagma *Experimentul Pitești*, de tristă amintire pentru istoria acestor locuri. În așezările sudice, opoziția anticomunistă a vizat, prioritar, contracararea *colectivizării* agriculturii.

Sistemele politic și economic din perioada decembrie 1947 (abolirea monarhiei și instaurarea Republicii Populare Române) – decembrie 1989 (Revoluția Antitotalitară), au conferit zonei Argeș-Muscel o anumită identitate contradictorie, în sensul anulării, de exemplu, a *pluripartidismului* organizațional local, prin impunerea *exclusivismului* piramidei comuniste, fenomen suprapus, intensiv, însă, redimensionării favorabile a structurilor urbane, industrializării, constituirii fermelor agricole, eradicării analfabetismului, menținerii echilibrului religios.

Ideile promovate, în etapa interbelică, de liderii naționali, originari din această parte a României, liberalii Ion I.C. Brătianu (1864-1927), Vintilă I.C. Brătianu (1867-1930), țărăniștii Armand Călinescu (1893-1939), Ion Mihalache (1882-1965), ori de alți militanți politici apropiați acestora, au fost total repudiate după 1947. Concomitent, *parlamentarismul* de stânga a propulsat, în arena vieții politice, naționale și internaționale, pe savantul endocrinolog Constantin I. Parhon

(1874-1969), născut la Câmpulung, Muscel, primul președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale (1947-1952), și pe Nicolae Ceaușescu (1818-1989), deputat de Pitești în supremul for legislativ al țării, vreme de 17 ani (1952-1969), primul președinte al statului (1974-1989).

Până în 19901, Argeșul a fost, timp îndelungat, a *patra putere* industrială *etatistă* a României postbelice, deținând, decenii succesive, *monopolul* național al fabricației de autoturisme, primordialitatea celei mai mari Platforme Petrochimice din țară, prevalența anumitor ramuri prelucrătoare, ori din domeniile energiei electrice și nucleare, pomiculturii, viticulturii, construcției de școli, spitale, apartamente, mari complexe comerciale. Ca urmare, cu deosebire după 1956, semnificativ, zeci de delegații străine, de pe toate continentele, au vizitat municipiul Pitești, considerat un *arhetip* al aplicării *Doctrinei dezvoltării socialiste multilaterale*. La 22 decembrie 1989, principalele instituții publice din această parte a României erau ocupate, totuși, *fără violență*, de contestatarii vechiului regim.

După 1990, argeșenii și muscelenii s-au readaptat, într-un timp relativ scurt, la principiile inițiativei individuale, liberalizării prețurilor, concurenței de piață, sistemului financiar actual, privatizării, conceptelor continentalizării. Comparativ cu alte județe, preocupările sociale au rămas, timp de 15 ani, în general, plurivalente. Ca dovadă, restructurarea întreprinderilor nu a generat o rată exagerată a șomajului, cuantumul investițiilor străine s-a exprimat constant, iar ritmul constructiv a fost evident. Municipiul Pitești are tendința reală de a deveni o importantă *placă turnată* a activităților bancare și comerciale interne și internaționale. Aici se edifică unul dintre cele mai mari *campus*-uri universitare de stat, orașul se transformă, în fiecare primăvară, începând din 1978, într-o *capitală a lalelelor*, iar turismul este promovat agresiv. De asemenea, viața politică exprimă diverse alternative. Cele mai multe instituții cultural-eclesiastice dezvoltă proiecte valoroase. Totuși, efectele crizei mondiale din 2008-2010 se regăsesc, vizibil în Argeș-Muscel: demolări masive pe platformele industriale *Pitești-Nord*, Câmpulung, Curtea de Argeș; diminuarea ritmului productiv; scăderea veniturilor; falimentul unor firme mici și mijlocii; reducerea cheltuielilor bugetare. Apartenența României la *NATO* (2004) și la Uniunea Europeană (2007) favorizează depășirea efectelor crizei amintite inclusiv în această parte a țării.

Pentru argeșeni, una dintre personalitățile reprezentative ale ultimilor ani a fost social-democratul Nicolae Văcăroiu, parlamentar de Argeș încă de la sfârșitul secolului anterior, șef al executivului în perioada 1996-2000, președinte al Senatului mai multe legislaturi, președinte interimar al României (20 aprilie – 23 mai 2007). Este integrat, prin domiciliu, noului oraș

Ștefănești. Totodată, s-au evidențiat importante nume ce aparțin, ca origine, acestei geografii *spirituale*, pe care le vom prezenta în paginile următoare.

*

* *

Enciclopedia Argeșului și Muscelului dorim să fie, pe cât posibil, o relevantă *Carte de identitate* pentru locurile și oamenii din acest areal, suprapusă, concludiv, specificității românești. Prin urmare, integrându-se lucrărilor de factură asemănătoare, face trimiteri, alfabetic la: persoane remarcate de-a lungul timpurilor, originare din Argeș-Muscel, stabilite definitiv aici, sau cu activitate relevantă, câteva decenii, în spațiul enunțat; familii renumite; localități; instituții publice; asociații; mijloace *media*; toponime specifice zonei; hidronime; oronime; inițiative comunitare; locuri istorice, glosar selectiv.

Ideea oportunității elaborării ***Enciclopediei Argeșului și Muscelului*** s-a conturat încă din primăvara anului 2003. Dar, așa cum spunea *retorul* clasic Lucius Annaeus Seneca (55 î.r. ~ 41 d.H.), deseori „*ceea ce rațiunea nu izbutește, izbutește adesea vremea*”. Primii care au subscris conceptului expus, în 2003, de semnatarul acestor rânduri, au fost statornicii noștri colaboratori la scrierea volumelor: ***Pitești. Ghid de oraș*** (1985); ***Pitești. Pagini de istorie*** (1986); ***Istoria municipiului Pitești*** (1988); ***Pitești. Tradiție și contemporaneitate*** (2008). Sunt listate, bibliografic, alături de ***Municipiul Pitești pe noi coordonate*** (1969); ***Pitești. Memento*** (1983, 2008); ***Plaiuri argeșene*** (1984); ***Pitești. Microalbum*** (1988). Este vorba de juristul Silvestru Voinescu (1935-2005), director emblematic al Bibliotecii Județene Argeș (1964-2004), și de profesorul Paul Dicu (1926-2008), multă vreme secretar al Societății de Științe Istorice, Filiala Pitești. S-au raliat, imediat ori pe parcurs, toți cei înscriși în *casetele tehnice*: redactori responsabili, redactori de specialitate, documentariști, tehnoredactori, *procesatori*, alți furnizori de informații.

Documentele primare, respectiv, ***Criteriile orientative de înscriere*** a persoanelor în ***Enciclopedie***, precum și ***Fișa de identificare***, le-am definitivat împreună cu prof.univ.dr. Radu Gava, la 26 august 2006, în laboratorul său de la ultimul etaj al Muzeului Județean Argeș, având o excelentă deschidere vizuală asupra panoramei municipiului nostru.

Pentru început, ne-am propus să prezentăm: voievozii Argeșului și Muscelului; academicienii din diferite domenii; oamenii politici și de stat importanți (șefi de stat și de guvern, miniștrii, miniștrii adjuncți, conducătorii de departamente și de agenții guvernamentale);

parlamentarii din toate etapele temporale; înalții ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române (patriarhi, mitropoliți, episcopi, egumeni), ori ai altor culte religioase, misionari, teoreticieni, muzicologi în domeniu; prefecții de Argeș și Muscel; președinții și vicepreședinții consiliilor regionale sau județene administrative; primarii urbani, liderii locali, inclusiv cei ai altor comunități. Relevanță vor avea faptele lor perene.

Totodată s-au luat în calcul: scriitorii care sunt, cel puțin, membri ai uniunii de profil (prozatori, dramaturgi, poeți, critici literari, memorialiști, alte genuri); compozitorii și plasticienii (membri ai uniunilor din domeniu); dirijorii remarcați pe plan național, interpreții de operă și operetă, criticii și istoricii de artă; generalii, alți comandanți militari cu merite deosebite; eroii evenimentelor contemporane, căzuți în rezistența antitotalitară, opozanți ai *Experimentului Pitești*, implicați în *holocaust*, ori uciși în teatrele externe de operațiuni; diplomații (ambasadori, șefi ai consulatelor, atașați, reprezentanți ai României la forurile internaționale, balcanice, continentale sau mondiale); călătorii și expediționarii originari din Argeși-Muscel.

De asemenea, am dorit să evidențiem: profesorii universitari; autorii și cercetătorii remarcați în matematică, informatică, fizică, chimie, biologie, geografie, filosofie, sociologie, psihologie, pedagogie, științe ale educației și comunicării; istoricii și cercetătorii prolifici din arhive, muzee, edituri; arhitecții și constructorii recunoscuți în breaslă; juriștii de prestigiu (teoreticieni, procurori, judecători, avocați, notari); medicii, farmaciștii, cercetătorii integrați sistemului sanitar; actorii de teatru, film, radio și televiziune, având rezonanță națională; creatorii și interpreții de muzică ușoară și folclor, analiștii fenomenului cultural, publiciștii, managerii, alte persoane implicate în spiritualitatea argeșeană și musceleană.

Un loc distinct îl ocupă marii proprietari funciari și industriași tradiționali, oamenii de afaceri cu succese reale în actualitate; inovatorii și inventatorii de renume; inginerii de prestigiu; economiștii, comercianții, finanțiștii, bancherii, exprimând preocupări multiple și benefice; agronomii, fermierii, cercetătorii în științe agricole și silvice, astronomii, astrologii; cadrele didactice din învățământul preuniversitar, care au obținut gradul I, ori titluri doctorale, sunt autori de manuale, cu preocupări de mai mare cuprindere, având cărți în edituri; ziariștii apreciați din presa scrisă și audio-vizuală, comentatorii, analiștii, directorii și patronii de publicații, edituri, tipografii; sportivii de performanță și antrenorii, organizatorii de mari competiții, luându-se, în calcul: titlul de campion național, locurile I, II, III la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale, Europene, Balcanice, Universitare.

După cum se poate observa, comparativ cu elaborările anterioare, criteriile noastre enciclopedice, grupate în volumele I, II, III, IV, sunt mult mai generoase. Ultimul dintre acestea (*S-Z*), va cuprinde, probabil, pe lângă litere, **Addenda** și **Glosar selectiv argeșean**.

Proiectul s-a lansat la 5 octombrie 2006, în Sala de Conferințe *Gheorghe Ionescu-Gion* a Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, director, dr. Octavian Mihail Sachelarie. Instituția *centenară* devenea atât o locație preferențială, cât și principalul suport documentar sau logistic al *enciclopediștilor*. Aspectul presupunea, însă, conlucrarea cu toate bibliotecile și muzeele din teritoriu. De atunci, în fiecare zi de luni a săptămânii, redactorii și alți furnizori de informații s-au revăzut sistemic, conlucrând cu toată onestitatea în spațiile instituției amintite pentru **Volumul I (A-C)**, ulterior, la Biblioteca Universității din Pitești, pentru **Volumul II (D-K)**.

Au răspuns invitației, pentru dezvoltarea acestui proiect, importanți oameni de cultură, autori apreciați pentru scrierile lor, cercetători din domenii convergente, manageri cu experiență, studenți, alți cetățeni. Cercul colaboratorilor, din care fac parte persoane de vârste, generații sau orientări ideologice diferite, a rămas permanent deschis, ceea ce determină să ni se alăture, pe parcurs, valoroși *confrăți*. Există însă și cazuri *solitare* când, din diferite motive, s-a *declinat* opțiunea inițială. Împreună constituim o adevărată *echipă interdisciplinară*, înscrisă în casetele tehnice, demonstrând, constant, un binevenit spirit lucrativ, dominat de optimism și spirit cetățenesc.

De altfel, reuniunea din 5 octombrie 2006, precizată anterior, nu a presupus *sine qua non* prezența unor oficiali din partea forurilor administrative județene sau municipale, întrucât am dorit să *inducem*, cu deosebire în acest caz, *voluntariatul și onorabilitatea civică*, promovate frecvent prin diverse îndemnuri ale structurilor Uniunii Europene, din care facem parte, așadar, după 1 ianuarie 2007.

Un prim bilanț îmbucurător s-a realizat la 8 octombrie 2007. Atunci, portofoliul cuprindea peste 1 425 de *potențiali candidați* pentru a fi înscriși în paginile **Enciclopediei Argeșului și Muscelului**. Totuși, s-a convenit continuarea documentării asupra persoanelor, extinderea tematică a lucrării, prin prezentarea localităților și a celorlalte enunțuri amintite mai sus, stabilirea unor *căi de comunicare* cu argeșeni sau musceleni aflați în străinătate, inițierea relațiilor cu cei care au preocupări asemănătoare din București și din celelalte reședințe județene. În asemenea ipostază, termenul pentru finalizarea primului volum, stabilit, inițial, la doi ani, s-a prelungit, fiind raportat la densitatea ori multitudinea consemnărilor. Era decisă, concomitent, înființarea *Clubului*

Enciclopediștilor din Argeș-Muscel.

Pe lângă bibliografia lecturată și fondurile arhivistice naționale și particulare consultate, un loc aparte îl ocupă discuțiile purtate nemijlocit de redactorii de specialitate cu persoanele în viață. Ultimul aspect presupune atât asumarea morală a autenticității celor relatate, cât și oferirea anumitor detalii esențiale, necesare viitorilor *enciclopediști*, scutiți de eforturile depuse prin strădaniile noastre. Conservând, așadar, inclusiv prin asemenea modalitate, esența evoluției zonei Argeș-Muscel din ultima jumătate de secol, vom menține, cu certitudine, durabilitatea seculară a tot ceea ce ne înconjoară.

Conținutul paginilor următoare se dorește realist și echilibrat, *disociat*, pe cât posibil, de conotații politice, subiectivism, influențe colaterale. Susținem, principial, concepția analistului american Charles Beard (1874-1948), care concluzionează: „*Istoricul trebuie să fie, în primul rând, un fiu al vremii sale*”. Sperăm să ne integrăm, cu succes, sensurile apriori nepărtinitoare, formulate prin diversitatea relatărilor, multe având un anumit grad de noutate și originalitate.

Așa, de exemplu, pentru prezentarea individuală s-a pornit de la ideea că toate numele listate sunt importante, fiind *departajate*, însă, prin ceea ce am numit *etaje informale*, implicând, ca succesiune: locul și data nașterii, iar acolo unde a fost cazul, ale decesului, înlocuite, uneori, din lipsa certitudinilor, prin secole sau decenii; profesia *titulară* și adiacentă; stabilirea în Argeș sau etapa activităților relevante din acest habitat, pentru cei proveniți din alte zone, dar care s-au identificat, cel puțin 15-20 de ani, prin realizări selective personalizate, cu arealul adus în discuție; studiile liceale și universitare, eventual doctorale sau stagii externe de specializare; etapele exprimării *productive*; selectarea a cinci elaborări reprezentative (volume, proiecte de arhitectură, construcții finalizate, roluri scenice, creații muzicale, plastice, științifice); domenii de excelență; contribuții distincte la evoluția anumitor fenomene; recunoașteri publice antume sau postume.

Generalizând asemenea criterii, s-a renunțat la prezentarea, de exemplu, a unor importanți actori de teatru (Gheorghe Leahu, Colea Răutu), care s-au aflat temporar la Pitești, ca și în cazul unor renumiți constructori, arhitecți, scriitori. Spațiile alocate în pagină au pornit, ca principiu, de la *primordialitatea* conferită voievozilor, academicienilor și creatorilor, până spre celelalte calități sau responsabilități civice. Oferim cititorilor latitudinea de a concluziona singuri asupra demersurilor întreprinse de cei prezentați în *Enciclopedie*, valorizând opțional *etajele informale* amintite mai sus.

Fiecare redactor de specialitate, înscris în *Caseta autorilor*, semnează, prin inițiale, miniportretele și celelalte consemnări care îi aparțin, respectiv (alfabetic): Valeriu Florian **Alexiu**

(V.F.A.); Tiberiu Cristian **Avrămescu** (T.C.A.); Nicolae **Badea** (N.B.); Ilie **Barangă** (I.I.B.); Ion **Băcanu** (I.S.B.); Ion **Bădescu** (I.G.B.); Ileana **Bălan** (I.A.B.); Dănuț **Bica** (D.B.); Manole **Bivol** (M.B.); Iulia **Boghirnea** (I.F.B.); Constantin **Budan** (C.D.B.); Ion **Bulacu** (I.T.B.); Constantin **Capătă** (C.C.); Constantin **Cârstoiu** (C.G.C.); Gheorghe **Chița** (G.F.C.); Iulia Elisabeta **Ciucă** (I.E.C.); Remus Petre **Cârstea** (R.P.C.); Eugenia **Constantinescu** (E.C.); Grigore **Constantinescu** (G.C.); Spiridon **Cristocea** (S.I.C.); Aurelian **Dianu** (A.A.D.); Ion M. **Dinu** (I.M.D.); Dumitru **Drăguț** (D.D.); Eduard Ionuț **Fîșcă** (E.I.F.); Ion **Focșa** (I.F.); Radu **Gava** (R.G.); Dumitru **Gherăsoiu** (D.I.G.); Gheorghe **Hera** (G.H.); Elena **Heroiu** (E.H); Zicu **Ionescu** (Z.I.); Nicolae **Leonăchescu** (N.P.L.); Adriana **Lungan** (A.L.); Virgil **Martinescu** (V.M.); Teodor **Mavrodin** (T.M.); Nicolae **Mihăilescu** (N.M.); Nicolae **Moisescu** (N.I.M.); Ion Marius **Motreanu** (I.M.M.); Liviu Valentin **Motreanu** (L.V.M.); Alexandru **Mulțescu** (A.M.); Simona **Nagîț** (S.N.); Claudiu **Neagoe** (C.N.); Nicolae **Necșoiu** (N.N.); Gheorghe **Nicolescu** (G.I.N.); Vasile **Novac** (V.N.); Margareta **Onofrei** (M.M.O.); Radu **Oprea** (R.O.); Filofteia **Pally** (F.P.); Lucreția **Picui** (L.P.); Ion **Pietrăreanu** (I.D.P.); Ilie **Popa** (I.I.P.); Petre **Popa** (P.P.); Grigore **Popescu** (G.P.); Silvia **Popescu** (S.P.); Marius **Postelnicescu** (M.I.P.); Vintilă **Purnichi** (V.P.); Răzvan Silviu **Rudi** (R.S.R.); Octavian Mihail **Sachelarie** (O.M.S.); Mariana **Sârbu** (M.C.S.); Constantin **Siman** (C.S.); Marian **Stoica** (M.S.); Adrian **Șimon** (A.Ș.); Ion **Ștefan** (I.I.Ș.); Sevastian **Tudor** (S.T.); Dumitru **Văduva** (D.V.); Constantin **Vărășcanu** (C.V.); Ioana Iulica **Voicu** (I.I.V.); Silvestru **Voinescu** (S.D.V.).

Demersurile pentru elaborarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* s-au interferat inițiativei Consiliului Județean Argeș, președinte, dr. Constantin Nicolescu, de a organiza, începând din 2007, *Întâlnirile de la Golești* cu personalități contemporane. Detalii furnizate *virtual* sau *tradițional* au completat, iar uneori au suplinit total, datele oportune *creionării portretistice* a celor cuprinși în lucrarea de față. Informațiile curriculare sunt oferite de Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, director, dr. Filofteia Pally, care editează, anual, volumul *Fiii Argeșului*.

După cum se va constata, în *Enciclopedie*, există un segment mai puțin abordat până acum, acela referitor la familii importante din etapele medievală, modernă și contemporană. Acceptând premiza conform căreia renumele satelor sau orașelor din Argeș-Muscel se conturează, primordial, prin eforturile locuitorilor din comunitatea respectivă, dublate de inițiativele *gospodarilor oficiali*, subscriem, totuși, la faptul că paternitatea multor înfăptuiri rezidă în *succesul familial*, regăsit uneori convingător dincolo de limitele geografice ale așezărilor aborigene.

Realitatea întâlnită ne-a determinat să luăm în calcul familii remarcate prin cel puțin trei

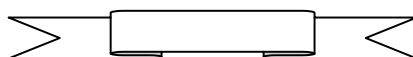
generații, ai căror membri s-au distins de-a lungul secolelor istorice. Sociologia *neamurilor autohtone* se impune a fi extinsă și *revigorată*, cu deosebire în această febrilă etapă a *amalgamării* demografiilor continentale. Aceleași aprecieri și în cazul celor implicați în industrializare, modernizarea agriculturii, reconstrucția urbană sau rurală, relansarea ortodoxismului, realizarea de activități economice și culturale în state europene, asiatice sau africane, prezența pe fronturile menținerii păcii și stabilității universale.

Sistematizarea materialelor documentare și evaluarea celor înscrise în paginile *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, impune publicarea lucrării, așadar, pe volume. În debutul anului 2009, s-a oferit cititorilor primul dintre acestea, respectiv, *Literele A-C*, identificate, pentru început, pe site-ul Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, amintit mai sus..

În continuare, *Volumul II (D-K)*, este oferit inițial, tot *virtual*, de Biblioteca Universității din Pitești, director, drd.ing. Ileana Bălan. Eforturi deosebite a *investit* ing. Sorina Mihaela Deaconu, informatician, în calitate de tehnoredactor, împreună cu celelalte persoane interesate, intelectual, de acest proiect. Vă rugăm să vă pronunțați, cu sinceritate, asupra demersului nostru!

Prof. univ. dr. **Petre POPA**

Pitești, 10 iulie 2010

D

DAFINESCU, Nicolae N. (Câmpulung, Muscel, 8 septembrie 1895 - ?). Ofițer de carieră, general, *cavalerie*. Studii militare în România. Combatant: Primul Război Mondial (locotenent, 1917); Al Doilea Război Mondial (colonel, 1942). Remarcat pe *Frontul de Est* (1941-1944), luptele din zonele Mării de Azov și Caucaz, Uniunea Sovietică. Activitate didactică, Școala Superioară de Război, București (1944-1950). Redactor-șef, *Revista Cavaleriei*, București. Manuale, articole, reuniuni științifice în domeniu. General de brigadă (1946). Ordine militare române și germane, alte aprecieri publice. (**G.I.N.**).

DALABAN, Ion (Secolul XX). Petrolist, proprietar funciar, parlamentar. Activitate productivă, Schela Valea Caselor, Sectorul Leordeni, Argeș. Deputat al Regiunii Pitești în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Topoloveni (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative favorabile evoluției economice a localităților aferente. Aprecieri publice. (**C.D.B.**).

DAMIAN, Ion I. (Voinești, Lerești, Muscel, 19 martie 1925 - Rucăr, Argeș, 7 iulie 1999). Economist, manager. Liceul Comercial, Târgoviște, Dâmbovița (1944), Academia de Studii Economice, București (1976). Stagiul în Germania (1980). Activitate specializată: Fabrica de Cherestea *Bărbulescu*, Nămăești, Valea Mare Pravăț, Muscel (1944-1950). Director economic: Întreprinderea Forestieră, Rucăr (1955-1960); Direcția Regională Exploatare Forestiere, Pitești (1960-1969); Combinatul de Exploatare și Prelucrarea Lemnului, Pitești (1969-1973); Întreprinderea Forestieră de Exploatare și Transport, Pitești (1973-1990). Asigurarea suportului financiar pentru derularea programelor de producție din unitățile industriale menționate. Aprecieri publice. (**I.D.P.**).

DAMIAN, Mihai I. (Pitești, Argeș, 8 noiembrie 1900 - ?). Ofițer de carieră, general, *stat major*. Școala Superioară de Război,

București (1920). Comandant, Al Doilea Război Mondial (colonel, 1945). Remarcat pe *Frontul de Est* (1941-1944), luptele din zonele Bucovinei, Basarabiei, Niprului, Mării de Azov. Activitate didactică, Școala Superioară de Război, București (1942-1943). Misiuni speciale de legătură cu Statul Major al Armatei germane (1944). Combatant *Biroul 5 Servicii*. Ordine militare române și germane, alte aprecieri publice. (**G.I.N.**).

DAMIAN, Theodor (? – Pitești, Argeș, 1912). Medic veterinar, proprietar urban, înalt funcționar public. Activitate administrativă, Plasa Curtea de Argeș, subprefect de Argeș (1892-1911). Primar al orașului Curtea de Argeș (1911-1912). Importante inițiative urbane: începerea lucrărilor pentru consolidarea și restaurarea Bisericii Domnești *Sfântul Nicolae*, Curtea de Argeș (1912); instalare, în localitate, a Tipografiei *Alexandru Valescu* (v.), transferată de la Mușătești, Argeș (1912); apariția ziarului *Vocea Argeșului* (1912). Căsătorit (1891-1906) cu Ioana Odobescu (v.), fiica scriitorului Alexandru Odobescu (1824-1895). Importante aprecieri publice antume și postume. (**N.I.M.**).

DAMIAN, Vasile T. (n. Galați, 18 mai 1920). Lucrător industrial, manager, funcționar de stat. *Stabilit la Pitești din 1947*. Școala Medie Tehnică pentru Industria Lemnului, Curtea de Argeș (1956). Activitate productivă: ateliere din Câmpulung, Muscel (1935~1947). Responsabilități publice: șef, Secția Gospodărie, comitetele regionale ale Partidului Muncitoresc Român, Pitești, Argeș (1947-1949) și Craiova, Dolj (1949-1950); vicepreședinte, Sfatul Popular Regional Argeș (1956-1958). Director fondator, Complexul pentru Industrializarea Lemnului, Pitești (1961-1964); director, Întreprinderea Construcții și Prestări Servicii, Pitești (1964-1970); funcționar, Consiliul Popular al Județului Argeș (1970-1973). Contribuții la edificarea primelor unități economice industriale de pe Platforma *Pitești-Nord*. Aprecieri publice. (**I.D.P.**).

DAN I (A doua jumătate a secolului XIV). Domn al Țării Românești (c.1383 - 1386), *aparținând spiritualității argeșene prin dinastie*

tradițională și reședință voievodală. Instituirea sistemului *daniilor* pentru mănăstirile ortodoxe din Muntenia și Oltenia (Cotmeana, Argeș; Cozia, Vâlcea; Tismana, Gorj), organizarea administrativ-teritorială a statului în județe. Emisiuni monetare: ducați și bani. Asociat la tron cu fratele său, Mircea cel Bătrân (v.). Fiu nelegitim, viitorul domn Vlad *Uzurpatorul* (1394-1397). Confruntări cu detașamente maghiare pentru Cetatea Mehadia, Caraș-Severin. Lupte crâncene împotriva oștilor lui Ivan Șişman, țarul bulgar de la Târnovo, căzut eroic în bătălie (1386). Înhumat (probabil): Biserica Domnească *Sfântul Nicolae*, Curtea de Argeș. Atestări documentare. (V.N.).

DANCIU, Ștefan D. (Sadova, Dolj, 20 septembrie 1928 – București, 3 februarie 2003). Inginer, *industrie textilă*, manager. *Domiciliat la Pitești în etapa 1966-1980.* Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1947), Facultatea de Textile, Iași (1954). Activitate productivă: inginer, șef serviciu, inginer șef adjunct, Întreprinderea *Textilă Dacia*, Cisnădie, Sibiu (1954-1966). Director fondator, Întreprinderea de Stofe *Argeșana*, Pitești (1966-1973), inginer principal, șef serviciu, Centrala Industrii Lânei, București (1973-1989). Analize, programe investiționale, standarde de calitate, studii de piață pentru industria autohtonă în domeniu. Documentări externe. Contribuții la: dezvoltarea Platformei Industriale *Pitești-Nord*, gestionarea construirii (1967-1968), dotării și punerii în funcțiune (1969) a Întreprinderii de Stofe *Argeșana*, unitate economică reprezentativă a României (1970-1990). Colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

DANCOVICI, Aureliu (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Ziarist. Director, secretar de redacție, revista *Muguri* (1922-1923), Câmpulung, Muscel; inițiator, Cercul Cultural *Muguri*. Redactor-responsabil, ziarul *Ora unsprezecea*, Câmpulung (1930). Militant liberal. Diverse aprecieri publice. (I.I.B.).

DANCOVICI, Nicolae C. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse

suprafețe de teren în localitatea Mălureni, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DANIELESCU, Alexandrina (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Stârci, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DANIELESCU, Ecaterina A. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Stârci, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DANSUL FLORILOR (1980 ~). Festival - concurs organizat la Pitești (dans de societate). Inițiator, Viorel Năstase (v.). Reuniune artistică anuală, integrată *Simfoniei lălelelor*. Participare națională și internațională pe categorii de vârstă, recitaluri de excepție, parada costumelor, expoziții documentare, emisiuni *media*. Locație: Sala Sporturilor, Pitești. Manageriat general: Primăria Pitești, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș, Centrul Cultural Pitești, Școala de Arte Pitești. Cluburi eponime. (C.G.C.).

DARA. Vârf de munte (2 500 m altitudine) din nordul județului Argeș, pe latura de sud a masivului Făgăraș, în bazinul Valea Rea (Râul Doamnei), integrat celor șase înălțimi reprezentative ale zonei. Relief cu urme glaciare, pășuni alpine, păduri de conifere, trasee turistice. Consemnări geografice, literare, cartografice. (I.S.B.).

DASCĂLU, Ioan (Secolul XIX). Proprietar urban, funcționar de stat, militant politic. Participant direct la evenimentele anului 1848 de la Câmpulung, Muscel: jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*,

dezavuarea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)*, adunare publică Mănăstirea *Negru Vodă*, Câmpulung (6 august 1848). Destituit din poliție și arestat după înfrângerea revoluției române (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea *Văcărești*, București (22 iunie - 4 iulie 1849). Continuarea activității pentru modernizarea societății românești. Aprecieri publice. (V.P.).

DASCĂLU, Mariana V. (n. Huși, Vaslui, 25 mai 1946). Arhitect, funcționar public. *Stabilită în Argeș din 1950*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1964), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1970). Arhitect: Institutul Județean de Proiectare Suceava (1970-1973), Institutul Județean de Proiectare Argeș (1973-1975). Șef-serviciu, arhitect-șef, Consiliul Județean Argeș (1975-2005). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Suceava, Bistrița-Năsăud, Dorohoi, Pitești, Câmpulung. Schițe și detalii de sistematizare, zone rurale, Argeș-Muscel. Coordonator, *Planul de Urbanizare în Județul Argeș* (1995-2005). Membru: Uniunea Arhitecților (1970), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la evoluția arhitecturii contemporane. Aprecieri publice. (A.M.).

DASCĂLU, Nicolae I. (n. Zimnicea, Teleorman, 7 aprilie 1946). Arhitect, funcționar public. *Stabilit în Argeș din 1949*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1964), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1972). Arhitect, Institutul Județean de Proiectare Vaslui (1972-1977), Institutul Județean de Proiectare Argeș (1977-1991); arhitect, consilier principal, Consiliul Județean Argeș (1991 ~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Vaslui, Pitești, Câmpulung; zone rurale, instituții administrative și culturale, locuințe. Membru: Uniunea Arhitecților (1972), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la evoluția arhitecturii contemporane. Aprecieri publice. (A.M.).

DASCĂLU, Traian E. (n. Davidești,

Argeș, 5 decembrie 1956). Cercetător științific, fizică. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1975), Universitatea din București (1982). Doctorat, *laseri*, București (1993). Activitate de laborator: Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Pitești (1982-1984); Institutul de Cercetări Electrotehnice, București (1984-1985); Institutul de Fizică Atomică (*IFTAR*), București (1985~). Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Inventator. Colaborări didactice, Universitatea Tehnică din Berlin, Germania. Diverse aprecieri publice. (R.G.).

DATORIA NOASTRĂ (1915-1916; 1921-1922). Publicație periodică, subintitulată *Revistă lunară a învățătorilor din Argeș*, editată la: Tigveni, Argeș și Pitești (septembrie 1915–iunie 1916); Valea Mărului, Budeasa, Argeș (noiembrie 1921 – martie/mai 1922). Fondatori și semnatari: învățători din localitățile argeșene Bradurile, Broșteni, Dobrogostea, Gruiu, Hârsești, Richițele, Valea Danului, Zărnești. Temporar: *Revista Asociației Corpului Didactic Primar Românesc din Județul Argeș* (1916, 1921). Dezbateri: pedagogie, metodică, probleme sociale și organizatorice; revendicări; literatură, folclor, istorie, știință. (I.I.B.).

DAVID (Secolul XVIII). Pictor de așezăminte eclesiastice / zoograf. *Originar din Argeș*. Activitate, preponderent, în localități rurale din județele: Arad, Bihor, Cluj (1748 ~ 1786). Icoane împărătești, lucrări murale, restaurare. Contribuții distincte la evoluția tehnicilor artistice în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

DAVID (A doua jumătate a secolului XVIII – Începutul secolului XIX). Pictor de biserici / zoograf. *Activitate în Argeș*. Lucrare iconografică recunoscută: *Sfântul Ioan Botezătorul*, comandată de Ioan Anagnosti (1812), copist la Episcopia Argeșului. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

DAVIDESCU, Ion C. (Cârstărești, Oteșani, Vâlcea, 14 mai 1926 – Pitești, Argeș, 12 aprilie 2003). Medic, *pediatrie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1957*. Liceul *Sfântul Sava*,

București (1946), Institutul Medico-Farmaceutic, Cluj (1952). Medic primar (1972). Doctorat, *științe medicale*, București (1977). Medic: Circumscripția Sanitară Urbană Nr. 1, Pitești (1957-1961); Spitalul Unificat Argeș (1961-1984); șef secție, Spitalul de Pediatrie, Pitești (1984-1993). Intensă activitate civică. Referate, comunicări, sesiuni științifice, alte reuniuni în domeniu. Membru, prestigioase asociații profesionale de pediatrie din România. Aprecieri publice. (C.C.).

DAVIDEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Davidești**, Conțești, Voroveni. Suprafața: 41,8 km². Locuitori: 2 800 (1970); 2 980 (2008). Atestare documentară medievală: Voroveani / Voroveni (1512-1513). Biserici: Davidești (1794, 1894); Conțești (1902); Voroveni (1826, 1959). Monumente ale eroilor: Conțești (1948), Davidești (1923). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1952). Cooperativa de producție și consum *Voroveni* (1920-1930); cooperativă agricolă de producție (1956-1990); asociație economică intercooperatistă de bovine (1980-1990). Zonă cerealiară, pomicolă, forestieră, zootehnică. Firme înregistrate: 33 (2009). Turism local, trasee rutiere spre Pitești și Câmpulung. Artă populară. **Monografie**: Ion S. Băcanu, 1999. Valoroase surse de arhivă. (G.C.).

DAVILA (Secolul XVIII ~). Familie de origine franceză, stabilită, prin descendenți, în București. *Integrată zonei Argeș-Muscel ca domiciliu, proprietăți, activitate intelectuală*. Mai cunoscuți **Carol D.** (v.); **Alexandru C. D.** (v.); înrudiți cu familia Goleșcu (v.). Contribuții distincte în domeniul evoluției spiritualității moderne românești. Importante eponimii, alte valoroase recunoașteri publice. (F.P.).

DAVILA, Alexandru C. (Golești, Ștefănești, Muscel, 12 februarie 1862 - București, 19 octombrie 1929). Fiul lui **Carol D.** (v.) și al **Anei Racoviță** (v.). Școala Luterană, București, Institutul *Vasile Alexandrescu Urechia*, București, (1874), Liceul *Saint-Louis*, Paris, Franța (1879). Funcționar: Ministerul de

Externe, București; Poliția Capitalei; Plasa Măcin, Dobrogea. Director, Teatrul Național din București (1905-1908, 1912-1914). Fondator, actor, regizor, prima companie particulară de teatru stabilă din România (1909-1912). Capodoperă: drama istorică *Vlaicu Vodă* (1902), capitol din proiectata trilogie *Mirciada*. Volum important: *Din torsul zilelor I, II* (1920). Colaborări: *Revista literară* (1885); *Epoca* (1888); *Revista sportivă* (inițiator, 1896); *Gândirea*; *Rampa*, București. Premiul Național pentru Literatură (1929). Teatru eponim în Pitești, lucrări picturale și literare dedicate, multiple, atestări documentare. Valoroase aprecieri publice. (M.S.).

DAVILA, Carol (Parma, Italia 1828 – București, 24 august 1884). Medic, *chirurgie*, farmacist. *Integrat spiritualității argeșene prin domiciliu tradițional și apartenența la familia Goleșcu* (v.). Căsătorit cu Ana Racoviță (v.), nepoata lui Dinicu Goleșcu (v.). Școala de Medicină și Farmacie Angers, Franța (1846). Doctorat *chirurgie*, Paris (1852). Stabilit în România (13 martie 1853). Medic șef al oștirii, director Spitalul Ostășesc *Mihai Vodă*, București (1853-1884). Inițiatorul învățământului medical din Muntenia (1857). Organizator: Serviciul Sanitar Militar Român (1877); Serviciul Ocrotirii Sănătății Publice (1878). Volume importante: *Profilaxia sifilisului* (1853); *Aerul atmosferic* (1871). Editor, revistele *Monitorul medical* (1862), *Gazeta medicală*, București (1865). Membru fondator: Societatea Medicală (1857); Societatea de Științe Naturale (1865); Societatea de *Cruce Roșie* din România (1876); Azilul *Elena Doamna*, București; *Școala de meserii*, Pantelimon, Ilfov. Numeroase studii, articole, analize, comentarii pe diverse teme. Combatant: Războiul Franco-Prusian (1870-1871); Războiul de Independență al României (1877-1878). Intensă activitate didactică. Instituție eponimă, Universitatea de Medicină și Farmacie, București, alte importante recunoașteri publice antume și postume. Atestări documentare, muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (C.C.).

DAVIDOIU, Valerian I. (n. Bezdead, Dâmbovița, 26 octombrie 1930). Inginer

petrolist, manager. *Activitate și domiciliul la Pitești (1956-1993)*. Liceul *Ienăchiță Văcărescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1951), Institutul de Petrol și Gaze, București (1956). Inginer, schelele de Extracție Moșoia, Băbeni, Găești, din regiunea Argeș (1956-1966). Inginer șef, director tehnic, director general, Trustul Petrolului, Pitești (1966-1993). Intensificarea lucrărilor de prospecțiuni geologice și extractive ale zăcămintelor în perimetrul Argeș-Vâlcea-Olt-Dâmbovița, implementarea procedeelelor avansate pentru creșterea producției și productivității specifice domeniilor menționate, stimularea cercetării științifice. Studii tehnice, analize, interviuri, reuniuni naționale și internaționale. Diverse aprecieri publice. (I.T.B.).

DĂNESCU, Mariana Gh. (n. Pitești, Argeș, 28 mai 1968). Actriță de teatru, film, televiziune. Liceul Poligrafic, București (1986), Academia de Teatru și Film, *Clasa Sanda Manu*, București (1995). Activitate artistică: *Theatrum Mundi*, București (1995 ~). Roluri de referință în spectacole realizate la Studioul *Cassandra*, București Colaborări, teatrele: *Național*, *Mic*, *Nottara*, *Bulandra*, București. Laureată, *Gala Tânărului Actor*, Costinești, Constanța (1995). Seriale umoristice de televiziune. Aprecieri publice. (E.I.F.).

DĂUȘ, Petre I. (n. Vârfuri, Dâmbovița, 15 iunie 1943). Inginer petrolist, manager. *Stabilit în Argeș din 1966*. Liceul Nr. 1, Târgoviște (1961), Institutul de Petrol și Gaze, București (1966). Șef atelier, șef secție, șef serviciu (1966-1980), director (1980-1988), Întreprinderea de Foraj, Bascov, Argeș. Director general fondator SC *Foraj Sonde SA*, Bascov (1990-2005). Asistență tehnică în Iordania (1988-1990). Contribuții la obținerea unor succese distincte: 206 000 de metri foraj într-un deceniu (1980-1990); sonda cu cea mai mare adâncime (6002 metri), Curtea de Argeș. Adaptarea unităților de profil din Argeș la economia de piață (1990 ~). Membru, importante asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.D.P.).

DÂMBOVICIOARA. Râu din nord-

estul județului Argeș, 11 km lungime, obârșie în Masivul Piatra Craiului, prin Valea cu Apă și Valea Seacă, unite la Brusturet, localitatea Dâmbovicioara. Traseu principal: Cheile Brusturetilui, Cheile Dâmbovicioarei, confluență cu Dâmbovița, la Podu Dâmboviței. Amenajări locale, sate montane, drum rutier modernizat, trasee și cabane turistice, peșteră eponimă, 800 m lungime, Cheile Dâmbovicioarei, săpată în calcare mezozoice. Tradiții folclorice, descrieri geografice, literare, speologice. (I.S.B.).

DÂMBOVICIOARA (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dâmbovicioara**, Ciocanu, Podu Dâmboviței. Suprafață: 63,1 km². Locuitori: 1800 (1970); 937 (2008). Atestare documentară medievală: Dâmbovicioara (1579). Monumente istorice: Podul de piatră / Podu Dâmboviței (1711); Cetatea Oratia (prezumtiv, secolul XIII). Biserici: Dâmbovicioara (1903); Podu Dâmboviței (1944-1953); Ciocanu (1948); cruci de piatră: 1688, 1691, 1709, 1711, 1715, 1766, 1815. Monumente ale eroilor: Dâmbovicioara (1916-1918; 1941-1945); Podu Dâmboviței (1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1950); bibliotecă publică (1955). Obște tradițională. Firme înregistrate: 18 (2009). Artă populară: arhitectură, țesături, obiecte de îmbrăcăminte, folclor muzical, coregrafie. Zonă forestieră, zootehnică, turistică. Trasee rutiere naționale spre Brașov și Câmpulung. Marcaje montane: Piatra Craiului, cabane, peșteră eponimă, Complexul cultural *Paul Everac* (v.). **Lucrare monografică**, Iosif Căciulă (1998), valoroase informații documentare. (G.C.).

DÂMBOVIȚA. Râu din nordul județului Argeș, obârșie în munții Făgăraș și Iezer. Lungime totală: 266 km, din care, 65 km în arealul Muscelului. Amenajări hidroenergetice principale: Pecineagu și Clăbucet, Rucăr; Dragoslavele. Cursul superior străpunge Masivul Piatra Craiului, prin *Cheile Mici* (amonte Podu Dâmboviței) și *Cheile Mari* (între Podu Dâmboviței și Rucăr). Afluenți în zonă: râurile Ghimbav (stânga) și Râușor (dreapta). Delimitare naturală: Subcarpații Curburii de

Subcarpații Getici și Piemontul Căndești, Argeș. Traseu în continuare: localități rurale din județul Dâmbovița, municipiul Târgoviște, Câmpia Română, București. Confluente, râul Colentina, apoi râul Argeș (Budești). Numeroase descrieri geografice. Consemnări folclorice, literare, hidrografice. **(I.S.B.)**.

DÂMBOVNIC. Râu din sudul județului Argeș, izvor în Câmpia Înaltă a Piteștiului. Lungime totală: 129 km, din care, 42 km pe teritoriul Argeșului. Traseu prin numeroase așezări rurale, confluență cu Neajlovul. Influențe ecologice: poluări reziduale de la Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, Pitești. Eponimie: sediul administrativ, Plasa *Dâmbovnic*, existentă până în 1950 (14 comune/1925, 24 de comune/1936); reședințe temporare: Teiu, Furduești, Rociu. Diverse consemnări istorice, geografice, literare, folclorice. **(I.S.B.)**.

DÂRMĂNEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dârmănești**, Negreni, Piscani, Valea Nandrii, Valea Rizii. Suprafața: 34,1 km². Locuitori: 3 754 (1970); 3 628 (2008). Atestare documentară medievală: Dârmoneshti / Dârmănești (1552); Negreni (1559); Piscani (1526); Valea Nandrii (1564). Biserici: Dârmănești (1863), Negreni (1798), Piscani (1773), Valea Nandrii (1854); cruci de piatră: Dârmănești (1711), Valea Nandrii (1810). Monumente ale eroilor: Dârmănești (1947). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1955). Cooperativă agricolă de producție (1962-1990). Tabără școlară interjudețeană: Valea Nandrii. Târg tradițional anual, 15 august, Piscani. Firme înregistrate: 77 (2009). Olărit: Valea Rizii și Valea Nandrii. Confectionarea pieselor de port popular și a textilelor de interior. Zonă pomicolă, forestieră, zootehnică. **Lucrare monografică:** Teodor Dinu (1998). Valoroase referiri documentare. **(G.C.)**.

DEAC, Petre (Rovinari, Gorj, 8 iunie 1940 - Budeasa, Argeș, 2008). Sportiv de performanță, *natație*, antrenor. *Stabilit la Pitești din 1983*. Antrenor: Centrul de Înot Turda, Cluj; cluburile sportive municipale Baia Mare (1976-1983) și Pitești (1983-2007). Pentru loturile

naționale ale României (1983-2007): 29 de medalii la campionatele și cupele mondiale; două medalii la Jocurile Olimpice, Sydney, Australia (2000). Rezultate de excepție în Argeș: pregătirea a cinci maeștri internaționali ai sportului și 11 maeștri ai sportului, special: Beatrice Cășlaru (v.), Ștefan Gherghel (v.). Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (2004), alte importante recunoașteri publice. **(N.M.)**.

DEACONU, Gheorghe I. (Stroești, Mușătești, Argeș, 13 octombrie 1929 - Stroești, Mușătești, Argeș, 11 mai 1985). Profesor gradul I, *istorie*, cercetător științific, publicist. Liceul *Ienăchiță Văcărescu*, București (1948), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1956). Stagiu, Federația Rusă (1957-1958). Activitate didactică: Academia de Studii Social-Politice, București (1956-1957); Școala Mușătești, Argeș (1958-1959); Școala Nr. 1, Pitești (1959); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1959-1969), director adjunct; Școala Valea Ursului, Bascov (1970-1971). Muzeograf, Muzeul Județean Argeș (1971-1985). Volume importante (în colaborare): *Comuna Bascov la 550 de ani de existență* (1971); *Momente din istoria luptei revoluționare a maselor populare pe teritoriul județului Argeș* (1973); *Monografia Județului Argeș* (1980). Membru, Comitetul de redacție, revista *Anale*, București (1956-1958). Studii, articole, reuniuni naționale. Activitate comunitară diversificată. Membru, asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice. **(S.I.C.)**.

DEACONU, Gheorghe N. (n. Piatra, Ciofrângenii, Argeș, 22 august 1944). Folclorist, manager cultural, editor, publicist. Școala *Medie Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1961), Facultatea de Litere, București (1966). Doctorat, *filologie*, București (1984). Profesor, Școala Berislăvești, Vâlcea (1967-1968). *Director:* Casa Creației Vâlcea (1968-1988); Centrul Național de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare, București (1990-1992); Centrul Județean de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare Vâlcea (1992-2001); Direcția Județeană pentru Cultură, Culte

și Patrimoniul Cultural Național Vâlcea (2001-2004); Ateneul *Meșterul Manole*, Golești, Vâlcea (2005 ~). Șef secție, Muzeul Județean Vâlcea (1988-1990). Preocupări didactice, filiale universitare din Râmnicu Vâlcea. Volume importante: *Mihai Pop. Discurs despre folclor I* (2007), *II* (2008); *Patrimoniul documentar al culturii tradiționale din Vâlcea* (2008). Numeroase studii, articole, comunicări în: *Revista de etnografie și folclor; Contemporanul; Adevărul literar și artistic; Albina; Studii vâlcene*. Volum dedicat: *Gheorghe Deaconu. Vocație și devenire*, de Ion Soare (1999). Reuniuni naționale și internaționale. Membru, prestigioase asociații în domeniu, alte aprecieri publice. (P.P.).

DEACONU, Vasile Gr. (n. Corbi, Muscel, 7 februarie 1931). Inginer silvic, manager. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1950), Institutul Politehnic, Brașov (1955). Activitate în domeniu: Ocolul Silvic, Găești, Dâmbovița, inginer șef (1956-1960); întreprinderile forestiere: Rucăr, Argeș, șef serviciu (1960-1963), inginer șef (1963-1965); Brezoi, Vâlcea, director (1965-1969); Exploatare și Transport, Pitești, director tehnic (1974-1990). Fondator, SC *Elar SA*, Pitești (1991-1995). Colaborări tehnico-științifice cu unități similare din Bulgaria, Federația Rusă, Polonia, stimularea exportului de produse din lemn în state asiatice, africane, europene. Contribuții directe la coordonarea executării lucrărilor rutiere forestiere din bazinele hidroenergetice: Lotru și Latorița, Vâlcea; Valea Dâmboviței, Vidraru, Râul Doamnei, Râul Târgului, Argeș. Cercetări științifice privind combaterea insectelor defoliatoare și a uscării arboretelor de stejar. Aprecieri publice. (I.D.P.).

DEALURILE SUBCARPATICE ÎNALTE DIN MUSCEL ȘI ARGEȘ. Areal colinar specific zonelor amintite, având, constant, peste 1 000 m înălțime. Mai cunoscute: Mățau (1 019 m); Tâmaș (1 104 m); Plătica (1 143 m); Ghicera (1 227 m). Păduri de fag, relief descendent orientat nord-sud, văi largi, terase. Între râurile Dâmbovița și Argeș, culmi de 600-650 m altitudine, mari suprafețe forestiere, pășuni, fânețe, denumite local,

muscele. Trasee turistice. Descrieri geografice, literare, folclorice. (I.S.B.).

DEJAN, Constantin C. (Slănic, Aninoasa, Muscel, 15 aprilie 1916 – Pitești, Argeș, 1 ianuarie 1996). Preot, sociolog, publicist. Seminarul Teologic al Orfanilor de Război, Câmpulung, Muscel (1934), Facultatea de Teologie, București (1938). Facultatea de Filosofie, Secția Sociologie, București (1939). Colaborator: *Fundațiile Culturale Regale*, București, (1936-1948); Muzeul Satului, București (1936). Consilier cultural, Ținutul *Dunărea de Jos* (1938-1940), funcționar, Ministerul Cultelor, București (1940). Hirotonit preot (1941). Paroh, bisericile: Găvana, Pitești (1941-1962); *Sfânta Treime*, Pitești (1962-1968); *Sfânta Vineri*, Pitești (1968-1990). Protopop, Protopopiatul Pitești, Argeș (1954-1985). Volum important: *Chipul adevăratului creștin* (1943). Numeroase articole, studii, analize în: *Presa, Argeșul, Îndrumător bisericesc anual*. Valoroase memorii în manuscris. Aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

DELEANU, Constantin (Pitești, Argeș, 1881 – București, 1916). Ziarist. Studii liceale în Pitești (1899), Facultatea de Drept, București (1903). Rerdactor, corespondent, reporter, publicațiile: *Epoca, România, Foaia Populară, Dimineața, Adevărul, Belgia Orientului, Cronica, Zeflemeaua*, București. Diverse aprecieri comunitare. (I.I.B.).

DELEANU, Nicolae I. (Valea Nandrii, Dârmănești, Argeș, 16 septembrie 1903 – București, 10 aprilie 1970). Istoric, publicist, manager. Studii liceale și universitare, București. Specializare, *paleografie și arhivistică*. Activitate didactică: Universitatea din București (1948-1954), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1954-1956). Director, Muzeul Peleş, Sinaia, Prahova. Volume importante: *Istoricul mișcării muncitorești din porturi* (1932); *Istoricul mișcării muncitorilor mineri din România* (1935). Numeroase articole și studii privind istoria presei din România. Colaborator, revista *Presa noastră*, București. Proză literară cu conținut social. Diverse aprecieri publice. (S.T.).

DEMENY, Iosif (Sibiu, 13 august 1911 - Curtea de Argeș, 20 aprilie 1990). Horticultor, înalt funcționar public. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1942*. Școala Tehnică de Agricultură, Austria (1936). Administrator, Parcul Mănăstirii Curtea de Argeș (1942-1947). Președinte, Sindicatele Unite, Curtea de Argeș (1947-1949); șef, Secția Gospodărie Comunală, Sfatul Popular Orășenesc Curtea de Argeș (1949-1950). Primar al orașului Curtea de Argeș (1950-1961). Inițiative distincte: deschiderea Bibliotecii Orășenești (1950); construirea Casei Raioanele de Cultură (1954-1957); stabilirea perimetrului urban; elaborarea *crochiului* sistematizării localității; gestionarea recensămintelor din 1956-1959; primele investiții industriale postbelice din Curtea de Argeș. Diverse aprecieri publice. (N.I.M.).

DEMOCRAȚIA MUSCELULUI (1912-1914). Publicație bilunară, subintitulată *Revistă a Partidului Conservator-Democrat din Muscel*. Editată la București: 30 decembrie 1912 – 1 mai 1914. Director: Petre Popescu-Muscel; secretar de redacție: Nicolae A. Rizeanu. Din ianuarie 1914, *Revistă politică conservator-democrată*. Știri, analize, comentarii, informații comunitare, corespondență. (I.I.B.).

DEPARTAMENTUL PENTRU PREGĂTIREA CADRELOR DIDACTICE PITEȘTI (1996~). Structură specializată, integrată Universității din Pitești. Responsabilități distincte: organizarea și aplicarea sistemului frecventării de către studenți sau absolvenți a *modulelor* metodice; emiterea *Certificatului* de atestare pentru a profesia în gimnazii, licee, grupuri școlare, desfășurarea cursurilor și examenelor de promovare pe trepte didactice preuniversitare; coordonarea practicii pedagogice. Colaborări cu decanatele facultăților, Inspectoratul Școlar Județean Argeș, departamentele similare din țară. Documentări externe. Directori: Gheorghe Bănică (v.), Viorel Malinovchi, Liliana Emilia Ezechil (v.). Reuniuni științifice, emisiuni *media*, alte exprimări publice. (P.P.).

DEPRESIUNEA CÂMPULUNG

MUSCEL. Zonă subcarpatică, origine tectonică erozivă, alungită direcțional vest-est. Spre nord: masivul Iezer-Păpușa; muntele Mateiaș (1 243 m); dealurile Nămăești (838 m) și Măgura (893 m). La sud: dealurile Mățău (1 019 m) și Ciocanu (887 m). Fragmentată de râurile Argeșel, Râul Târgului, Bughea, Bratia. Altitudine: 570 m la Câmpulung; 640 m – 655 m între Râul Târgului și Bughea. Climat temperat, resurse naturale generoase, așezări tradiționale, activități productive diversificate, monumente ale naturii protejate, trasee turistice. Importante descrieri geografice, literare, folclorice, istorice. (I.S.B.).

DEPRESIUNILE INTRACOLINARE ALE MUSCELULUI ȘI ARGEȘULUI. Forme naturale de relief, existente între dealurile reprezentative ale zonei, pe văile cursurilor de apă. Depresiuni mai cunoscute: *Boteni* (râul Argeșel); *Schitu Golești* (Râul Târgului); *Godeni* (râul Bughea); *Berevoești* (râul Bratia); *Slănic* (râul Slănic); *Domnești* (Râul Doamnei); *Mușătești* (râul Vâlsan); *Valea Iașului* (în apropierea municipiului Curtea de Argeș). Localități tradiționale, vegetație diversificată, preocupări economice agrare, trasee rutiere naționale sau europene, monumente istorice, turism. Descrieri literare, geografice, etnografice. (I.S.B.).

DEPRESIUNILE INTRAMONTANE ALE MUSCELULUI ȘI ARGEȘULUI. Spații geografice naturale, existente în estul și nordul zonei amintite. Mai importante: *Depresiunea Podu Dâmboviței*, origine tectonică erozivă, 840 m altitudine; la nord, podurile calcaroase Plătic și Oratia; la vest, șaua Posada; la sud, Colții Crucii din *Cheile Mari* ale Dâmboviței; loc de adunare pentru afluenți ai râului Dâmbovița; *Depresiunea Rucăr*, origine tectonică erozivă, interferența râurilor Dâmbovița și Râușor; la est, șaua Posada și Colții Crucii; la nord, masivul Păpușa; la sud, Pleașa Căpitanului (1 361 m) și Vârtopul (1 434 m); *Depresiunea Bahna Rusului*, pe Râul Doamnei, sculptată în argilă, între munții Plătica și Iezer; la sud (800 m), plaiurile Slănic și Schitului, cote inferioare (700 m) spre Depresiunea Domnești-Berevoești. Așezări tradiționale, vegetație specifică,

activități forestiere și zootehnice, turism. Descrieri istorice, literare, folclorice. **(I.S.B.)**.

DEPRESIUNILE SUBCARPATICE ALE MUSCELULUI ȘI ARGEȘULUI. Reliefuri intermediare între munți și dealurile înalte proprii arealului amintit, aferente, tipologic, localităților adiacente. Mai cunoscute: *Depresiunea Nămăești*, pe râul Argeșel, la ieșirea din masivul Păpușa, apropiată muntelui Mateiaș (1 242 m), mănăstire rupestră; *Depresiunea Nucșoara*, pe dreapta Râului Doamnei, la nord de satul Sboghițești, Nucșoara, lac format într-o zonă de prăbușire a scoarței; *Depresiunea Brădet* (685 m), pe râul Vâlsan, la ieșirea din masivul Ghițu, mărginită de vărfurile Aluniș (Est) și Turburea (nord-vest); lac de acumulare, baraj, stațiune de recuperare; *Depresiunea Sălătruc*, pe valea râului Topolog; în apropiere, spre est, dealul Tâmaș (1 104 m), adiacent munților Frunții. Sate tradiționale, monumente istorice, activități productive, turism. Importante consemnări literare, folclorice, geografice. **(I.S.B.)**.

DESCEPTAREA (1876 ~ 1877). Publicație săptămânală, subintitulată *Ziar politic, literar și comercial*. Pitești, 21 martie 1876 – 7 ianuarie 1877. Girant responsabil: Dumitru Stan. *Primul ziar atestat documentar din județul Argeș*. În program, principii și opinii liberale, *instrucțiune* obligatorie; dezvoltarea economiei; *ridicarea* justiției; emanciparea femeii; prosperitatea poporului. Articole critice, manifeste electorale, eseuri, literatură. Colaborări permanente: Constantin Teiuleanu / Săgeată, Leon I. Duculescu, Marie Nicolescu, Marie Robescu. Implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

DEȘLIU, Dan (București, 31 august 1927 – Neptun, Constanța, 4 septembrie 1992). Scriitor, parlamentar. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin activități politice, sociale, culturale*. Liceul de Construcții, București (1944), Conservatorul de Artă Dramatică, București (1946). Actor liber profesionist, București (1946-1948). Redactor, cotidianul *Scânteia*, București. Documentări externe. Creații poetice, proză, literatură pentru copii, teatru. Volume importante: *Lascăr de la Rusca* (1949);

Trenurile de fiecare zi; Drumul spre Dikson (1969); *Visul și veghea* (1972); *Cetatea de pe Cer* (1974). Membru, Uniunea Scriitorilor din România. *Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Micești (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare*. Articole, reportaje, interviuri, inițiative legislative, colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice antume și postume. **(M.S.)**.

DIACONEASA, Alexandru (Secolul XX). Mic industriaș, proprietar urban, comerciant. *Activitate permanentă în Pitești, Argeș*. Patron fondator: Moara Sistemată de Făină, Pitești, (strada *Craiovei*): capital investit, 1 859 000 lei; capacitate instalată, 80 CP; cinci lucrători (1940); brutăria, simigieria și magazinele *Diaconeasa*; alte imobile. Activități de import-export, agreeate de Camera de Comerț și Industrie Argeș. Donator comunitar. Proprietăți naționalizate (1948-1952) și demolate după 1964, nerecuperate de urmașii stabiliți în Germania. Contribuții la diversificarea preocupărilor economice urbane în perioada interbelică. Aprecieri publice. **(T.C.A.)**.

DIACONESCU (secolul XVIII ~). Familie tradițională din Muscel. Proprietari funciari și urbani, preoți, funcționari de stat, ingineri, cadre didactice, scriitori. Mai cunoscuți: **Costache D.**, cântăreț de biserică, Stâlpeni, Muscel; **Nicolae C.D.**, notar, Boteni, Muscel, căsătorit cu Maria Popescu, nouă copii; **Aurelian N.D.** (1894-1980), preot și învățător, președinte *Asociația Învățătorilor de pe Valea Argeșelului*, Boteni, Muscel, pasionat de literatură și muzică, domiciliu tradițional în Vulturești, Muscel; **Mihail A.D.** (v.); **Gabriel A.D.** (n. 14 aprilie 1942 Vulturești), doctorat în *cibernetică*, București, activitate didactică, Academia de Științe Economice București, volume de specialitate, stabilit în Statele Unite ale Americii; **Nicolae A.D.** (v.). Importante colaborări comunitare, valoroase aprecieri publice. **(F.P.)**.

DIACONESCU, Constantin (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului

XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Moșoaia, plasa Bascov, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DIACONESCU, Cristina (n. Leordeni, Argeș, 17 decembrie 1951). Cercetător științific, *biochimie*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1970), Facultatea de Chimie, București (1974). Stagiul în Belgia (1998). Doctorat, *chimie*, București (2000). Activitate didactică: Liceul Topoloveni, Argeș (1974-1977); Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, București (1991 ~). Chimist: Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1977-1980); cercetător, Institutul pentru Cultivarea Plantelor, Balotești, Ilfov (1980-1983); Institutul *Pasteur*, București (1983-1991). Cursuri, monografii, articole, granturi, reuniuni științifice naționale și internaționale, inventator. Membru, importante asociații profesionale în domeniu, Alte aprecieri publice. (R.G.).

DIACONESCU, Dorin Valentin N. (n. Drăganu, Argeș, 22 decembrie 1947). Profesor universitar, inginer. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1965), Institutul Politehnic, Brașov (1970). Doctorat, *mecanisme și organe de mașini*, București (1982). Activitatea didactică și de cercetare, Universitatea *Transilvania*, Brașov (1970 ~). Volume importante: *Transmisii mecanice moderne* (1982); *Organizarea structurală a mecanismelor* (1987); *Mecanisme articulate* (1989). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Inovator, inventator, granturi. Premiul *Aurel Vlaicu* al Academiei Române (1987), alte valoroase aprecieri publice. (I.A.B.).

DIACONESCU, Emil (Secolul XX). Institutator, inspector școlar, militant politic, parlamentar. Președinte, Organizația Argeș a Partidului Social Democrat *Constantin Titel Petrescu* (1945-1946): circa 5 000 de membri (60% funcționari, 20% muncitori, 10% negustori, 10% intelectuali). *Deputat de Argeș*

(1946-1948). Adept al constituirii și consolidării Blocului Partidelor Democratice. Delegat, Congresul XVIII al Partidului Social-Democrat, București, 4-9 octombrie 1947, adept al grupării *Ștefan Voitec* pentru unificarea cu Partidul Comunist Român (1948). Contribuții la evoluția învățământului și a vieții politice locale în etapa imediat postbelică. (C.D.B.).

DIACONESCU, Ilie (Teiu, Argeș, 18 ianuarie 1913 – Teiu, Argeș, 29 ianuarie 1959). Medic, *medicină generală*, militant politic, donator comunitar. Facultatea de Medicină, București (1937). Medic: Teiu, Argeș (1937-1941, 1944~1959); lagărul de prizonieri sovietici, Bălți, Basarabia (1941-1944). Fondator, Dispensarul Comunal Teiu, Argeș. Colaborări didactice, gimnaziile din localități apropiate. Arestat (1946, 1948) pentru convingeri anticomuniste, anchetat, Securitatea din Pitești, eliberat, supravegheat. Considerat victimă a tratamentului aplicat pe timpul detenției temporare. Articole, dezbateri, reuniuni științifice în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

DIACONESCU, Ion I. (n. Boțești, Muscel, 25 august 1917). Inginer, *electromecanică*, militant și lider politic, parlamentar. Liceul *Mihai Viteazul*, București (1936), Școala Politehnică, București (1941). Activitate productivă, unități industriale din București (1941-1947, 1965-1989). Membru activ, Organizația București a Tineretului Universitar, Partidul Național Țărănesc (1936-1944), ales în Biroul Central de Conducere al Tineretului, Partidul Național Țărănesc (1944-1947). Arestat, 1 decembrie 1947, anchetat pentru activitate anticomunistă, Penitenciarul Râmnicu Sărat, Buzău, împreună cu fruntașii țărăniști Corneliu Coposu și Ion Mihalache (v.), condamnat, 15 ani temniță grea (*Legea Nr. 289/1947*). Deținut la: Aiud, Alba; Baia Sprie, Maramureș (1947-1964). Eliberat, domiciliu obligatoriu, localitatea Rubla, Brăila (1964-1965). Contribuții directe la reactivarea, în 1989, a Partidului Național Țărănesc / Creștin-Democrat: prim-vicepreședinte (1989-1996), președinte (1996-2000). Deputat de București: Adunarea Constituantă (1990-1992);

Parlamentul României (1992-2000); Președinte, Camera Deputaților (1996-2000). Numeroase inițiative legislative. Volum memorial: **Temnița. Destinul generației noastre** (1998). Dezbateri, interviuri, analize, colaborări externe. Consemnări memoriale editate. Valoroase aprecieri publice antume. (I.I.P.).

DIACONESCU, Marin / Marius N. (Vâlcele, Argeș, 12 octombrie 1930 – Pitești, Argeș, 21 octombrie 1998). Economist, ziarist, om de cultură. Liceul Comercial, Pitești (1950), Facultatea de Științe Economice, București (1954). Șef serviciu, Direcția Regională de Exploatare Forestiere Argeș (1955). Redactor (1955-1958), redactor principal (1973-1975), redactor rubrică (1975-1988), ziarul **Secera și ciocanul**, Pitești. Redactor șef, fondator, cotidianul **Oltul**, Slatina (1968-1973). Volume importante: **File din Cartea Oltului** (1969); **Stoicănești. Anul 20. Schiță monografică** (1969). Numeroase articole, analize, interviuri publicate în presa locală, pe teme economice, politice, culturale. Aprecieri publice. (I.I.B.).

DIACONESCU, Marin S. (Teiu, Argeș, 9 aprilie 1899 - Pitești, Argeș, 31 august 1995). Preot, îndumător cultural, editor, memorialist. Seminarul **Central**, București (1921), Școala Normală, București (1921), Facultatea de Teologie Ortodoxă, București. Paroh, Biserica Domnească **Sfântul Gheorghe**, Pitești (1931-1962). Director, Căminul Cultural Județean Argeș (1942-1944), raportor, Congresul de la Craiova, Dolj. La 1 octombrie 1943, în Argeș: 112 cămine culturale, 82 cu activitate din 1939. Director, revistele: **Păstorul ortodox**, **Lumină pentru toți**, **Buletinul Eparhiei Argeșului**. Consilier cultural, Episcopia Argeșului, coordonator, Societatea Preotească **Frăția**, Pitești (1943-1948). Activitate didactică: Școala Teiu Deal, Argeș; Liceul / Colegiul **Ion C. Brătianu**, Pitești (1933-1937). Consemnări în manuscris, zece volume (1962-1986). Studii teologice, articole, interviuri, oratoric. Aprecieri publice. (S.P.).

DIACONESCU, Mihail A. (n. Priboieni, Muscel, 8 noiembrie 1937). Scriitor, editor, estetician, memorialist, universitar,

teoretician ortodox. Liceul **Gheorghe Șincai**, București (1955), Facultatea de Filologie, București (1960). Doctorat, *litere*, Iași (1972). Frate cu Nicolae A.D. (v.). Cadru didactic, Liceul **Ștefan Octavian Iosif**, Rupea, Brașov (1960-1964); Institutul Pedagogic de 3 ani, București (1964). Muzeograf, Muzeul Regional Brașov (1964-1965); redactor, ziarul **Drum nou**, Brașov (1965). Activitate universitară și de cercetare: Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1965-1972; 1975-1985; 2001-2003); Universitatea **Humboldt**, Berlin, Germania (1972-1975); Institutul **George Călinescu**, București (1985-2002); Universitatea **Spiru Haret**, București (1993-2007). Volume importante (romane): **Visele au contururi precise** (1963; 2007); **Culorile sângelui** (1973; 1976 în limba germană); **Adevărul retorului Lucaci** (1977; 1991); **Marele cântec** (1980; 1985, în limba franceză; 1987; 2007); **Călătoria spre zei** (1982); **Speranța** (1984; 1993); **Sacrificiul** (1988; 1993). Studii, comunicări, eseuri și articole pe teme istorice, literare, eclesiastice, retorice; **Istorie și valori** (1994), **Istoria literaturii dacoromane** (1999), **Farmecul dialecticii și fenomenologia narativă** (2001). Documentări externe, mari biblioteci europene. Redactor-șef fondator, revista **Argeș**, Pitești (1966-1969); director, **Argeș, Serie Nouă** (2001-2003). **Tomuri** dedicate de: Gheorghe Bulgăr (2001, 2004); Valeriu Filimon (2004); Theodor Codreanu (2005); Dumitru Radu (2005); Ilie Barangă (2009). Membru, Uniunea Scriitorilor din România (1965). Doctor **Honoris Causa**, Universitatea din Oradea, Bihor (1996), alte valoroase aprecieri publice. (M.C.S.).

DIACONESCU, Nicolae A. (n. Vulturești, Muscel, 13 august 1947). Inginer **electroenergetician**, cercetător științific, manager cultural. Liceul **Dinicu Golescu**, Câmpulung, Argeș (1965), Institutul Politehnic, București (1970). Doctorat **electroenergetică**, București (1998). Frate cu **Mihail A.D.** (v.). Inginer, Întreprinderea de Transporturi, București (1970-1973). Activitate didactică, Liceul Energetic Nr. 4, București (1973-1977). Șef secție, director, Muzeul Național Tehnic **Dimitrie Leonida**, București (1977~). Expert, Ministerul Culturii, **Clasarea patrimoniului**

tehnic (2003). Inițiator, simpozioane științifice în domeniul tehnicii. Participant activ, congresele internaționale de la Viena (Austria) și Bologna (Italia). Volume importante: *Invenții populare românești* (1977); *Strategia Muzeului Tehnic* (2001). Editor, reviste și buletine cu tematică adecvată. Premiul Național *Dimitrie Leonida* (2002), alte aprecieri publice. (I.D.P.).

DIACONU, Dumitru C. (n. Amărăști, Vâlcea, 25 septembrie 1955). Jurist, profesor universitar. *Stabilit la Pitești din 1995*. Liceul Pedagogic, Râmnicu Vâlcea (1975), Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca (1984). Doctorat, *științe juridice*, Cluj-Napoca (1997). Activitate în domeniu: Hunedoara (1984-1985); Drăgășani, Vâlcea (1985-1995); Pitești, Argeș (1995 ~). Vicepreședinte: Tribunalul Județean Argeș (1996-2002). Președinte: Curtea de Apel, Pitești (2002-2006). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești, fondator Facultatea de Științe Economice, Juridice și Administrative (1998~). Volume importante: *Drept internațional penal* (1998); *Problema palestiniană până la fondarea statului Israel*, (1998); *Drept internațional public*, (1999); *Curtea penală internațională* (1999); *Terorismul. Repere juridice și istorie* (2004). Membru, importante foruri naționale. Premiul special acordat de Societatea *Titu Maiorescu*, București (2004), alte aprecieri publice. (I.F.B.).

DIACONU, Gheorghe I. (Starchiojd, Prahova, 9 august 1949). Jurist, cadru didactic universitar, publicist. *Stabilit la Pitești din 1968*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1972), Facultatea de Drept, București (1977). Doctorat, *științe juridice*, București (2001). Judecător: Judecătoria Pitești (1977-1987); președinte de instanță, Pitești (1987-1993); Curtea de Apel, Pitești (1993-2002); Ministerul Justiției, București, Inspector general, director (2002-2004). Vicepreședinte, Curtea de Apel, Pitești (2004~). Colaborări didactice, universitățile *Hyperion* (1990-1992), *Pygmalion* (1992-1995), București; Universitatea din Pitești (1995~). Volume importante: *Îndreptar alfabetic de jurisprudență și doctrină juridică* (1996),

Pedeapsa în dreptul penal (2001); *Drept penal. Partea generală* (2003); *Dreptul mediului* (2004), *Elemente de drept al mediului* (2005). Articole în reviste de specialitate, reuniuni tematice, documentări externe. Aprecieri publice. (A.A.D.).

DIACONU, Mara Gh. (n. Hândrești, Oțeleni, Iași, 18 mai 1950). Artist plastic, grafică, profesor. *Stabilită la Pitești din 1980*. Liceul *Roman-Vodă*, Roman, Neamț (1969), Facultatea de Arte Plastice, Iași, *clasa Nicolae Constantin* (1972), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București (1982). Activitate didactică: Școala Nr. 16, Roman (1972-1975), Școala Nr. 7, Pitești (1982-1986), Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (1986 ~). Numeroase expoziții personale sau de grup în România (1972 ~), Serbia (1996 ~ 2006), Franța (1998 ~ 1999), Statele Unite ale Americii (2001), Egipt (2002), Portugalia (2003), Spania (2003). Prezențe în muzee și colecții particulare din țară și străinătate, tabere naționale și internaționale de creație. Colaborări *media*. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1997), alte aprecieri publice. (S.N.).

DIACONU, Mihaela I. (n. Câmpulung, Argeș, 26 ianuarie 1966). Profesor universitar, manager. Liceul Pedagogic / Colegiul *Carol I*, Câmpulung (1984), Academia de Studii Economice, București (1988). Doctorat, *științe economice*, București (1998). Activitate didactică: instituții școlare din Argeș (1990-1995); Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (1995-2009), decan (2000-2007); Universitatea din Pitești (2009 ~). Volume importante: *Turism internațional* (1999); *Analiză economico-financiară* (2003); *Marketing în turism* (2003); *Turism prin internet* (2004). Studii, comunicări, articole, reuniuni științifice, asociații profesionale naționale și internaționale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior economic privat din Argeș. Aprecieri publice. (I.I.V.).

DIACONU, Mircea N. (n. Vlădești, Muscel, 24 decembrie 1949). Actor, manager, parlamentar. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*,

Câmpulung, Argeș (1967), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, *Clasa Sanda Manu*, București (1971). Actor, teatrele: *Lucia Sturdza Bulandra*, *Comedie*, *Constantin Nottara*, București (1971~). Roluri de referință (teatru): *Ottavio (Mincinosul)*, Carlo Goldoni); *Brânzovenescu (O scrisoare pierdută)*, Ion Luca Caragiale); *Sir Andrew (A douăsprezecea noapte)*, William Shakespeare); *Pânzaru (Răceala)*, Marin Sorescu); *Filip II (Elisabeta I)*, Paul Foster). Ecranizări (selectiv): *Actorul și sălbaticii* (1974); *Căruța cu mere* (1983); *Filantropica* (2002); *Ticăloșii* (2007). Director, Teatrul *Constantin Nottara* (2001 ~). Senator de Argeș în Parlamentul României (2008-2012), Colegiul Uninominal Nr. 1, Câmpulung și Curtea de Argeș, reprezentând Partidul Național Liberal. Preocupări literare, volume de povestiri. Membru: Uniunea Teatrală din România, Uniunea Scriitorilor din România. Colaborări didactice universitare. Numeroase premii de interpretare, turnee artistice externe, emisiuni *media*. Diverse aprecieri publice. (I.F.).

DIACONU, Nicolae (n. Tigveni, Argeș, 16 noiembrie 1957). Inginer, *electronică*, înalt funcționar public, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1976), Institutul Politehnic, București (1982). Activitate productivă: Fabrica de Porțelan *Arpo* (1982-1987); Întreprinderea Electrocentrale (1987-1993); sectorul privat (1993-2000), Curtea de Argeș. Director tehnic SC *Transarg SA*, Curtea de Argeș (2004-2008). Viceprimar (2000-2004), primar (2008~), municipiul Curtea de Argeș. Preocupări constante pentru: evoluția industrială a localității (1982-1989); adaptarea economiei urbane la sistemul concurențial; sistematizarea verticală din cartiere; extinderea colaborării europene. Diverse aprecieri publice. (N.I.M.).

DIACONU, Petre I. (n. Brăduleț, Argeș, 20 iunie 1932). Inginer agronom, cercetător științific gradul I, profesor universitar. Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1951), Institutul Agronomic, Odessa, Uniunea Sovietică (1956). Doctorat, *științe biologice*, Moscova (1962). Cercetător, Institutul de Cercetare pentru Cereale și Plante Tehnice,

Fundulea, Călărași (1962-1969). Activitate didactică: Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior, Pitești, (1969-1983), decan, Facultatea de Științe Naturale și Agricole (1972-1974); Institutul Agronomic, București (1983-1999); Universitatea *Bioterra*, București (1999 ~). Volume importante (autor, coautor): *De la factorii ereditari la codul genetic* (1974); *Biologie generală. Genetică și ameliorare* (1975); *Genetica plantelor* (1991); *Elemente de biostatistică și tehnică experimentală* (2001); *Producerea, certificarea și legislația semintelor* (2002). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Conducător de doctorat (1994 ~). Brevete: *biologie celulară, noi soiuri de flori, rapiță, hibrizi de porumb, plante medicinale*. Premiul *Mendelianum*, Brno, Cehia (1976). Membru corespondent al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, București (2007). Contribuții importante la: dezvoltarea învățământului superior din Pitești, amenajarea loturilor agricole experimentale în unități productive ale județului Argeș; extinderea colaborării didactice externe. Valoroase recunoașteri publice. (M.C.S.).

DIACONU, Sorinela Ileana (n. Pitești, Argeș, 6 aprilie 1952). Medic primar, *medicină generală*, publicist. Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1971), Facultatea de Medicină *Carol Davila*, București (1977). Doctorat, *științe medicale*, București (2000). Medic: Spitalul de Boli Infecțioase, București (1977-1979); Cabinetul Sportiv Județean Ilfov (1979-1980); Spitalul Studentesc, București (1980-1982). Activitate didactică universitară, București (1982 ~). Studii, articole, comunicări apărute în reviste de specialitate din Capitală. Reuniuni științifice în domeniul bolilor infecțioase. Aprecieri comunitare. (C.C.).

DIACONU, Tudor (n. Bărăștii de Vede, Olt, 8 august 1930). Profesor, *istorie*, publicist. *Stabilit la Pitești din 1953*. Studii liceale la Slatina, Olt, Universitatea din București. Activitate didactică, școli din Pitești. Corespondent, *România liberă*, București, redactor, Secția de artă. Președinte: Comitetul Municipal de Cultură, Pitești. Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești. *Crainic*, ample

manifestări publice. Versuri, proză, dramaturgie. Volume importante: *Marea dragoste* (1976); *Teava* (1981); *Limba vorbită de Adam și Eva I, II* (1996, în colaborare); *Marile serbări* (1999); *Scrierea secretă* (2003); *Dacia - țara zeilor* (2005). Colaborator, revistele/ziarele: *Flacăra, România liberă, Secera și ciocanul*, București; *Argeș*, Pitești. Aprecieri comunitare. (M.S.).

DIACONU, Virgil G. (n. Râmnicu Sărat, Buzău, 28 noiembrie 1948). Proiectant, scriitor, editor. *Stabilit la Pitești din 1950*. Școala de Ofițeri, Sibiu (1969), Școala Tehnică Auto, Colibași, Argeș (1974). Proiectant principal, Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, Pitești (1972-1999). Referent, Centrul Cultural, Pitești (1999 ~). Poet, eseist. Volume importante (versuri): *Departele Epimenides* (1976); *Călătorie spre sine* (1984); *Discurs despre liniște* (1989); *Diminețile Domnului* (2004); *Jurnal erotic* (2006). Editor fondator: *Solstițiu* (1990); *Cafeneaua literară* (2004), Pitești. Colaborator, revistele: *Argeș, Convorbiri literare, Familia, Lucefărul, Tribuna*. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (1991). Numeroase premii literare, alte aprecieri publice. (M.S.).

DIAMANDESCU, Gheorghe N. (n. Câmpulung, Muscel, 9 octombrie 1881 - ?). Ofițer de carieră, general, *medicină*. Facultatea de Medicină și Farmacie, București. Medic, unități militare combatante: Campania Balcanică (1913, căpitan); Primul Război Mondial (1917, locotenent colonel). General în rezervă (1938). Colaborator, numeroase reviste de specialitate. Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DIAMANDI, Nicolau (A doua jumătate a secolului XIX – începutul secolului XX). Proprietar urban, înalt funcționar public. Primar al orașului Câmpulung, Muscel (1901-1902). Distinct: inițierea, elaborarea, aprobarea *Regulamentului pentru construcțiuni și alinierea urbei*. Aprecieri publice. (N.B.).

DIANU, Aurelian Al. (n. Bârsoiu, Stoilești, Vâlcea, 6 noiembrie 1934). Jurist, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1964*.

Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1953), Facultatea de Drept, București (1958). Activitate în domeniu, judecătoria: Babadag, Tulcea (1958-1964) și Pitești (1964-1972); Tribunalul Județean Argeș (1972-1993 președinte; 1990-1991 președinte de secție, 1991-1993); Curtea de Apel, Pitești (1993-2000; vicepreședinte, 1993-1998, șef de secție, 1993-2000). Studii, articole, analize, interviuri, simpozioane, alte reuniuni tematice. Distinct: organizarea Biroului Electoral Județean Argeș și a birourilor circumscripțiilor electorale pentru alegerile parlamentare din 1990; medieri favorabile instalării sediului primei Curți de Apel din Pitești (1993) în clădirea fostului Tribunal Argeș (1914); constituirea corpului de judecători pentru noua instituție. Membru, importante asociații profesionale naționale. Diverse aprecieri publice. (P.P.).

DIANU, Gheorghe G. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitățile Cuca și Ciomăgești, plasa Cuca, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DIANU, Tiberiu A. (n. Babadag, Tulcea, 13 octombrie 1961). Jurist, cercetător, publicist. *Domiciliu și activitate în Argeș (1964-1990)*. Fiul lui **Aurelian A.D.** (v.). Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1980), Facultatea de Drept, București (1985). Stagii în: Franța (1990), Anglia (1994), Statele Unite ale Americii (1997). Judecător: Curtea de Argeș (1987-1988) și Pitești (1988-1990). Consilier principal, Ministerul Justiției (1990-1991), cercetător, Institutul de Cercetări Juridice, București (1991-1994). Activitate didactică universitară: București (1994-1997); Washington (1998-2003); Expert: Departamentul de Stat (2003 ~); Academia Internațională Media (2004 ~), Statele Unite ale Americii. Volume importante; *Tranziția și criminalitatea* (1994, în colaborare); *Loviturile sau vătămările cauzatoare de moarte* (1996); *Constituția României din 1991. O abordare critică* (1997); *Non-custodial Sanctions / Pedepse neprivative de libertate* (1997); *Reforma legislației penale*

în *România* (2003). Studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Premiul *Andrei Rădulescu* al Academiei Române, București (1994), alte aprecieri publice. (P.P.).

DICU, Ion P. (n. Runcu, Vâlcea, 9 noiembrie 1935). Economist, funcționar de stat, publicist. *Stabilit la Pitești din 1958*. Școala Medie Tehnică de Comerț, Râmnicu Vâlcea (1953), Academia de Științe Economice, București (1958). Controlor financiar ministerial, Serviciul Financiar Regional Argeș (1958-1963). Șef, Serviciul Financiar Intern (1963-1964), director economic (1964-1972), șef birou (1990-1992). Întreprinderea Regională / Județeană de Transporturi Auto, Pitești. Director, Oficiul Județean de Comerț Exterior (1972-1977). Analist (1977-1980), vicepreședinte (1980-1989), Comisia Economică Argeș. Primar, orașul Câmpulung (1989). Inspector, Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș (1992-1998); șef serviciu, Banca *Țiriac*, Sucursala Pitești (1993-1998). Volum important: *Argeșul pe coordonatele cincinalului 1971-1975* (1972). Programe: eficientizarea proceselor productive și a folosirii forței de muncă; reciclarea materialelor; promovarea investițiilor; diversificarea exportului. Studii, articole, interviuri, reuniuni științifice. Recunoașteri publice. (I.T.B.).

DICU, Paul I. (Topana, Olt, 1 august 1926 – Pitești, Argeș, 19 aprilie 2008). Profesor gradul I, istorie, inspector școlar, publicist. *Stabilit la Pitești din 1955*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1945), Facultatea de Filosofie și Litere (1949), Facultatea de Pedagogie și Psihologie (1950), București. Activitate didactică: școli din Olt și Dâmbovița (1949-1955); Secția de Învățământ a Regiunii Argeș (1955-1959); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, școlile Nr. 2 și Nr. 5, Pitești (1959-1986). Secretar, Societatea de Științe Istorice din România, Filiala Argeș (1961-1978). Volume importante (în colaborare): *Pitești. Ghid de oraș* (1985); *Pitești. Pagini de istorie* (1986); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Contribuții la Monografia Școlii Nr. 3 Ion Pillat din Pitești* (1998); *Pitești. Tradiție și contemporaneitate* (2008). Elaborarea

Nomenclatorului rețelei stradale din Pitești (1999-2000), aprobat și editat de Consiliul Local. Numeroase studii, articole, reuniuni științifice în domeniile arheologiei, istoriei, arhivisticii. Colaborări externe. Donator, piese litice și numismatice, cărți, manuscrise, mobilier, Muzeul Județean Argeș (2006-2007). Intensă activitate comunitară. Stradă eponimă în municipiul Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

DIDEA, Ionel Claudiu C. (n. Costești, Argeș, 9 octombrie 1968). Jurist, economist, publicist. Liceul Teoretic, Costești (1987); Facultatea de Drept, București (1994); Academia de Poliție *Alexandru Ioan Cuza*, București (1995), Academia de Studii Economice, București (2000). Doctorate: *științe economice* (2002), *științe juridice* (2003), București. Ofițer, Ministerul de Interne (1994-2003). Magistrat, Ministerul Justiției (2003-2006), director, Penitenciarul Colibași, Argeș (2005-2006). Cabinet notarial, Pitești (2006~). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2001 ~). Volume importante: *Drept civil. Succesiuni* (2001); *Piața muncii în actualitate* (2002); *Economia și omul* (2003); *Drept comercial român* (2005); *Dreptul concurenței* (2006). Membru activ, foruri juridice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (I.F.B.).

DIMA, Dimitrie G. (Pitești, Argeș, 9 august 1877 - Pitești, Argeș, 6 martie 1923). Inginer constructor, înalt funcționar de stat, antreprenor. Studii liceale, Zürich, Elveția (1895), Universitatea Tehnică Ducală, Darmstadt, Germania (1899). Președinte, Asociația Studenților de Origine Latină din Germania (1895-1899). Fondator: Societatea de Construcții *Beton și Fier*, Pitești (1908); Banca Tehnică Argeșeană (1920), capital inițial, 5 000 000 lei. Lucrări reprezentative în Pitești: Biserica *Sfânta Vineri* (1903-1908); *Țesătoria Română* (1908-1911); podurile de peste Argeș și Râul Doamnei (1912-1915); Uzina Electrică (1913); Uzina de Apă Gropeni, Mărăcineni (1914). Refaceri de poduri în Moldova după Primul Război Mondial (1918-1923). Electrificarea primului sat din țară,

Dragoslavele, Muscel. Proprietar, Tipografia *Liga Poporului*, Pitești (1919-1923). Prefect de Argeș (1920-1921). Diversificarea tehnicilor constructive autohtone, evoluția urbanistică a orașului Pitești, sporirea prestigiului localităților din zonă în context național. Stradă, colegiu tehnic, fundații eponime în Pitești, alte valoroase aprecieri publice antume și postume. **(G.P.)**.

DIMA, Gheorghe T. (n. Călinești, Muscel, 9 februarie 1929). Inginer, *construcții hidroenergetice*, manager. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1948), Institutul Politehnic, București (1952). Frate cu **Gheorghe T.D.** (v.). Inginer, Șantierul *Baraj*, Hidrocentrala Bicz, Neamț (1953-1961). Șef șantier (1961-1965), inginer șef (1965-1992), director tehnic (1992-1997), Antrepriza de Construcții Hidroenergetice Argeș, Pitești. Contribuții la edificarea Complexului Hidrocentralei Bicz; realizarea Barajului și a Lacului Vidraru, *Argeșul Mare*; finalizarea acumulărilor din aval, pe Argeș, până la Golești; dimensionarea amenajărilor Dăești-Ionești, Vâlcea, pe Olt; Râușor-Lerești-Voinești, Argeș, pe Râul Târgului; Pecineagu-Sătic-Dragoslavele, pe Dîmbovița. Preocupări constante pentru: dotarea cu utilaje performante a bazelor de producție; organizarea șantierelor; dezvoltarea coloniilor hidroenergeticienilor. Studii tehnice, analize, interviuri. Diverse aprecieri publice. **(G.P.)**.

DIMA, Nicolae T. (n. Călinești, Muscel, 6 februarie 1939). Profesor universitar, inginer. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Institutul de Mine, Petroșani, Hunedoara (1961). Doctorat, *științe tehnice*, București, (1971). Frate cu **Gheorghe T.D.** (v.). Activitate didactică și de cercetare, Universitatea Tehnică Petroșani (1962~), prorector. Volume importante: *Cartografie matematică*; *Topografie inginerească*; *Geodezie*. Multiple domenii de investigare în Valea Jiului. Inventator. Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale. Distins cu *Meritul Științific* de Guvernul României. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic de specialitate în perioada contemporană. Membru, importante

foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. **(I.A.B.)**.

DIMANCEA, Nicolae (Strehaia, Mehedinți, 1838 – Pitești, Argeș, 6 decembrie 1921). Proprietar funciar și urban, jurist, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1862*. Terenuri și imobile în localități din Argeș-Muscel. Înrudit cu familiile Furduescu (v.) și Brătianu (v.). Avocat, membru marcant, Baroul Argeș. Adept al Unirii Principatelor (1859), aducerii monarhiei străine (1866), mișcării republicane (1869-1871), formării României Mari (1918). Membru fondator, filialele Pitești: *Societatea Carpați* (1882); *Liga Culturală* (1891). Deputat de Argeș în Parlamentul României (1870-1888; 1895-1901), reprezentând Partidul Național Liberal. Colaborator, *Gazeta Argeșului* (Comitetul de direcție). Activitate civică diversificată, inițiative legislative, comentarii de presă. Stradă eponimă în municipiul Pitești, alte aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

DIMITRESCU / DEMETRESCU, Maria (Mara D'ASTY) (Sinaia, Prahova 1871 - Curtea de Argeș, iunie 1905). Solistă de operă și operetă. Studii muzicale: București, Paris (Franța), Milano (Italia). Activitate profesională: *Compania Lirică*, București (1891), condusă de George Stephănescu (v.); Ansamblul *Societății Lirice Române* (1892-1895); teatre muzicale Neapole și Florența, Italia (1898); companii particulare, București (1901-1904). Roluri de referință în: *Fata Răzeșului*, de Eduard Caudella; *Dona Juanina*, de Franz Suppé; *Diamantele Coroanei*, de Daniel Auber; *Lucia de Lamermoor*, de Gaetano Donizetti; *Traviata*, de Giuseppe Verdi. Stradă eponimă în Pitești, Argeș. Comentarii elogioase în presa națională și internațională. Aprecieri publice antume și postume. **(L.P.)**.

DIMOIU, Iuliu G. (n. Pitești, Argeș, 25 iulie 1941). Profesor universitar, inginer. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1959), Institutul *Traian Vuia*, Timișoara, Facultatea de Construcții (1967), Facultatea de Matematică (1972). Doctorat, *științe economice*, Timișoara (1978). Activitate didactică și de cercetare, Institutul Politehnic *Traian Vuia*,

Timișoara (1972 ~). Volume importante: *Contribuții la studiul oboselii metalelor în diferite spectre de încărcare* (1978); *Modele matematice în proiectarea construcțiilor* (1980). Studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic în deceniile contemporane românești. Aprecieri publice. (**I.A.B.**).

DIMULESCU, Ioan N. (Câmpulung, Muscel, 10 februarie 1893 - ?). Ofițer de carieră, general, *artilerie și infanterie*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1911), Școala Militară, București (1913). Combatant: Campania Balcanică (1913, sublocotenent); Primul Război Mondial (1916, locotenent), remarcat în luptele din Transilvania, de pe văile Oltului și Argeșului; Al Doilea Război Mondial (1943, general de brigadă), fronturile de Est și de Vest. Comandant: Brigada 19 Artilerie și Divizia 19 Infanterie, luptele din zona Kuban, Uniunea Sovietică; Regiunea Militară Dobrogea (septembrie 1944 - aprilie 1945); Divizia 6 Infanterie (aprilie - mai 1945). General de divizie (1945). Numeroase ordine române și străine, alte aprecieri publice. (**G.I.N.**).

DINCĂ (Secolul XIX). Preot, militant politic. *Originar din Mușătești, Argeș*. Implicat direct în evenimentele revoluționare de la 1848 din Muntenia. Anatemizarea și arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)*, jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, Grădina Publică a orașului Pitești (începutul lunii septembrie 1848). Nominalizat, documentar, ca membru al Comisiei de inițiativă protestatară constituțională din Argeș. Scrieri eclesiastice, reuniuni teologice, dezbateri publice. Susținător al ideilor cooperăției rurale. Aprecieri antume și postume. (**S.P.**).

DINCĂ, Ion (Cobia, Dâmbovița, 3 noiembrie 1928 – București, 9 ianuarie 2007). Ofițer de carieră, general, militant și lider politic, înalt funcționar de stat, demnitar. *Integrat demersurilor argeșene prin activități economice, parlamentare, administrative*. Liceul Comercial, București (1947), Școala Militară

Ineu, Arad (1949), Academia Militară Generală, București (1968). Membru marcant, Partidul Comunist Român. Responsabilități politice de comandă, București (1950-1965). General din 1961. Adjunct, prim adjunct, șef secție, secretar, Comitetul Central al Partidului Comunist Român (1968-1973). *Prim secretar, Comitetul Județean Argeș, președinte, Consiliul Popular Județean (1973-1976). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională (1975-1980), Circumscripția Electorală Câmpulung, reprezentând Frontul Unității Socialiste*. Primar general al Capitalei (1976-1979). Viceprim-ministru și ministrul Construcțiilor Industriale (1979-1980), prim-viceprim-ministru, Guvernul României (1980-1989). Judecat, condamnat, întemnițat (1989-1994) pentru încercarea de reprimare a Revoluției Române din decembrie 1989. Consilier, firme private familiale (1994-2007). Importante contribuții de ansamblu a zonei Argeș-Muscel. Aprecieri publice controversate. (**C.D.B.**).

DINCĂ, Ion (n. Bârla, Argeș, 31 martie 1938). Publicist, umorist. Studii liceale tehnice, Câmpulung, Muscel. Volume importante: *Ca la dentist* (1995); *Răcnet de sub papuc* (1997); *Un zâmbet în tranziție* (2000); *Nepotul căpitanului* (2005); *Când se încurcă itele* (2007). Proză scurtă, culegeri editate de instituții culturale din Argeș: *Țara din inimi* (1979); *Atelierul de creație literară* (1980); *Anii devenirii noastre* (1982). Colaborări, ziare și reviste din țară, reuniuni în domeniu, premii, diplome. Membru, Liga Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2007), alte aprecieri publice. (**M.S.**).

DINESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani și rurali, mici industriași, întreprinzători, comercianți. Mai cunoscuți: **Ion D.**, patron fondator, Fabrica de Aramă și Cazane de Țuică, Pitești; **Spirea D.**, asociat financiar, administrator. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș (1925). Diversificarea activităților de valorificare a resurselor agricole argeșene în perioada interbelică. (**F.P.**).

DINESCU, Constantin T. (Azuga, Prahova, 12 iunie 1925 - București, 28

decembrie 2001). Actor, regizor, profesor. *Familie tradițională din Galeș, Brăduleț, Argeș*. Liceul Teoretic Sighișoara, Mureș (1943); Conservatorul particular *Astra*, București; Facultatea de Litere, București. Activitate permanentă, teatre și instituții de învățământ artistic din Capitală. Director adjunct, *Teatrul Mic*, București (1979-1983); șef catedră, Școala Populară de Artă, București. Colaborări, case de film, studiouri de radio și televiziune. Roluri de referință: *Șiskin (Micii burghezi)*, Maxim Gorki); *Spiridon (O noapte furtunoasă)*, Ion Luca Caragiale); *Tănase (Nepoții gornistului)*, Mihail Novicov, prelucrare după Cezar Petrescu); *Arlechino (Mincinosul)*, Carlo Goldoni); *Ion (Arendașul român)*, Ion Luca Caragiale). Importante aprecieri publice. (I.F.).

DINESCU, Mucenic (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Proprietar funciar din Argeș, militant politic. Susținător al *Programului* de emancipare a locuitorilor satelor. Colaborator apropiat al lui Constantin Dobrescu-Argeș (v.) pentru organizarea primului Comitet Țărănesc din România, Corbeni, Argeș (1880), și a primului Congres al Țărănimii, Corbeni, Argeș (1881). Membru fondator, *Partida Țărănească*, București (1895). Relansarea problematicei rurale autohtone la sfârșitul secolului XIX. Diverse aprecieri publice. (S.R.R.).

DINICĂ, Elena (Secolul XX). Tehnician textilist, parlamentar. Deputat al Regiunii Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Drăganu (1961-1965), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative privind evoluția unităților economice de pe Platforma Industrială *Pitești-Nord* și a localităților rurale apropiate. Aprecieri publice. (M.B.).

DINICĂ, Gheorghe P. (București, 1 ianuarie 1934 – București, 10 noiembrie 2009). Actor. *Familie tradițională din Stolnici, Argeș*. Liceul *Aurel Vlaicu*, București, Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Dina Cocea și Ion Cojar* (1961). Actor, teatrele: *Constantin Tănase* (1962-1968); *Lucia Sturdza Bulandra* (1968-1972); *Național* (1972-2009), București. Roluri de referință (teatru): *Caion*

(*Procesul domnului Caragiale*, Mircea Ștefănescu); *Domnul Papillon (Rinocerii)*, Eugen Ionesco); *Nepotul (Nepotul lui Rameau)*, Denis Diderot); *Robespierre (Danton)*, Camil Petrescu); *Cadâr (Tache, Ianke și Cadâr)*, Victor Ion Popa). Ecranizări (selectiv): *Comoara din Vadul Vechi* (1964); *Felix și Otilia* (1972); *Filantropica* (1987); *Craii de Curtea Veche* (1995); *După amiaza unui torționar* (2002). Membru, Uniunea Teatrală din România, Societar de Onoare, Teatrul Național *Ion Luca Caragiale*, București. Numeroase premii de interpretare, turnee artistice externe, emisiuni *media*, interviuri, volume personalizate de convorbiri. Valoroase recunoașteri publice. (I.F.).

DINICĂ, Nicolae (Pitești, Argeș, 12 martie 1940 – București, martie 1995). Actor. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1958), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Radu Beligan* (1962). Actor, teatrele: *Alexandru Davila*, Pitești (1962-1965), *Toma Caragiu*, Ploiești (1965-1980), *Mic*, București (1980-1995). Roluri de referință (teatru): *Doctorul Dărăscu (Febre)*, Horia Lovinescu); *Gore (Șeful sectorului suflete)*, Alexandru Mirodan); *Zorin (Orașul visurilor noastre)*, Alexei Arbuzov); *Fabrizio (Hangița)*, Carlo Goldoni); *Feste (Noaptea regilor)*, William Shakespeare). Apariții cinematografice, case de film din Capitală. Turnee artistice externe. Membru, Uniunea Teatrală din România, alte recunoașteri publice. (I.F.).

DINISCHIOTU, Constantin S. (București, 11 mai 1927 – București, 19 iunie 2008). Regizor artistic, manager. *Activitate permanentă la Pitești: 1953-1958; 1967-1974; colaborări ulterioare*. Școala Populară de Artă, București, *Clasa Lucia Demetrius*; cursuri libere, Facultatea de Filologie, București. Regizor, instituții teatrale din: București, Iași, Petroșani, Constanța (director artistic), Botoșani (director), Bacău, Reșița, Galați, *Pitești (director, 1967-1974)*, Societatea Națională de Radio, Televiziunea Română (1974-1997). *Președinte, Comitetul Județean de Cultură și Educație Socialistă Argeș (1968-1974)*.

Realizări regizorale de referință (la Pitești): *Io, Mircea Voievod*, de Dan Tărchilă; *Ecaterina Teodoroiu*, de Nicolae Tăutu; *Bălcescu*, de Camil Petrescu; *Nunta din Perugia*, de Alexandru Kirițescu; *Căruța cu paiate*, de Mircea Ștefănescu. Montări de anvergură în aer liber: Curtea de Argeș, Pitești, Câmpulung, Târgoviște. Turnee externe. Membru, Uniunea Teatrală din România. Emisiuni *media*, interviuri, articole, eseuri în presa timpului. Volume de memorii: *De-ale teatrului. Și bune și rele, I, II* (2002). Premii naționale, alte aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

DINU, Constantin (Secolul XX). Institut, funcționar de stat, manager. Școala Normală Carol I, Câmpulung, Muscel. Activitate didactică: școli/gimnaziile din Argeș, Vâlcea, Olt. Director: Teatrul Alexandru Davila, Pitești (1958-1963); Palatul Culturii, Pitești (1963-1968); Direcția Interjudețeană Argeș pentru Culte (1968-1980). Membru, Adunarea Eparhială Curtea de Argeș a Bisericii Ortodoxe Române. Distinct: component al Coralei Dumitru Georgescu-Kiriac, din Pitești, turnee artistice în state europene. Contribuții la diversificarea vieții spirituale din Argeș în a doua jumătate a secolului XX. Aprecieri publice antume. (I.F.).

DINU, Constantin G. (n. Boțești, Muscel, 27 decembrie 1939). Profesor gradul I, *biologie*, publicist. Liceul Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1957), Universitatea București (1962). Activitate didactică permanentă: Boțești, Argeș, director. Gestionarea edificării noului local de școală (1970). Volume importante (în colaborare): *Boțești – Argeș. Pagini din istoria unei vechi așezări de moșneni* (2000); *Neamuri din Boțeștii de ieri și de azi*. Referate, sesiunile de comunicări pe teme de creație populară în organizarea Asociației Folcloriștilor Argeșeni Constantin Rădulescu-Codin (v.) și a Centrului Județean Argeș pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale. Diverse aprecieri publice. (C.G.C.).

DINU, Constantin M. (Câmpulung, Muscel, 6 ianuarie 1920 – București, 14 iunie

1980). Profesor gradul I, *istorie*, cercetător științific, publicist. Liceul/Colegiul Dinicu Golescu, Câmpulung (1939), Universitatea din București (1943), Școala Superioară de Arhivistică și Paleografie, București (1943). Doctorat, *istorie*, București (1975). Activitate didactică: școli din Câmpulung, Muscel (1945-1946), Oradea, Bihor (1946-1949), Predeal, Brașov (1949-1950), București (1950-1956). Cercetător, Institutul de Științe Pedagogice și Psihologice, București (1956-1977). Volume importante: *Învățământul în presa progresistă și de partid (1872-1944)*. *Indice bibliografic selectiv* (1961, în colaborare); *Spiru Haret* (1970); *Metodica predării științelor sociale*. *Istorie* (1973); *Formarea sistemului de noțiuni la istorie*. *Cercetări experimentale* (1979, în colaborare). Studii, articole, reuniuni naționale tematice. Investigații arhivistice referitoare la genealogia familiei Golescu (v.), alte inițiative asemănătoare. Aprecieri publice. (S.I.C.).

DINU, Ilie D. (Brad, Argeș, 16 aprilie 1915 – Pitești, Argeș, 8 decembrie 2000). Institut, manager. Școala Normală, Târgu Mureș (1934). Activitate didactică: localități din Basarabia (1934-1940); Geamăna, Brad, Argeș (1944-1946); Cătanele, Căteasca, Argeș (1946-1952; director, 1951-1952); Zama Rece, Căteasca (1974-1975). Inspector, Secția Raională de Învățământ și Cultură, Topoloveni, Argeș (1952-1955). Fondator, Orchestra de Muzică Populară *Doina Argeșului*, Pitești (1955-1962), director administrativ, Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1962-1974). Importante activități pentru: eradicarea analfabetismului; generalizarea învățământului elementar; inaugurarea căminelor culturale; dotarea bibliotecilor publice; diversificarea artelor profesioniste; valorificarea folclorului din Argeș-Muscel; asigurarea logisticii primelor facultăți din Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (I.S.B.).

DINU, Ion M. (Saru, Valea Mare, Dâmbovița, 8 august 1920 – Pitești, Argeș, 19 ianuarie 2009). Profesor gradul I, *limba română*, manager, publicist, memorialist, istoric literar. *Stabilit definitiv la Pitești din 1955*. Școala Normală a Societății pentru Învățătura

Poporul Român, București. (1941), Facultatea de Litere și Filosofie, București (1948). Doctorat, *filologie*, București (1976). Activitate didactică: Școala Ionești, Dâmbovița (1942-1944); Școala Medie Tehnică Silvică și Liceul Teoretic din Pucioasa, Dâmbovița (1948-1955); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957-1962; 1975-1982); Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1962-1968; 1969-1975, director). Inspector școlar, regiunea Argeș (1955-1957). Inspector general, Județul Argeș (1968-1969). Volume importante: *Monografia Școlii Normale și a Liceului Alexandru Odobescu Pitești* (1970); *Nicolae I. Apostolescu. Omul și opera* (1938); *Figuri de dascăli argeșeni I* (1991), *II* (2002); *Romulus Dianu. Jurnal* (1999); *Oameni de seamă ai Argeșului de ieri și de azi* (2004 ~). Documentări externe, state din Europa, Asia, Africa. Numeroase articole, studii, referate, reuniuni științifice naționale. Intensă activitate civică. Premii, diplome, titluri, aprecieri publice antume și postume. (I.S.B.).

DINU, Marin C. (n. Poiana Lacului, Argeș, 8 mai 1925). Istoric, arheolog, publicist. Seminarul Teologic *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1946), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1952). Doctorat, *științe istorice*, Iași (1978). Activitate didactică universitară: Institutul *Maxim Gorki*, București (1951-1952); Facultatea de Istorie, Iași (1952-1995). Cercetări arheologice, *situri* din județele Botoșani, Iași, Suceava, Galați, Republica Moldova. Specialist, *cultura materială Cucuteni*. Volume importante (în colaborare): *Dicționar de istorie veche a României* (1976); *Istoria orașului Iași* (1980); *Enciclopedia Arheologică Italiană, I* (1997/1998); *Enciclopedia arheologiei și istoriei vechi a României, I* (1994), *II* (1996), *III* (2000). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale, arheologie și istorie veche. Membru, cunoscute asociații profesionale în domeniu. Importante aprecieri publice. (S.I.C.).

DINU, Mircea C. (Alimanu, Constanța, 23 august 1934 – Pitești, Argeș 18 iulie 2005). Inginer constructor, manager. *Stabilit la Pitești din 1970*. Liceul *Mircea cel Bătrân*, Constanța

(1952), Facultatea de Construcții Civile și Industriale, București (1957). Șef lot, șantierul Onești, Trustul de Construcții Industriale, Bacău (1957-1960); șef șantier, *Țiglina I, II, III*, Trustul de Construcții, Galați (1960-1970); șef șantier, Combinatul de Lianți și Combinatul de Fibre Sintetice, Câmpulung; Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1970-1980); inginer proiectant, Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1980-1999). Preocupări plastice și muzicale. Contribuții la evoluția economică a zonei Argeș-Muscel în ultimele două decenii ale secolului XX. Aprecieri comunitare. (G.P.).

DINU, Monica V. (n. Pitești, Argeș, 4 aprilie 1978). Artist plastic, *pictură*, profesor. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1996), Universitatea de Vest, Timișoara, *Clasa Magda Zimanu Vitalios* (2002). Activitate didactică: Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (2002 ~). Expoziții personale sau de grup: Arad, Pitești, Timișoara (2000 ~ 2009). Lucrări în colecții particulare: Italia, Spania. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2003), alte aprecieri publice. (S.N.).

DINU, Oprea F. (n. Zâmbreasca, Teleorman, 2 februarie, 1936). Dirijor cor, instrumentist fanfară militară. *Stabilit la Pitești din 1965*. Liceul Militar de Muzică, București (1954), Școala Militară Superioară de Muzică, București (1956). Specializare: Inspectoratul Muzicilor Militare, București (1965~1990). Activitate în domeniu: Liceul Militar *Ștefan cel Mare*, Câmpulung Moldovenesc (1956-1965); Unitatea Militară de Transmisiuni, Pitești (1965-1993); corurile bisericilor *Sfânta Vineri* și *Sfântul Ioan*, Pitești (1993-2005); Corul Veteranilor *Mihai Viteazul* (2005~), Cercul Militar, Pitești. Numeroase turnee artistice, festivaluri, concursuri, emisiuni *media*. Ordine și medalii militare, aprecieri publice. (L.P.).

DINU, Vasile Ioan C. (n. Pitești, Argeș, 7 octombrie 1952). Profesor gradul I, *istorie*, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1971), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1978). Activitate didactică, școlile: Valea Mărului,

Budeasa, Argeș (1978-1987); Nr. 15, Pitești (1987-1988); Nr. 4, Pitești (1988 ~; director, 1990-1991; 2007-2008). Manuale, culegeri, teste, sinteze pentru învățământul gimnazial și liceal. Metodist formator, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș, responsabil cerc pedagogic, *Pitești-Sud* (1990 ~). Secretar, Societatea de Științe Istorice, Filiala Pitești (2000-2005). Studii, articole, reuniuni științifice naționale. Aprecieri publice. (C.V.).

DINU PIȚIGOI, Mihaela Sanda I. (n. Pitești, Argeș, 3 mai 1953). Artist plastic, scenografie, desing. Liceul de Artă Plastică *Nicolae Tonitza*, București (1972), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Mihai Tofan* (1977). Stagiul în Belgia. Scenograf: Teatrul de Păpuși *Vasilache*, Botoșani (1977-1980); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1980 ~). Schițe pentru decor și costume, spectacole de referință: *Domnul Decan*, de George Magheru; *Vis de secătură*, de Mircea Ștefănescu; *Jucătorii*, de Nikolai Vasilievici Gogol; *Cameristele*, de Jean Genet; *Ușile Împărătești*, de Paul Everac (v.); *Vlaicu Vodă*, de Alexandru Davila (v.). Aprecieri critice favorabile. Activitate complementară: grafică pentru publicitate. Membră, Uniunea Teatrală din România, alte aprecieri publice. (I.F.).

DINULIU, Petre P. (n. București, 9 aprilie 1940). Actor de teatru și film. *Activitate la Pitești în perioada 1965-1986*. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Dina Cocea* (1961). Actor: Teatrul de Stat din Baia Mare (1961-1965); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1965-1986). Roluri de referință (teatru): *Rică Venturiano (O noapte furtunoasă*, Ion Luca Caragiale); *Brighelo (Slugă la doi stăpâni*, Carlo Goldoni); *Alegree (Geamandura*, Tudor Mușatescu); *Jeff (Jocul de-a vacanța*, Mihail Sebastian); *Ychyō (Amurgul unui cocor*, dramaturgie japoneză). Turnee artistice externe. Colaborări, case de film din București. Membru, Uniunea Teatrală din România, alte aprecieri publice. (I.F.).

DIONISIE, Clementina Ariana D. (n. Giurgiu, Ilfov 1 iunie 1951). Profesor gradul I, pian. *Stabilită la Pitești din 1976*. Liceul de

Muzică, București (1970), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1980). Activitate în domeniu: Școala de Muzică, Giurgiu (1970-1973); Liceul de Muzică și Arte Plastice *Dinu Lipatti*, Pitești, Argeș (1976~); Universitatea din Pitești (2000 ~); Centrul Cultural Pitești (2003 ~); Filarmonica Pitești (2007 ~). Membră, juriile olimpiadelor naționale de muzică și Comisia pentru elaborarea *Programei analitice de pian* (1990; 1995). Colaborări *media*. Aprecieri publice. (L.P.).

DIRECȚIA APELOR ARGEȘ-VEDEA / OFICIUL DE GOSPODĂRIREA APELOR PITEȘTI (1958~). Instituție publică de interes strategic național: cunoașterea, conservarea, protecția și folosirea programată a resurselor de apă din teritoriul aferent; reconstrucția ecologică a *bazinului*; supravegherea hidrologică și hidrogeologică a zonei; implementarea legislației autohtone și europene în domeniu. Pentru 2009, potențial informal: 20 911 km² suprafață administrată; 7 033 km lungime hidrografică pe Argeș și alte cursuri de apă; 38 de acumulări (674, 3 milioane mc volum total); 320 km regularizări; 11 prize; 15 noduri hidrotehnice; patru stații de pompare. Directori cunoscuți: Gheorghe Vrăbiescu (v.), Traian Moțoescu (v.), Valeriu Pop (v.), Marius Postelnicescu (v.), Mircea Vasilescu, Adrian Moisescu. Colaborări comunitare permanente. (I.T.B.).

DIRECȚIA COMERCIALĂ REGIONALĂ / JUDEȚEANĂ ARGEȘ (1968-1990). Instituție de stat, subordonată Consiliului Popular Județean Argeș și Ministerului Comerțului Interior, București. Anterior: Secția Comercială Regională Argeș (1950-1968). În structură: unități specializate *angro*, organizații comerciale urbane, magazine de desfacere cu amănuntul. Realizarea *programei* de investiții în domeniu; coordonarea edificării centrelor comerciale reprezentative din: Pitești (*Trivale, Fortuna, Muntenia*); Câmpulung (*Muscelul, Aro*); Curtea de Argeș (*Posada, Vidraru*); asigurarea aprovizionării populației cu produse industriale și alimentare. Directori cunoscuți: Constantin Anghel, Paul Coriolan, Ion Bădescu (v.), Cornel

Oprescu, Ștefan Șuteu. Implicări comunitare permanente. Încetarea activității prin trecerea la economia concurențială și privatizarea rețelei comerciale. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA DE SĂNĂTATE PUBLICĂ ARGEȘ (1950 ~). Instituție de specialitate subordonată Sfatului Popular Regional / Consiliului Județean Argeș și ministerului de resort. Titulaturi succesive: Secția de Sănătate și Prevederi Sociale (1950-1968); Direcția Sanitară (1968-1990); Autoritatea / Direcția de Sănătate Publică (1990 ~). Activități specifice: aplicarea prevederilor legislative și a hotărârilor guvernamentale în teritoriu; realizarea indicatorilor specifici domeniului; gestionarea programelor investiționale; încadrarea medicilor și a altor specialiști în spitale, policlinici, dispensare; educația sanitară publică. Directori cunoscuți (medici): Dumitru Antonescu, Pande Nicoreșteanu, Emil Ștefănescu (v.), Ion Osman (v.), Constantin Capătă (v.), Maria Georgescu (v.), Traian Dumitrescu (v.), Dan Manu (v.), Maria C. Georgescu, Dan Gabriel Popa (v.), Sorin Vasilescu, Adrian Tase (v.), Roxana Marinescu (v.), Viorel Enache, Anca Alexandrescu (v.). Ample colaborări comunitare. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA DE STATISTICĂ ARGEȘ (1950 ~). Instituție publică specializată, subordonată Direcției Generale de Statistică / Institutului Național de Statistică, București. Anterior, servicii și oficii locale tradiționale. Activități specifice: recensământul populației, locuințelor, animalelor; evidența unităților economice, nivelurilor de producție, standardelor sociale; colectarea, centralizarea, prelucrarea, raportarea și publicarea informațiilor, stabilite prin lege, referitoare la Regiunea Argeș (1950 - 1968), respectiv, Județul Argeș (1968 ~); editarea, periodic, a *buletinelor* sau *anualelor statistice*; conlucrarea cu factorii de decizie în profil teritorial. Directori cunoscuți: Ilie Rădulescu, Vasile Găbunea, Ion Dobre, Ion Buiculescu, Ion Anton (v.), Ilie Bădălan, Adina Armencea (v.), Remus Arbănaș. Colaborări comunitare permanente. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ARGEȘ (1990 ~). Instituție de specialitate a ministerului de resort, atribuită în domeniul impozitării și încasării sumelor datorate statului de persoane fizice sau juridice, agenți economici, unități administrative. Controlul aplicării legislației aferente în teritoriul arondat. Colaborări cu Consiliul Județean Argeș, consiliile locale, subunitățile altor departamente. Sediul propriu, S.C. *Proiect S.A.* Argeș, arhitecți: Ileana Oprescu (v.), Alina Toader (v.); constructor S.C. *Apartmentul S.A.* Pitești (1992-1997); diriginte de șantier Valeriu Manu (v.). Edificiu reprezentativ al municipiului Pitești. Directori generali cunoscuți: Ion Mihăilescu (v.), Petre Cojocaru, Ion Moldoveanu, Florian Goran (v.), Gheorghe Banzea (v.), Dragoș Pătroi, Dorel Falcă. Preluarea, în 1993, a Inspectoratului Teritorial Financiar de Stat Argeș. Ample colaborări publice. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIE A COPILULUI ARGEȘ / DIRECȚIA PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI (1997 ~). Instituție publică specializată, atribuții legale privind: evidența și asigurarea condițiilor de viață decentă pentru copiii sau persoanele adulte aflate în nevoie; elaborarea unor strategii specifice; asigurarea surselor bugetare necesare funcționării structurilor subordonate. Actuala denumire din 2004. În teritoriu: complexe de servicii (Câmpulung, Costești, Pitești, Priboieni, Rucăr, Valea Mare/Ștefănești); unități de asistență medico-sanitară (Călinești, Dedulești / Morărești, Șuici); centre de recuperare și reabilitare a persoanelor cu handicap (Mioveni, Pitești, Vulturești); centre de îngrijire, asistență și terapie ocupațională (Bascovele / Cotmeana, Pitești, Tigveni). Proiect de îngrijire la domiciliu a persoanelor vârstnice *Alături de tine*, finanțat de Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse (2007 ~). Directori cunoscuți: Adrian Macovei, Florian Pena, Cornel Olteanu, Adrian Badea. Colaborări permanente cu autoritățile administrației locale și instituțiile școlare, sanitare, culturale, eclesiastice. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU

DRUMURI ȘI PODURI ARGEȘ / SECȚIA DE DRUMURI ARGEȘ (1952 ~). Instituție specializată, atribuții în domeniile amenajării, administrării, exploatații, întreținerii căilor rutiere de interes zonal. Actuala denumire din 2005. Alte titulaturi: Secția Regională Drumuri (1952-1968); Direcția Județeană Drumuri și Poduri (1968-1990); Regia Autonomă *Drumarg* (1990-2001), Direcția Drumuri și Poduri / Serviciul Public pentru Administrarea Drumurilor și Podurilor (2001-2005). Studii și proiecte, investiții; lucrări de asistență tehnică, reabilitări. Directori cunoscuți: Petre Popescu (v.), Nicolae Donos, Octavian Mărășteanu, Lucrețiu Georgescu, Julieta Dănăiață. Colaborări permanente cu: Secția *Drumuri Naționale*, Pitești, primăriile urbane și rurale, direcțiile subordonate Consiliului Județean Argeș. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU TINERET ȘI SPORT ARGEȘ / CONSILIUL REGIONAL / JUDEȚEAN PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT ARGEȘ (1950 ~). Instituție specializată, atribuții în domeniile educației permanente, coordonării mișcării sportive de masă, stimulării rezultatelor performante. Noua titulatură din 1994. Anterior: Organizația *Sportul Popular* (1948-1950). Coordonare generală asigurată de ministere proprii sau direcții guvernamentale din Capitală. Gestione economică bugetară, sponsorizări, venituri din activități cu public. Locație actuală, zona centrală a municipiului Pitești. Program investițional anual, finanțarea întrecerilor sportive și a reuniunilor pentru tineret, alocarea de fonduri necesare structurilor subordonate (cluburi, asociații, comisii), tipărituri, evidențe statistice, informații *media*, activități externe. Președinți cunoscuți: Irimia Saha, Hristache Papaiani, Ion Duduleanu, Gheorghe Turcu, Constantin Vlăsceanu, Gheorghe Crețu (v.), Nicolae Mihăilescu (v.), Georgiu Gingăraș (v.), Laurențiu Achimescu. Colaborări permanente cu forurile administrative județene și municipale din Argeș. Implicări comunitare permanente. **(L.V.M.)**.

DIRECȚIA MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE / DIRECȚIA

PENTRU MUNCĂ ȘI OCROTIRI SOCIALE ARGEȘ (1950 ~). Instituție publică de specialitate, subordonată forurilor administrative regionale / județene și ministerului de resort. Asigurarea resurselor umane pentru agenții economici, protecția socială a salariaților, aplicarea legislației în domeniile: muncii, reconversiei profesionale, pensiilor, expertizelor specifice. Reorganizare structurală după 1990, unități distincte: Camera de Muncă / Inspectoratul Teritorial de Muncă Argeș; Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Argeș; Casa de Pensii Argeș; Agenția Județeană pentru Prestații Sociale Argeș; Direcția Muncii și Protecției Sociale Argeș (2008 ~). Directori cunoscuți: Dumitru Ardeleanu (v.), Vasile Călinescu (v.), Gheorghe Burcea (v.), Silviu Ilie, Octavian Iliescu, Aida Enache, Elena Mateescu, Vincenzo Speri, Ovidiu Marinescu (v.), Octavian Popescu. Ample implicări comunitare. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE. SERVICIUL TERITORIAL PITEȘTI (2002~). Structură specială cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, București. Combaterea infracțiunilor de corupție, atribuții stabilite, potrivit legii, în conformitate cu prevederile *Ordonanței de urgență Nr. 43*, din 4 aprilie 2002. Prima ședință: Pitești, 1 septembrie 2002. Activitate independentă în raport cu instanțele judecătorești, parchete și autorități publice. Efectuarea urmăririi penale pentru infracțiunile de corupție prevăzute în *Legea Nr. 78*, din 18 mai 2000. *Regulament de ordine interioară*, aprobat prin *Ordinul Ministrului Justiției, Nr. 2184*, din 2 octombrie 2006. Procuror șef de serviciu, grefieri, referenți. Competențe în raza de activitate a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, Pitești (județele Argeș și Vâlcea). Colaborări cu instanțele de judecată, parchetele teritoriale, celelalte instituții publice abilitate. **(A.A.D.)**.

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ ARGEȘ / SECȚIA AGRICOLĂ ARGEȘ (1948 ~). Instituție publică de specialitate, subordonată ministerului de resort și

forurilor administrative regionale/județene Argeș. Actuala denumire din 2002. Titulaturi succesive: Direcția Agricolă Județeană Pitești (1948-1950); Secția Agricolă Regională Argeș (1950-1962); Consiliul Agricol Regional Argeș (1962-1968); Direcția Agricolă Județeană Argeș (1968-1971); Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară Argeș (1971-2002). Aplicarea strategiilor și programelor investiționale în domeniu; apărarea sănătății animalelor; garantarea siguranței producerii alimentelor; implementarea proiectelor pentru dezvoltarea rurală; exercitarea inspecției și controlului agricol. În componență (2009): Unitatea Fitosanitară; Unitatea de Ameliorare și Reproducție în Zootehnie; Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice; Centrele de Inspecție Agricolă și Control Tehnic. Directori cunoscuți: Mihai Tivig (v.), Nicolae Pătroi (v.), Constantin Budan (v.), Gheorghe Bălan, Gheorghe Costache (v.), Emil Teodorescu (v.), Constantin Tămagă (v.), Ion Duță, Ion Ceașu (v.), Ion Arsenescu (v.), Corneliu Vasilescu. Colaborări comunitare permanente. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA PENTRU CULTURĂ, ARGEȘ / COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ ARGEȘ (1963 ~). Instituție specializată a județului Argeș, subordonată, tradițional, forurilor regionalr/județerne și ministerului de resort. Actuala denumire din 2004. Succesiv: Căminul Cultural Argeș/Muscel (1928-1950); Secția Regională de Cultură și Artă (1950-1963); Comitetul Regional / Județean de Cultură și Educație Socialistă (1963-1990); Inspectoratul pentru Cultură, integrat Ministerului Culturii, București (1990-2004). Atribuții specifice: îndrumarea și diversificarea activităților culturale din teritoriu; coordonarea instituțiilor cultural-artistice profesioniste; *gestionarea* investițiilor în domeniu; evidența și conservarea bunurilor de patrimoniu; promovarea imaginii spiritualității specifice zonei Argeș-Muscel. Președinți / directori cunoscuți: Marin S. Diaconescu (v.), Haralambie Sepeteanu, Ion Budan, Marin Mocanu (v.), Nicolae Mihăilescu, Alexandru Popescu (v.), Constantin Dinischiotu (v.), Florea Dinu, Petre Popa (v.), Gheorghe Pantelie (v.), Vasile Novac (v.), Sevastian Tudor (v.), Nicolae Brânzea (v.),

Alexandra Muțescu (v.), Aurel Teodorescu (v.), Bogdan Cioabă, Cristian Cocea, Andrei Nicolescu. Reuniuni județene, naționale, internaționale. Colaborări comunitare permanente. **(C.G.C.)**.

DIRECȚIA SANITAR-VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR ARGEȘ (1991 ~). Organ de specialitate, subordonat autorității naționale de resort. Activități și servicii specifice: apărarea sănătății și protecția animalelor; prevenirea transmiterii de boli de la animale la om; biosecurizarea alimentelor de origine animală; salubritatea furajelor; protecția mediului în raport cu creșterea animalelor; inspecție și control sanitar-veterinar. Prestații pentru: gospodăriile individuale; exploatațiile de creștere a animalelor; unitățile de desfacere și comercializare a alimentelor; stabilimentele comerciale publice. În subordine: nouă circumscripții pentru controlul alimentelor; 13 circumscripții zonale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor; 96 de circumscripții sanitar-veterinare, activități concesionate cabinetelor private; două laboratoare de analize. Directori cunoscuți: Cornel Grecu, Ion Falcă, Daniel Lupu. Implicări comunitare permanente. **(C.D.B.)**.

DIȚĂ, Petre N. (n. Călinești, Muscel, 1 noiembrie 1942). Fizician, cercetător științific, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, (1960), Facultatea de Fizică, Universitatea București (1965). Doctorat, *fizică*, Universitatea București (1973). Activitate didactică: Institutul Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1965-1977); cercetător principal, Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară, București (1977 ~). Volume importante publicate în Statele Unite ale Americii (1982, 1988), Olanda (1990). Numeroase studii și reuniuni în domeniile: *fizica particulelor elementare, fizică, matematică, ecuații de transport*. Organizator, conferințe internaționale tematice, București (1981, 1987, 1989.). Aprecieri publice. **(E.H.)**.

DIVAN, Constatin A. (n. Coșarii, Timiș, 4 august 1945). Inginer chimist, inovator,

manager. *Stabilit la Pitești din 1968*. Liceul Teoretic *Lipova*, Arad (1963), Institutul Politehnic, Timișoara (1968). Stagiul în Irlanda (1998). Tehnolog, șef secție, șef serviciu, Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc, Pitești (1968-1990). Director general, SC *Rolast SA*, Pitești (1990-2002), privatizare pe bază de acțiuni, diminuarea producției. Inovator, asimilare și producție de repere din cauciuc pentru industriile constructoare de mașini, aeronautică, navală, minieră. Colaborări tehnice: proiectarea și punerea în funcțiune a unităților similare din Botoșani, Brașov, Jilava (Ilfov), Târgu Jiu (Gorj). Preocupări științifice, colectivul Pitești, Institutul de Cercetări Chimice, București (1975-1995). Editor, *cataloage de export*, destinate unor firme din America de Sud, Asia, Europa. Adept al trecerii la economia de piață în România. Aprecieri publice. (I.D.P.).

DIVIZIA 3 ROMÂNĂ (1932-1946). Mare unitate militară, sediul administrativ la Pitești. Comandanți cunoscuți: Ioan/Ion Antonescu (v.); Ion Boițianu (general); Ilie Șteflea (general); Corneliu Calotescu (v.); Ion Dumitrescu (general). În structură (1940-1946), regimentele: *1 Vânători*, *2 Argeș*, *6 Artilerie (Pitești)*; *30 Muscel (Câmpulung)*; *15 Obuziere (Curtea de Argeș)*. Misiune specială: deplasarea în București (septembrie 1940 – ianuarie 1941) pentru asigurarea ordinii publice și contracararea rebeliunii legionare. Participare la cel de Al Doilea Război Mondial: *Frontul de Est* (1941; 1944); *Frontul de Vest* (1944-1945). Numeroase evidențieri prin *ordine de zi* ale eșaloanelor superioare, guvernului, Casei Regale a României. Atestări documentare: Centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice Pitești, Argeș. (G.I.N.).

DOBRE, DANIEL S. (n. Pitești; Argeș, 22 septembrie 1980). Artist plastic, *pictură*, restaurator. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*; Pitești (1999), Universitatea de Arte Plastice, București, *Clasa Ștefan Câlția* (2004). Expoziții personale sau de grup: România (2001-2006), Grecia (2003), Belgia (2005-2006). Lucrări în colecții particulare, state din Europa și America de Nord. Restaurator, *Echipa Grigore Popescu*, *pictură*

eclesiastică, Lainici (Gorj), Borzești (Bacău). Tabere de creație (1997 ~ 2009). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2006), alte aprecieri publice. (S.N.).

DOBRE, Gheorghe I. (Bilcești, Valea Mare Pravăț, Muscel, 18 februarie 1933 – Voinești, Lerești, Argeș, 24 decembrie 1995). Inginer mecanic, manager, parlamentar. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1956), Institutul Politehnic, Timișoara (1964). Activitate productivă: Intreprinderea Mecanică Muscel, Câmpulung (1951-1956; 1958-1959; 1964-1971); Uzinele Reșița, Caraș-Severin (1956-1958). Vicepreședinte, Consiliul Popular Orășenesc Câmpulung (1971-1974). Șef serviciu investiții, director general, șef compartiment, Combinatul de Lianți / SC *Cimus SA*, Câmpulung (1974-1995). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Nr. 4, Câmpulung (1980-1985), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Dezbateri legislative. Contribuții la evoluția economică a orașului Câmpulung, realizarea Memorialului de Război Mateiaș, dezvoltarea localităților adiacente. Diverse aprecieri publice. (M.B.).

DOBRE, Grigore (n. Icoana, Olt, 15 mai 1959). Inginer constructor, om de afaceri. Liceul Industrial *Semănătoarea*, București (1978), Facultatea de Construcții, București (1984). *Stabilit în Argeș din 1985*. Patron fondator, SC *Zeus SRL*, Pitești (1994). Lucrări reprezentative în Pitești: nocturna Stadionului *Nicolae Dobrin* (2007-2008); reabilitarea zonei centrale a municipiului, Etapa III, Magazinul *Trivale*, Teatrul *Alexandru Davila* (2007-2008). Promovarea economiei actuale de piață în județul Argeș. Diverse aprecieri publice. (I.M.M.).

DOBRE, Răducu Răzvan I. (n. Pitești, Argeș, 25 iunie 1977). Jurist, sociolog, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1996), Facultatea de Drept, Târgu Jiu, Gorj (2000). Doctorat, *sociologie*, București. Colaborări didactice, Universitatea din Pitești (2000-2003). Avocat Baroul Argeș (2000 ~). Volume importante: *Drept civil*.

Partea generală și persoane (2001); *Actul administrativ și contenciosul administrativ* (2001); *Elemente de drept internațional contemporan* (2007). Aprecieri publice. (O.M.S.).

DOBRESCU, Dimitrie (Curtea de Argeș, 1843 – București, 1903). Profesor, *limba română-limba latină*, traducător, publicist. Liceul *Sfântul Sava*, București (1861), Facultatea de Litere, București (1870). Activitate didactică: Seminarul Central *Nifon*, București (1871-1893); Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1893-1903). Volum important: *Salust*, adaptare din *latina clasică*. Colaborări, reviste și ziare din Capitală. Aprecieri publice. (I.I.B.).

DOBRESCU, Radu Nicolae (n. Brăila, 21 septembrie 1946). Inginer, *metalurgie*, profesor universitar. *Stabilit la Pitești din 1969*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Brăila (1964), Institutul Politehnic, București (1969). Doctorat, *științe tehnice*, București (1986). Stagii în Franța. Inginer, *Întreprinderea de Autoturisme Dacia*, Colibași, Argeș (1969-1971). Activitate didactică, Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1971 ~), secretar științific al Senatului (1990-1992). Volume importante: *Tratamentele termice ale produselor metalice. Asigurarea calității* (2001); *Elemente de tribologie* (2005, în colaborare). Numeroase studii, articole, granturi, reuniuni naționale și internaționale. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.A.B.).

DOBRESCU, Rizea Hristea (Tigveni, Argeș, 1846 – Pitești, Argeș, 1927). Muzician, preot, copist, bibliofil. Seminarul Episcopal, Curtea de Argeș (1864), *Clasa de psaltichie Dimitrie Protopopescu* (v.). Paroh, Biserica *Sfântul Ilie*, Pitești (1867-1927). Manuscrise psaltice caligrafiate: *Antologhion*; *Doxatar*; *Gramatica muzicii psaltice*, aflată în patrimoniul Bibliotecii Centrale Universitare, Iași. Colecționar: manuscrise, cărți vechi teologice, muzicale și de cultură generală. Atestări documentare. Aprecieri publice. (L.P.).

DOBRESCU, Vasile N. (Ciulnița,

Leordeni, Muscel, 14 septembrie 1900 – București, 3 martie 1975). Publicist, tematică rurală, editor. Colaborator, revista *Albina* (1922-1930; 1935-1940). Fondator, revistele: *Satul*, *Graiul satului*, *Viața la țară* (1930-1945). Volume de versuri: *Pe plaiuri muscelene* (1927); *O poveste cu-n pitic* (1930, în colaborare); *Cântecile sărăcii* (1937). Piese de teatru: *Lipitura casei* (1946); *Dreptatea robilor* (1947). Premii acordate de: Asociația Publiciștilor Români (1935), Ministerul Artelor (1949), alte aprecieri publice. (M.S.).

DOBRESCU-ARGEȘ, Constantin I. (Mușătești, Argeș, 28 iunie 1856 – Mușătești, Argeș, 10 decembrie 1903). Institutur, militant politic, publicist, parlamentar. Nepotul preotului Dincă (v.). Școala Secundară, Pitești (1867), Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1871), cursuri libere universitare și doctorale, Bruxelles, Belgia (1894-1897). Activitate didactică, Mușătești, Argeș (1871-1888). Fondator: Biblioteca (1875) și Ateneul Central Rural (1879), Mușătești; Comitetul Țăranilor, Corbeni, Argeș (1880); asociații și bănci rurale cooperatiste. Inițiator: Congresul Țărănimii, Corbeni (1882); Societatea pentru Cultura Țăranilor (1892); Congresul *Partidei Țărănești*, București (1895). Deputat, *Colegiul III*, Argeș (1888-1896). Editor, periodicele *Țăranul* (1881) și *Gazeta țăranilor* (1892-1903). Numeroase articole, cuvântări, comentarii, interpelări, propuneri legislative. Valoroase concepte privind: cooperatismul autohton, organizarea locuitorilor satelor, remodelarea parlamentarismului național. Bust (1933), grup școlar personalizat (1990), Curtea de Argeș, stradă eponimă în Pitești, alte importante aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

DOBREȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dobrești**, Furești. Suprafața: 39,1 km². Locuitori: 1 838 (1970); 1 815 (2008). Atestare documentară medievală: Dobrești (1520). Biserici: Dobrești (1868, 1937); Furești (1894). Monumente ale eroilor: Dobrești (1921); Furești (1935). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1947). Banca populară *Dreptatea*, Furești (1919-1948);

Cooperativa forestieră *Biruința / Sfânta. Treime*, Dobrești (1909-1947); Cooperativă agricolă de producție, Dobrești (1956-1990). Târguri tradiționale anuale: *Joia Mare* (21 mai, 14 septembrie). Firme înregistrate: 16 (2009). Zonă pomicolă, zootehnică, forestieră. Turism rural. Trasee rutiere spre Câmpulung, Târgoviște, Topoloveni. Exprimări etnofolclorice: țesături, formații corale și instrumentale, alte creații populare. (G.C.).

DOBRIAȘU MARE. Munte în zona nordică a Muscelului (1533 m), aflat între Argeșel și Râul Târgului, integrat Masivului *Păpușa*. Păduri de conifere, pășuni alpine, drumuri forestiere. Teatru de luptă în Primul Război Mondial (1916), oseminte ale ostașilor români depuse la Memorialul Mateiaș, Valea Mare Pravăț, Argeș. Trasee turistice, evocări literare, consemnări cartografice. (I.S.B.).

DOBRICĂ, Gheorghe T. (n. Pitești, Argeș, 1 noiembrie 1957). Artist plastic, *pictură, artă monumentală*, profesor. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1974), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Marin Gherasim* (1980). Activitate didactică: Școala *Liviu Rebreanu*, Pitești (1980-1990); Liceul *Dinu Lipatti* (1990 ~). Numeroase expoziții personale și de grup: România (1974-2009), Polonia (1985), Franța (1992-1993), Olanda (1996), Germania (2005). Prezențe în colecții particulare și muzee din țară și din alte state europene. Mozaic și frescă, instituții, alte locuri publice din Pitești: Liceul de Artă *Dinu Lipatti*; Monumentul Deținuților Politici (1995), integrat Ansamblului Monumental Memorial *Experimentul Pitești*; Dispensarul Medical Rociu, Argeș; Școala *Ion Pillat*, Pitești; Cimitirul *Sfântul Gheorghe*, Pitești. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1990 ~), președinte (1994 ~). Diverse aprecieri comunitare. (S.N.).

DOBRIN, Mariana (n. Dâmbovicioara, Argeș, 8 martie 1954). Profesor gradul I, *educație fizică*, solist de muzică populară românească, publicist. Liceul Experimental de Atletism, Câmpulung (1972), Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1975). Activitate

didactică: școli, cluburi sportive, instituții de cultură, Pitești (1975 ~). Premii naționale de interpretare, folclor muscelan (1973 – 1988). Volume importante, literatură pentru copii: *Hai la joacă* (2002); *Ghici* (2003); *Raiul cuvintelor* (2003); *Album folcloric* (2004, în colaborare). Inițiază: reviste, concursuri, cenacluri literare, plastice și coregrafice ale elevilor. Emisiuni *media*. Membră: Liga Scriitorilor, Filiala Argeș; Uniunea Epigramiștilor din România, Filiala Pitești. Alte aprecieri publice. (C.G.C.).

DOBRIN, Nicolae V. (Pitești, Argeș, 26 august 1947 – Pitești, Argeș, 26 octombrie 2007). Sportiv de performanță, *fotbal*, antrenor, manager. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1968), Facultatea de Educație Fizică și Sport, Pitești (1972). Legitimat, inițial, echipa de juniori *Dinamo*, Pitești, *Grupa Leonte Ianovschi* (v.). Jucător profesionist: *Dinamo / Fotbal Club Argeș*, Pitești, campion național (1972, 1979); Clubul *Metalul Târgoviște* (1980-1982). Titular, Echipa Națională de Fotbal a României (1966-1980); Selecționata Lumii, Madrid, Spania (1972). Participant la Campionatul Mondial de Fotbal, Mexic (1970). Antrenor: *Fotbal Club Argeș*, Pitești (1983-1985); *Fotbal Club Botoșani* (1985-1987); Centrul Olimpic *Viitorul*, Pitești; Centrul de Copii și Juniori *Fotbal Club Argeș*; Antrenor secund, *Reprezentativa B* a României (1991). Director, patron fondator, Școala Internațională de Fotbal *Nicolae Dobrin*, Valea Ursului, Bascov, Argeș. Cel mai bun fotbalist al anului în România (1966, 1967, 1971). Maestru Emerit al Sportului. Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1995). Funeralii publice oficiale, Stadionul *Trivale* din Pitești (25-26 octombrie 2007), în prezența președintelui României. Statuie, stradă, stadion, turnee eponime în Pitești, alte recunoașteri antume și postume. (N.M.).

DOBRIN, Valeriu (Slatina, Olt, 1 februarie 1935 – Pitești, Argeș, 18 august 2007). Om de cultură, manager, realizator *media*, publicist. *Stabilit la Pitești din 1962*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina (1953), Școala Superioară de Marină, Constanța (1956), Școala de Artă, Pitești (1969), *Clasa Ion Foțșă* (v.). Metodist, Casa Creației Populare Argeș (1962-

1968). Director: Palatul Culturii, Pitești (1968-1980, 1990-1998); Centrul Cultural Pitești (1998-2000); șef, Secția de Artă, Muzeul Județean Argeș (1980-1990). Inițiator, Trupa de Teatru *Breve / Teatru Scurt*, Pitești (1970), Festivalul Concurs de Muzică Cultă și Dans Clasic *Darclée*, Pitești (1972). Preocupări regizorale: echipe profesioniste și de amatori, spectacole de teatru, folclor, dans sportiv, muzică ușoară. Turnee artistice în țări europene. Colaborări cu posturi de radio și televiziune, articole, note de drum, cronici, interviuri, titluri de laureat. Diverse recunoașteri comunitare. (C.G.C.).

DOBRIN CREȚU, Lidia (Zalău, Sălaj, 18 iunie 1933 – Pitești, Argeș, 2006). Actriță de estradă. *Stabilită la Pitești din 1961*. Școala de Artă, Cluj (1953). Actriță: Teatrul Muzical *Fantazio*, Constanța (1953-1961); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1961-1990). Partituri muzicale, cuplete, roluri episodice, în spectacole de referință: *Alo? Ați greșit gluma*, de Alexandru Constantinescu și Dan Mihăescu; *În ton major cu tinerețea*, de Constantin Zărnescu (v.); *Fratele meu Charles*, de Edmond Deda și Alecu Popovici, după *Școala bărfelor*, de Richard Brinsley Butler Sheridan; *Zâmbete pe portativ*, de Eduard Jurist și Sin Arion. Turnee artistice externe. Recunoașteri publice. (I.F.).

DOBRINESCU, Valeriu Florin F. (Ianca Sat, Brăila, 25 aprilie 1943 – Pitești, Argeș, 28 decembrie 2003). Profesor universitar, cercetător științific, publicist. *Domiciliat la Pitești (1950-1971; 1996-2003)*. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1961), Facultatea de Istorie, Iași (1968). Stagii în: Brazilia, Franța, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *Științe istorice*, Iași (1976). Activitate didactică, școli din Argeș (1968-1971). Cercetător: Institutul de Istorie și Arheologie *Alexandru D. Xenopol*, Iași (1971-1992); Centrul de Istorie și Civilizație Europeană, Iași (1992-1995). Titular, Universitatea din Craiova, Dolj (1995-2003); asociat, Universitatea din Pitești (1997-2003). Volume importante: *Relații româno-engleze. 1914-1933* (1986); *România și organizarea postbelică a lumii. 1945-1947* (1988); *România și sistemul tratatelor de pace*

de la Paris. 1919-1923 (1993); *Plata și răsplata istoriei...* (1995); *Șefii Statului Major General Român. 1859-2000* (2001, în colaborare). Valoroase investigații arhivistice. Studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Editor: documente, cărți, reviste. Fondator: Centrul de Studii ale Relațiilor Internaționale, Craiova (1997); specializarea *Istorie*, Universitatea din Pitești (1997). Premiul Academiei Române (1986). Membru, numeroase asociații profesionale în domeniu. Amfiteatru și bust eponime, Universitatea din Pitești (2003), alte aprecieri antume și postume. (S.I.C.).

DOBROGEANU, Mihail (Secolul XX). Proprietar funciar, cooperator, parlamentar. Deputat al Regiunii Pitești în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Vedeia (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative privind evoluția agriculturii în zonele de deal și de munte. Colaborări comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DOBROVITZ, Ion A. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Muscel. Întinse suprafețe de teren în localitatea Racovița, plasa Argeșel, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DODUN, Periere de (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Cetățean francez, *stabilit la Pitești din 1880*. Proprietar urban, mic industriaș, întreprinzător. Patron fondator, Fabrica de Pânză, Pitești, Argeș (1897): 41 de lucrători, 15 000 lei producție (1900). Activitate agreată de Camera de Comerț Argeș. Contribuții la diversificarea activităților productive în perioada amintită. (T.C.A.).

DOGARU, Badea T. (Mârșa, Ilfov, 6 octombrie 1932 – Pitești, Argeș, 13 februarie 1999). Inginer energetician, manager, inovator. *Stabilit în Argeș din 1947*. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1951), Institutul Politehnic, București (1956). Activitate productivă permanentă: Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași; Întreprinderea de

Autoturisme *Dacia*, Mioveni, Argeș. Inginer principal, șef serviciul energetic, șef secție coordonator, inginer șef mecano-energetic, șef departament investiții (1956-1990). Valoroase modalități tehnologice pentru folosirea eficientă a resurselor energetice în etapele dezvoltării Platformei Industriale de Autoturisme *Pitești-Est*. Studii, analize, reuniuni economice în domeniu. Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice. (I.D.P.).

DOGARU, Ion (Secolul XX). Medic, militant politic, proprietar urban. *Activitate la Pitești*. Membru marcant, Partidul Național Liberal, fondator, gruparea locală *Gheorghe Tătăărăscu* (1946). Deputat de Argeș (1946-1948), reprezentând Blocul Partidelor Democratice. Contribuții la exprimarea parlamentarismului în etapa imediat postbelică. (C.D.B.).

DOGARU, Vasile I. (n. Dobrești, Argeș, 1 august 1929). Ofițer de carieră, general, *artilerie*. Școala de Ofițeri de Artilerie, Sibiu (1952), Academia de Înalte Studii Militare, București (1957). *Activitate de comandă*: Școala de Ofițeri, Sibiu (1952-1954), Regimentul Special Ineu, Arad (1957-1972); Garnizoana Craiova, Dolj, șeful Artileriei, Armata a 3-a (1972-1990). General de brigadă (1995 ~). Președinte, Asociația Județeană Argeș *Basarab I* a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere, Pitești (1997 ~). Studii, referate, analize, rapoarte, reuniuni în domeniu. Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DOLOC MIHU, Alexandru P. (n. Polovragi, Gorj, 2 mai 1940). Inginer constructor, profesor gradul I, *tehnologie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1957*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1962), Facultatea de Construcții, Timișoara (1971). *Activitate productivă*: șantiere de construcții din Argeș (1957-1963) și Timișoara (1963-1965); Institutul de Studii și Proiectări Energetice, Filiala Timișoara (1968-1971). Cadru didactic: Grupul Școlar de Construcții Nr. 2, Pitești (1971-1995), director (1982-1987); Colegiul Tehnic *Dimitrie Dima*, Pitești (1995-2002). Specializări europene,

Irlanda (1996). Programul *Phare*: documente curriculare, planuri metodice, standarde ocupaționale, referent manuale școlare. Expert judiciar în construcții. Contribuții la evoluția învățământului profesional și tehnic din Argeș. Colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice. (D.I.G.).

DOMAN, Dumitru I. / Augustin (n. Șovarna, Mehedinți, 29 august 1953). Editor, scriitor. *Stabilit în Argeș din 1990*. Liceul *Emil Racoviță*, Iași (1974). *Activitate în unități economice și didactice din țară* (1974-1990). Fondator, publicațiile: *Independentul* (1990); *Argeș Expres* (1999-2003), Curtea de Argeș. Redactor șef, revista *Calende*, Pitești (1996-2000); redactor, redactor-șef, revista *Argeș*, Pitești (2005 ~). *Narațiuni satirice în antologii* (1985, 1986). Volume importante (proză): *Sfârșitul epocii cartofilor* (1999); *Meseria de a muri* (2001); *Concetățenii lui Urmuz* (2007); *Moartea noastră cea de toate zilele* (2008); *Generația '80 văzută din interior* (). Colaborări: *Convorbiri literare*, *Manuscriptum*, *Ramuri*, *România liberă*. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2006), secretar Comitetul Director, aprecieri publice. (M.S.).

DOMINTE, Constantin N. (n. Merișani, Argeș, 23 mai 1944). Cercetător, *lingvistică*, prozator. Liceul *Dragoș Vodă*, Câmpulung Moldovenesc, Suceava (1962), Facultatea de Litere, București (1967). Stagiul în Italia (1971). Doctorat, *filologie*, București (1984). *Activitatea didactică*: Facultatea de Limbă și Literatură Română, București (1968 ~). Lectorat, *Limba română*, Universitățile de Provence (Aix-Marseille), Franța. Volume importante în colaborare: *Studii și materiale cu privire la formarea cuvintelor în limba română, IV* (1967); *Sistemele limbii* (1970); *Antologie de istorie a lingvisticii românești*, (1987); *Balkana Antologia, II*; *Rumana Antologia* (1990, Zagreb, Croația); *Povești bucovinene* (autor, 1994). Numeroase articole în revistele: *Analele științifice ale Universității Alexandru Ioan Cuza*, Iași; *Tribuna României*; *Contemporanul*. Analize comparatiste în publicații din: Franța, Grecia, Italia. Membru, asociații profesionale cu profil lingvistic, aprecieri publice. (M.M.O.).

DOMNEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel. Suprafața: 19,8 km². Locuitori: 3 507 (1970); 3 228 (2008). Atestare documentară medievală: Domnești (1523). Biserici: Domnești (1829, 1872, 1922); cruci de piatră (1716, 1723, 1755, 1756, 1803, 1821). Monument al eroilor: (1936). Școală (1838); cămin cultural (1878); bibliotecă publică (1878). Cooperativă agricolă de producție (1962-1990); Stațiune de mașini agricole (1948-1990). Sediul Consiliului Agroindustrial de Stat și Cooperatist, Domnești (1980-1990). Zonă pomicolă, forestieră, zootehnică. Fabrică de cherestea. Casă de cultură, cor cu activitate permanentă, spital, liceu, expoziții de artă feudală, artă plastică, etnografie. Societate culturală, Fundația *Petre Ionescu-Muscel* (v.), publicația periodică *Pietrele Doamnei*. Stațiune climaterică. Târguri tradiționale anuale: 25 martie, 6 august, 26 septembrie. Firme înregistrate: 96 (2009). Turism rural. Trasee rutiere naționale spre: Câmpulung, Curtea de Argeș, Pitești; acces în Munții Iezer. Artă populară, confecționarea pieselor de îmbrăcăminte și a textilelor de interior. **Lucrări monografice:** Petre Ionescu-Muscel (1941, 1942); Elisei Avram (1988); Ion Hiru, George Baciu (2004, 2009), alte scrieri de valoare națională. (G.C.).

DONA, Constantin P. (Câmpulung, Muscel, 26 august 1879 - ?). Ofițer de carieră, general, *infanterie*. Combatant: Campania Balcanică din 1913 (maior); Primul Război Mondial (locotenent-colonel), remarcat în luptele din Transilvania (1916), Moldova (1917) și de pe Tisa (1919). General de divizie în rezervă (1940). Decorat cu ordine și medalii române și străine, aprecieri publice. (G.I.N.).

DONCEA, Constantin (Richițele, Cocu, Argeș, 1904 – București, 1973). Militant politic, parlamentar, demnitar. Activitate pentru organizarea mișcării muncitorești și înființarea *Partidului Comunist din România* (1921). Lider, grevele de la Atelierele *Grivița*, București (15-16 februarie 1933), acuzat în *Procesul de la Craiova* (17 iulie - 20 august 1933), condamnat, inițial, la muncă

silnică pe viață, rejudecat (6 mai - 1 iulie 1934), sentință, 15 ani detenție severă. Evadat (ianuarie 1935), refugiat în Uniunea Sovietică (1935-1937). Voluntar, de partea republicanilor, în *Războiul Civil* din Spania (1937). Membru, Comitetul Central al Partidului Comunist Român (1944-1958), implicat în instaurarea guvernului condus de Petru Groza (1945) și în abolirea monarhiei din România (1947). Primar general al Capitalei (1947-1948), adjunct al ministrului Construcțiilor (1948-1950), comandant, Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului României (1950-1952), ministrul Colectărilor (1956-1957). Deputat de Argeș în Parlamentul României (1946-1948; 1957-1961), reprezentând Blocul Partidelor Democratice, respectiv, Frontul Democrației Populare, Circumscripția Vede. Căzut în dizgrație, apoi, reabilitat (1968). Colecționar de artă. Punct memorial în localitatea natală. Aprecieri publice controversate. (C.D.B.).

DONESCU, Alexandru (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar urban și rural, înalt funcționar public, demnitar. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin suprafețe de teren, case, domiciliu temporar, Ștefănești-Muscel*. Patrimoniu preluat de stat după 1945, redobândit de urmași în 1996. Diverse activități politice și colaborări comunitare. Primar al Municipiului București în etapa interbelică. Aprecieri publice. (I.I.Ș.).

DONESCU, Dumitru N. (Șuici, Argeș, 26 octombrie 1938 - Iași, 29 mai 2003). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, literat, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1956), Facultatea de Filologie, Iași (1966). Activitate didactică: liceele *Cuza Vodă*, Huși (1966-1974) și Iași (1974-1990); Inspectoratul Școlar Județean Iași (1990-2003). Volume importante (versuri): *Umbra dulce a lucrurilor* (1990), *Vulnerabila amiază* (1994), *Avataruri nu departe de Styx* (2002). Colaborări, revistele: *Argeș*, *Familia*, *Ramuri*, *Cronica*, *Cuvânt și suflet*. Studii și articole, comentarii, reuniuni metodice. Membru activ, asociații cu profil tematic din România.

Aprecieri publice. (M.S.).

DONI (Secolul XVIII). Pictor eclesiastic / **zoograf**. *Activitate permanentă la Câmpulung, Muscel*. Lucrare importantă cunoscută: icoana *Adormirii Maicii Domnului* (1773), Biserica Mănăstirii *Negru Vodă*, Câmpulung. Consemnări documentare, alte aprecieri publice. (S.N.).

DONICI, Alexandru (București, 1912 – Câmpulung, Argeș, 26 septembrie 1970). Artist plastic, *pictură*, profesor. *Stabilit la Câmpulung din 1930*. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1931), Academia de Arte Frumoase, Iași. Activitate didactică permanentă: Școala Populară de Artă, Pitești, coordonator Secția Câmpulung (1948-1970). Mentor, Cenaclul *Ion Negulici*, Casa Orășenească de Cultură, Câmpulung. Expoziții personale sau de grup în România. Animator al vieții culturale urbane. Stradă eponimă în Pitești, Argeș. Diverse aprecieri publice. (S.N.).

DONOIU, Ion (Domnești, Muscel, 22 august 1933). Medic, publicist, colecționar. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1952), Facultatea de Medicină, București (1958). Medic militar, Ministerul Apărării Naționale, București (1958-1974), policlinici și spitale din Capitală (1974-2003). Preocupări istorice, *numismatică*. Volume importante: *Monede daco-getice și efigii romane* (1980); *Efigii feminine pe monedele romane* (1983); *Împărații Bizanțului și monedele lor* (1993); *Lumea antică pe monede* (1997). Studii, articole, reuniuni naționale în domeniile medicinei și istoriei. Vicepreședinte, Societatea Numismatică Română. Diverse aprecieri publice. (C.C.).

DORINȚA ARGEȘULUI (1886-1888). Publicație săptămânală apărută la Pitești, subintitulată, din noiembrie 1887, *Organ liberal-național*. Primul număr: 13 februarie 1886, director M.D. Chițescu. Informații, dezbateri, cronici judiciare, teatrale, politice; literatură, *educațiune*, cultură, traduceri, eseuri, istorie locală, cugetări, *observațiuni* meteorologice, bibliografie. Texte semnate de Alexandru D. Xenopol, Constantin Dobrescu-Argeș (v.), Ion

Șerbănescu (medic), alți colaboratori. Diverse inițiative comunitare. (I.I.B.).

DORU, Olimpia (n. Bârla, Argeș, 6 decembrie 1967). Economist, om de afaceri, Liceul *Economic*, Pitești (1985), Academia de Studii Economice, București (1991). *Certificat profesional, management*, The Open University, Marea Britanie (2006). Administrator de conturi, lei și valută, persoane juridice și fizice, *Credit Bank*, Sucursala Argeș (1993-2001). Manager general, *New Design Composite SRL* Pitești (2001 ~). Activitate profitabilă. Promovarea consecventă a economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (I.M.M.).

DRACULA (Secolul XV ~). Personaj legendar, identificat, de cronicarii sași din Transilvania, cu domnul Țării Românești Vlad Țepeș (v.), fiul lui **Vlad Dracul** (v.). Mit prezentat deformat în scrieri externe, predilect germane, irlandeze, americane: *vampir fabulos, geniul răului*, întâlnit în constelația *Dragonul*. Reuniuni cu caracter istoric și comercial: Sighișoara (Mureș), Brașov, Arefu (Argeș). Diverse variante contemporane. (C.G.C.).

DRAGA, Gheorghe (A doua jumătate a secolului XVII - începutul secolului XVIII). Proprietar urban, *dregător* medieval. *Județ* al orașului Pitești (1688-1710), conducătorul *Sfatului*, constituit din 12 *pârgari*. Ales de obște, atribuții politice, administrative, economice, juridice. Reprezentarea oficială a locuitorilor în relațiile cu *pârcălabii* numiți de domn, rezolvarea litigiilor, stabilirea obiectivelor dezvoltării așezării. Conlucrări directe cu voievodul Țării Românești, Constantin Brâncoveanu (v.), aflat, deseori, la Pitești, reședință oficială temporară. Atestări documentare. (S.C.).

DRAGHIA, Ion (Secolul XX). Înalt funcționar public. Primar al orașului Curtea de Argeș, președinte Consiliul Popular Local (1965-1968). Preocupări privind evoluția urbanistică a localității: inaugurarea sediului politico-administrativ / *Primăria nouă* (1965); reabilitarea și canalizarea Bulevardului *Basarabilor* (1966); edificarea Complexului

hotelier *Posada* (Etapa I, 1968); intrarea în producție, Secția *Metalurgică* (1968); finalizarea clădirii pentru *Poștă și Telefoane* (1968). Analize, rapoarte, interviuri. Aprecieri publice. (N.M.).

DRAGNEA, Emilian D. (n. Mozăceni, Argeș, 15 decembrie 1955). Economist, funcționar de stat, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1974), Academia de Studii Economice, București (1979). Doctorat, *științe economice*, Craiova, Dolj (2004). Economist: Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, Argeș (1979-1984); Consiliul Popular al Județului Argeș (1984-1990). Director, Direcția Economică, Prefectura Argeș (1990-1992). Vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș (1992-1996), economist (1996-1999). Președinte, Casa de Asigurări de Sănătate Argeș (1999-2005), consilier (2005 ~). Reuniuni interne și internaționale. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.C.).

DRAGNEA, Ștefania C. (n. Pitești, Argeș, 9 noiembrie 1936). Institutator, manager, publicist. Școala Pedagogică, Pitești (1956). Activitate profesională: Școala Drăgănești, Olt (1956-1957); organizațiile de tineret Drăgănești, Olt și Pitești, Argeș (1957-1965); școli din Pitești (1965-1978). Director: Casa Pionierilor / Palatul Copiilor, Pitești (1978-1990), Școala Nr. 15, Pitești (1990-1993). Diversificarea programelor educaționale permanente, promovarea schimburilor culturale externe, sporirea rolului instituțiilor de învățământ în comunitate. Articole, interviuri, reuniuni internaționale specializate. Alte aprecieri publice. (C.V.).

DRAGNEA, Victor B. (Sadâc, Cahul, Basarabia, 7 mai 1938 – Pitești, Argeș, 4 septembrie 2005). Inginer silvic, cercetător științific gradul I, publicist. *Stabilit la Pitești din 1940*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Institutul Politehnic, Brașov (1959). Stagiul în Statele Unite ale Americii. Doctorat, *instalații de transport*, Brașov (1977). Inginer, întreprinderile forestiere: Lugoj, Timiș (1959); Brezoi și Jiblea,

Vâlcea (1959-1960); Sibiu (1960-1966). Cercetător, Institutul Național al Lemnului, Filiala Pitești (1966-2000), șef departament, SC *Alfrid SRL*, Pitești (2000-2005). Numeroase studii, articole, îndrumare tehnice, reuniuni științifice naționale. Colaborator: *Revista pădurilor*, *Meridiane forestiere*, București. Brevete de inovator și inventator. Activitate pentru eficientizarea transportului forestier din Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (E.H.).

DRAGOMIR (Secolul XIV). Mare proprietar și demnitar medieval, comandant de oști, slujitor al *Curții Domnești* din Țara Românească. Pârcălab, *Cetatea Dâmbovița*, aflată, documentar, pe teritoriul actualei localități Cetățeni, Argeș. Victorie militară (1368) împotriva efectivelor voievodului Transilvaniei, *Nicolae Lackfi* (1367-1368), obținută în numele *stăpânului* său, *Vladislav I Vlaicu* (v.), reședință la Curtea de Argeș. Diverse atestări istorice. (S.I.C.).

DRAGOMIR (Secolul XVII). Proprietar medieval, meșter tradițional. Edificarea Ansamblului *Curții boierești* de la Băjești, Bălilești, Muscel (1666), aparținând demnitarului *Mareș Băjescu* (v.). Contribuții la promovarea stilului autohton în domeniu. Atestări documentare. (G.P.).

DRAGOMIR, Constantin (n. Priboieni, Muscel, 30 octombrie 1936). Inginer constructor, manager, parlamentar. Institutul de Construcții, București (1963). *Activitate productivă permanentă*, Câmpulung, Argeș. Tehnolog, șef lot, șef șantier Câmpulung, Trustul de Construcții Argeș (1963-1990); specialist, *Arcom*, București, Antrepriza *Karakum*, Turkmenia. Acționar principal, SC *Corimus SA*, Câmpulung (1992-1998); patron fondator, firme de construcții, Câmpulung (1998 ~). Primar al orașului Câmpulung (1990), deputat de Argeș în Adunarea Constituantă (1990-1992), reprezentând Frontul Salvării Naționale. Diverse reuniuni științifice și tehnice, interviuri. Contribuții la redimensionarea urbană contemporană a municipiului Câmpulung. Diverse recunoașteri publice. (G.P.).

DRAGOMIR, Dumitru G. (Păduroi, Lunca Corbului, Argeș, 25 octombrie 1878 - ?). Ofițer de carieră, general, *infanterie*. Școală Superioară de Război, București (1899). Combatant: Campania Balcanică din 1913 (căpitan); Primul Război Mondial (locotenent colonel), distins în luptele din Transilvania (1916), Moldova (1917), Basarabia (1918). General de brigadă (1928). Ordine și medalii române, ruse, franceze, diverse aprecieri publice. (G.I.N.).

DRAGOMIR, Ilie Florin (n. Beleți Negrești, Muscel, 20 aprilie 1940). Bibliolog, publicist. Liceul Pedagogic / Colegiul Carol I, Câmpulung, Argeș (1957), Facultatea de Filosofie, București (1974). Institut, funcționar public, localități din Olt și Dâmbovița (1957 ~ 1990). Bibliotecar, Biblioteca Județeană *Ion Heliade Rădulescu*, Târgoviște (1990-2005). Volume importante: *Tradiții de lectură în județul Dâmbovița* (1993); *Ghidul bibliotecilor din județul Dâmbovița* (1993, în colaborare); *Lectura publică târgovișteană* (1998). Studii, articole, recenzii, portrete, analize, comentarii, apărute în publicațiile: *Dâmbovița*, *Curier*, *Biblioteca*. Reuniuni științifice în domeniu. Aprecieri publice. (I.E.C.)

DRAGOMIR, Marcela (n. Valea Mare Pravăț, Muscel, 9 septembrie 1950). Profesor universitar, *educație fizică și sport*, publicist. Liceul Nr. 2, Câmpulung, Argeș (1969), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1973). Doctorat, *atletism*, Chișinău, Republica Moldova (2001). Activitate didactică și de cercetare: Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1973-1981); Universitatea din Craiova, Dolj (1981 ~); profesor universitar (2002). Sportiv de performanță (1965-1969), valoroase succese naționale și internaționale: săritură în lungime; 60/80/100 metri garduri; ștafetă (juniori și seniori), medalii de aur, argint, bronz. Antrenor, *atletism*. Volume importante: *Metodica predării exercițiilor de atletism* (1995, în colaborare); *Atletismul, o știință aparte?* (1999); *Atletism* (2003); *Atletism în școală* (2006, în colaborare); *Atletism. Tehnica probelor. Aria vocațională și extracurriculară* (2008). Numeroase studii, articole, reuniuni

științifice, granturi interviuri în domeniu. Organizator de competiții, formator, evaluator. Membră, Consiliul Științei Sportului din România (1997~), aprecieri publice. (M.C.S.).

DRAGOMIR, Maria Z. (Rucăr, Muscel, 13 septembrie 1930 – Pitești, Argeș, 19 august 1994). Inginer, *industrie ușoară*, manager. Liceul de Fete, Câmpulung, Argeș (1951), Institutul Politehnic, Iași (1961). Activitate productivă: *Întreprinderea 13 Decembrie 1918*, București (1956-1957); Uzina Chimică Română, Sibiu (1957-1958). Tehnolog, șef serviciu, inginer șef (1961-1969), director (1970-1986), Fabrica de Încălțăminte, Pitești. Modernizarea și diversificarea producției în domeniu. Contribuții directe la realizarea noii fabrici de încălțăminte Găvana, Pitești (1973), atingerea parametrilor proiectați, promovarea exportului în state din Asia și Europa. Analize tehnice, studii de eficiență economică, interviuri. Colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

DRAGOMIR, Leonard C. (n. Pitești, Argeș, 20 martie 1967). Medic veterinar, cadru didactic universitar, publicist. Institutul de Medicină Veterinară, Iași (1991), Facultatea de Filosofie, București (1998). Doctorat, *filosofie*, București (2003). Medic veterinar, Albota, Argeș (1991-2000), colaborator, Facultatea de Științe Socio-umane, Pitești (2000 ~). Volume importante: *De toate și ceva în plus. Convorbiri cu Mihai Șora* (2005, 2006); *Îndreptar filosofic de uz personal* (2006); *Freud și Nietzsche* (2007); *Fragmente de adolescent întârziat* (2009); *Paradoxuri existențialiste* (2010). Studii în revistele: *Argeș*, *Viața românească*, *Vatra*. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2007), aprecieri publice. (M.S.).

DRAGOMIR, Ruxandra N. (n. Pitești, Argeș, 24 octombrie 1972). Sportiv de performanță, *tenis de câmp*, antrenor, manager. Succese importante: campion național, juniori (1986) și seniori (1988), simplu și dublu. Concursuri internaționale profesioniste: Wimbledon, Statele Unite ale Americii (1993), Roland Garros (Franța), *Rebecca* (Belgia). Director fondator, Școala și Turneul de Tenis

Ruxandra Dragomir, Bascov, Argeș. Președinte, Federația de Tenis a României (2009~). Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1998), alte importante aprecieri publice. (L.V.M.).

DRAGOMIRESCU, Doina (n. Miroși, Argeș, 2 mai 1949). Sociolog, publicist. Liceul *Mihai Viteazul*, București (1963-1967), Facultatea de Filosofie, București (1967-1971). Stagii în Elveția (1981) și Marea Britanie. Sociolog: Centrul de Cercetări Sociologice, București (1971-1990), Institutul de Sociologie al Academiei Române, București (1990~). Activitate didactică: Facultatea de Sociologie, București (1971-1990), Institutul de Construcții, București (1990-1998). Studii, articole, volume, reuniuni științifice în domeniu. Membră, Grupul Român pentru Drepturile Omului, alte aprecieri publice. (O.M.S.).

DRAGOMIRESCU, Gheorghe (Lunca Corbului, Argeș, 12 februarie 1907 – București, 7 septembrie 1997). Cadru didactic universitar, *filologie*, publicist. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1925), Universitatea din București (1932). Stagiul în Germania (1941-1942). Activitate în școli din Oradea și Brașov (1932-1935), București (1935-1961). Conferențiar, Facultatea de Filologie, Institutul Pedagogic, Pitești (1962-1971), decan (1968-1971). Volume importante: *Sintaxa și stilistica propozițiilor independente* (1939); *Essai d'une classification stylistique des phrases adversatives roumaines / Studiul clasificării stilistice a frazelor adversative românești* (1940); *Erotica eminesciană* (1944); *Mica enciclopedie a figurilor de stil* (1975); *Dicționarul figurilor de stil. Terminologia fundamentală a analizei textului poetic* (1995). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice în domeniu. Colaborări, reviste literare din România. Premiul *Ion Heliade Rădulescu* al Academiei Române (1940), diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

DRAGOMIRESCU, Mihai Liviu (Mălureni, Argeș, 10 octombrie 1964 – București, 23 decembrie 1989). Erou al Revoluției Române din decembrie 1989. Locotenent major, Unitatea Militară 01842

Boteni, Dâmbovița. Împușcat mortal (23 decembrie 1989), zona Televiziunii Române, București. Recunoaștere națională, *Certificat de Erou-Martir*. Inscris în Monumentul Eroilor din Târgoviște, Dâmbovița, alte aprecieri publice postume. (P.R.C.).

DRAGOSLAVELE (Secolul XV~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dragoslavele**, Valea Hotarului. Suprafața: 111,4 km². Locuitori: 2 370 (1970), 2 542 (2008). Atestare documentară medievală: Dragoslavele (1482). Biserici: Joseni (1661), Suseni (1745), Biserica de lemn (XVII); cruci de piatră (1632, 1642, 1664, 1675, 1692, 1716, 1719, 1723). Monumente ale eroilor: Dragoslavele (1925); cimitirele ostașilor români și germani din Primul Război Mondial, căzuți pe Culoarul Bran-Rucăr-Câmpulung. Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1952). Obștea moștenilor, bancă și cooperativă de credit. Baraj, lac de acumulare, hidrocentrală (7,6 MW). Exploatare de calcar. Reședința patriarhală de vară (1925 ~). Firme înregistrate: 43 (2009). Zonă forestieră, zootehnică, turistică. Trasee naționale, rutiere spre Brașov, Câmpulung Târgoviște, Munții Leaota. Artă populară: creștături și sculpturi în lemn, măști, pictură pe sticlă, piese de îmbrăcăminte, textile de interior. Localitate înfrățită cu așezarea Cassano (Italia). *Lucrări monografice tradiționale*: Ioan Răuțescu (v.), Constantin Rădulescu-Codin (v.), *Obștea moșnenilor dragosloveni* (2010): Marcel Mogoș (v.), Viorel Irimia, Marian Frigură. Valoroase descrieri istorice, geografice, etnografice. (G.C.).

DRAGOȘ, Gheorghe C. (n. Vârfurile, Arad, 19 aprilie 1932). Profesor gradul I, *istorie*, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1960*. Liceul Pedagogic, Arad (1953), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1958). Activitate didactică: Școala Alunișu, Olt (1958-1960); Școala Nr. 2, Pitești (1974-1994), director (1974-1990). Șef, secțiile raionale de învățământ și cultură: Vedea, Argeș (1960-1964), Pitești (1964-1968). Inspector general adjunct, Inspectoratul Școlar Județean Argeș (1968-1974). Preocupări pentru: organizarea

rețelei școlare în contextul generalizării învățământului elementar de opt/zece clase și a celui liceal/tehnic de 12 ani; dotarea noilor instituții didactice; atragerea absolvenților de facultăți spre zonele rurale; perfecționarea metodică a corpului de control. Studii, articole, reuniuni științifice, interviuri. Diverse aprecieri publice. **(D.I.G.)**.

DRAMITICESCU, Emilia (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Gliganu, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. **(I.I.Ș.)**.

DRAPELUL MUSCELULUI (1888 - 1890). Publicație săptămânală editată la Câmpulung, subintitulată *Ziar național-liberal*. Primul număr, 18 august 1888. Administrator și girant-responsabil: Ion Lucescu (pretor). În program: combaterea anarhiei; lupta pentru menținerea libertăților constituționale; păstrarea religiei strămoșești; ocrotirea proprietății și a muncii oneste. Informații din județ: *drumul de fier*, fabrici, evenimente artistice, cronici judiciare și teatrale, versuri satirice, colinde, manifeste. Felicitări adresate redacției (6 ianuarie 1889) din partea liderului național Ion C. Brătianu (v.), alte aprecieri publice. **(I.I.B.)**.

DRĂGAN, Constantin (n. Voinești, Dâmbovița, 1922). Om politic, înalt funcționar de stat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin activități economice, sociale, administrative (1950~1969)*. Membru marcant, Partidul Comunist Român (1945): secretar, Regiunea Pitești / Argeș (1950-1961), ales în Comitetul Politic Executiv al Comitetului Central (1965-1975). Președinte (1965-1967), prim-vicepreședinte (1967-1971), Consiliul Central, Uniunea Generală a Sindicatelor din România. Prim-secretar, Comitetul Județean Brașov, președinte Consiliul Popular Județean (1971-1975). *Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Tigveni (1957-1961; 1961-1965; 1965-1969)*, reprezentând Frontul Democrației Populare.

Inițiative economice și gospodărești, dezbateri legislative, rapoarte, analize, interviuri, activități externe. Contribuții la dezvoltarea industrială a zonei Argeș-Muscel. Diverse aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

DRĂGAN, Dumitru D. (n. București, 3 decembrie 1939). Actor de teatru și film. *Stabilit la Pitești din 1973*. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Alexandru Pop Marțian* (1960). Actor, instituții teatrale din: Baia Mare (Maramureș), Brașov, București, Piatra Neamț, Constanța (1960~1973); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1973-2005). Roluri de referință: *Pericles* (*Pericles*, William Shakespeare); *Spătarul Dragomir* (*Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila); *Vranios* (*Papa se lustruiește*, Spiros Mellas); *Iulius Caesar* (*Nunta din Perugia*, Alexandru Kirilșescu); *Chiriac* (*O noapte furtunoasă*, Ion Luca Caragiale). Colaborări cu case de film din Capitală. Turnee artistice externe. Membru, Uniunea Teatrală din România, alte recunoașteri publice. **(I.F.)**.

DRĂGANU (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, satele: **Drăganu-Oleni**, Băcești, Dumbrăvești, Prislopu Mare. Suprafața: 35,2 km². Locuitori: 2 559 (1970); 1 868 (2008). Atestare documentară medievală: Drăganu (1502); Prislop (1511). Biserici: Drăganu (1892), Dumbrăvești (1890), Prislop (1839), Troiță amplasată pe locul Bisericii de lemn *Cuvioasa Paraschiva*, strămutată (1988) în Rezervația de arhitectură eclesiastică de la Mănăstirea Curtea de Argeș. Monument al eroilor: Drăganu (1936). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1957). Banca populară *Drăganul* (1910). Cooperativă agricolă de producție (1954-1990). Zonă cerealieră, pomicolă, forestieră, zootehnică. Exploatare de petrol. Firme înregistrate: 35 (2009). Turism rural. Trasee rutiere spre Pitești, Râmnicu Vâlcea, Curtea de Argeș. Artă populară. Expoziție permanentă de istorie și etnografie. **(G.C.)**.

DRĂGĂNESCU, S.G. (Curtea de Argeș, 20 martie 1872 - ?). Profesor, *matematică*, publicist. Studii liceale și universitare,

București. Stagiul în Franța (1895). Activitate didactică: Liceul *Matei Basarab*, București; Facultatea de Matematică, București; Liceul Teoretic, Bârlad, Vaslui, director (1904). Redactor, ziarele: *Bârladul*, *Zorile* (1906). Diverse aprecieri publice. (I.I.B.).

DRĂGHESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani, mici întreprinzători, editori, publiciști. Mai cunoscuți: **George C.D.**, director fondator, ziarul *Alarma Argeșului*; **Ioan C.D.**, girant-responsabil, revista *Alarma*; **Gheorghe C.D.** (v.). Atestări documentare: Muzeul Județean Argeș, Direcția Arhivelor Statului, Pitești, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș..Aprecieri publice. (F.P.).

DRĂGHESCU, Gheorghe C. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Proprietar urban, mic întreprinzător, editor, donator comunitar. Girant-responsabil, publicația *Ecoul Argeșului* (1903); director, ziarul *Alarma Argeșului*, Pitești (1904); redactor și păroprietar, ziarul *Coroana de oțel a României*, Pitești (1905-1908); director, ziarul *Veteranul*, Pitești (1911). Membru marcant, Societatea *Coroana de Oțel* a Veteranilor Grade Inferioare Pitești. Inițiator (1905), edificarea, prin subscripție publică, a *Statuii independenței* din localitate: piatră fundamentală, 1 octombrie 1906; arhitect, Ion Traianescu; sculptor, Dumitru Pavelescu-Dimo. Monument finalizat în martie 1907, aflat, astăzi, pe strada Crinului, Pitești. Articole, dezbateri cetățenești, interviuri. Importante aprecieri publice. (I.I.B.).

DRĂGHICEANU, Mathei M. (Târgoviște, Dâmbovița, 15 mai 1844 - Câmpulung, Muscel, 2 mai 1939). Membru de onoare al Academiei Române (23 mai 1933). Inginer, *miner și geologie*, cercetător științific, înalt funcționar de stat. *Stabilit la Câmpulung din 1886*. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1864), Școala de Mine, Paris, Franța (1872), Școala Politehnică, Aachen, Germania (1874). Inginer, Ocnele Mari, Vâlcea (1874-1875); inspector, Salinele din România (1875-1878). Director: Școala Națională de Poduri, Șosele și Mine (1878-1880); Direcția Minelor Statului

(1880-1885); Eforia Spitalelor Civile (1885-1886), București. Președinte: Consiliul Județean Muscel (1901); Casa Obștei Moșnenilor; Societatea de Înfrumusețare Urbană, Câmpulung (1901-1908). Membru fondator: Ateneul Român (1875); Societatea Națională de Geografie (1876); Institutul Geologic (1893), București. Concesionar, Cariera de Piatră *Țărănica*, Albeștii de Muscel (1908-1939). Donații materiale: construirea de școli în Muscel, edificarea Ateneului Român, București și a *Vilei Florica*, Ștefănești, Argeș. Volume importante: *Elemente de cosmografie* (1865); *Harta geografică geologică a Țării* (1890); *Fenomene tectonice în România* (1896); *Rusia contemporană* (1898); *Cauzele crizei monetare* (1900); *Euro-Asia* (1937). Numeroase studii, articole, comunicări, referate de specialitate. Contribuții deosebite la dezvoltarea cercetărilor din domeniile geologiei și economiei naționale. Stradă eponimă în Câmpulung, Argeș. Valoroase aprecieri publice. (S.D.V.).

DRĂGHICEANU ZAHARESCU, Maria (? - 1896). Profesor, *limba română-limba franceză*, poliglot. *Domiciliată la Câmpulung, Muscel (1880-1896)*. Prima femeie din România licențiată în litere, Universitatea din București. Căsătorită cu Mathei D. (v.). Volum important (traducere și pregătire pentru tipar): *Les tremblements de terre de la Roumanie et des pays environnants / Cutremurele de pământ din România și țările înconjurătoare*. Locație personalizată, postumă, *Vila Maria* (1902), Câmpulung, înnobilitată, printre altele, cu inscripționarea maximei lui Vergilius (*Georgicele*): „*Labor improbus omnia vincit*” / „*Munca stăruitoare învinge totul*”. Diverse aprecieri publice. (V.P.).

DRĂGHICI, Andreea C. (n. Pitești, Argeș, 29 noiembrie 1975). Jurist, publicist. Liceul de Chimie Industrială, Pitești (1994), Facultatea de Științe Administrative, București (2000), Universitatea *Lucian Blaga*, Sibiu (2006). Doctorat, *științe juridice*, Sibiu (2007). Judecător, instituții de profil din Pitești. Prestații didactice: Universitatea din Pitești (2000 ~). Volume importante: *Finanțe publice, fiscalitate, drept financiar și fiscal* (2004); *Deontologia*

funcționarului public (2004); *Dreptul familiei și acte de stare civilă* (2006); *Elemente de drept* (2007); *Protecția copilului. Analiza reglementărilor în domeniu* (2008). Articole, studii, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri juridice din România. Aprecieri publice. (I.F.B.).

DRĂGHICI, Constantin (n. București, 14 octombrie 1950). Economist, profesor universitar, manager. *Stabilit în Argeș din 1967*. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1972), Academia de Studii Economice, București (1982). Doctorat, *management*, București (1998). Activitate productivă: Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, Argeș (1968-1997); director general, Regia Autonomă *Regotrans*, Pitești (1997-2000); SC *Termo 2000 SA*, Pitești (2000). Prestații didactice: Universitatea din Pitești (1998 ~), decan, Facultatea de Științe Economice (2008 ~). Volume importante: *Managementul calității, I, II, III* (1999, în colaborare); *Management în industria de automobile* (2002, în colaborare); *Managementul aprovizionării firmei* (2002); *Managementul vânzărilor firmei* (2002). Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Contribuții la: reorganizarea sistemului gospodăriei comunale urbane din Argeș; evoluția specializărilor *Management, Marketing, Turism*, Universitatea din Pitești; înființarea Centrului de Consultanță și Asistență în Management. Aprecieri publice. (M.C.S.).

DRĂGHICI, Ion F. (n. Suseni, Argeș, 25 august 1945). Matematician, cercetător științific gradul I, meteorolog. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1963), Universitatea din București (1968). Doctorat, *matematică*, Anglia (1977). Meteorolog, șef serviciu (1968-1985), director general (1985-1992), Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie, București. Funcționar internațional (1992-2004), director, Programul de Educație și Perfecționare a Personalului (2004-2007), Organizația Mondială de Meteorologie, Geneva, Elveția. Consilier, director general, Administrația Națională de Meteorologie, București (2007~). Volume

importante (autor, coautor): *Aproximația semigeostrofică în coordonate izotropice* (1977), Statele Unite ale Americii; *O nouă privire la ecuația omega* (1978), Anglia; *Frontogeneza de coastă a Mării Negre* (1983), Suedia; *Jetul trosferic carpatic și ciclogeneza pontică* (1987); *Dinamica atmosferică* (1988). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Colaborări didactice, universități din Capitală. Membru titular, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

DRĂGHICI, Lazăr C. (Rătești, Argeș, 18 mai 1912 – București, 28 mai 2007). Inginer agronom, cercetător științific gradul I, manager. Liceul *Sfântul Sava*, București (1930), Facultatea de Agricultură, București (1935). Doctorat, *agronomie*, București (1972). Inginer, Institutul de Cercetări Agronomice al României, București (1935-1942). Director, stațiuni experimentale agricole: Boianu, Cernăuți, Bucovina (1942-1944); Deveselu, Dolj (1944-1947); Câmpia Turzii, Cluj (1947-1953); Moara Domnească, Ilfov (1953-1958). Cercetător, Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice, Fundulea, Călărași (1958-1981). Operă fundamentală: *Monografia orzului* (1964). Brevete, noi soiuri de orz, premiate la Salonul Național de Invenții, București. Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Cunoscut genetician. Premiile: *Ion Ionescu de la Brad, I* (1979) și *III* (1988) ale Academiei Române. Membru titular și de onoare, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

DRĂGHICI, Mircea Gheorghe (n. Târgoviște, Dâmbovița, 15 martie 1966). Inginer, înalt funcționar de stat, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1986*. Facultatea Tehnică, Pitești (1989), Facultatea de Inginerie, Universitatea din Pitești (1996). Activitate specifică, Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service *Dacia*, Ștefănești, Argeș (1986-2000). Subprefect de Argeș (2001-2004), președinte, Agenția pentru Dezvoltare Regională *Sud-Muntenia*, Călărași (2005-2006). Proiecte economice europene. Deputat de Argeș, Colegiul Nr. 2, Curtea de Argeș (2002-2012),

reprezentând Alianța Partidul Social Democrat, Partidul Conservator. Inițiative legislative. Sportiv de performanță, *automobilism*, campion național, Cupa *Dacia Nova* (1999). Vicepreședinte, Federația Română de Automobil Sportiv (2004-2006), alte aprecieri publice. (C.D.B.).

DRĂGHICI, Octavian Liviu (n. Felmer, Brașov, 12 martie 1940). Profesor universitar, *biologie*. Școala Medie Mixtă, Victoria, Brașov (1957), Facultatea de Biologie, Universitatea din București (1964). Doctorat, *biologie*, Cluj Napoca (). Activitate didactică și de îndrumare metodică: Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior (1964-1980) / Universitatea din Pitești (1991 ~); licee din Pitești (1980-1983); Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1983-1989), inspector general (1989-1990). Președinte, Clubul Sportiv Studentesc, Pitești (1978-1982). Volume importante: *Anatomia și fiziologia omului. Partea I* (1978); *Anatomia omului* (1983, 1989, în colaborare); *Fiziologia animală. Partea I* (1994); *Histologie și embriologie animală* (2005, în colaborare). Numeroase studii, articole, comunicări în reviste din țară și străinătate. Reuniuni științifice naționale și internaționale. Realizare distinctă: Muzeul de Științe Naturale și Agricole, facultatea de profil din Pitești (1970, în colaborare). Contribuții la evoluția învățământului superior din Argeș. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.C.S.).

DRĂGHICI ȘUTIC, Viorel (n. Leordeni, Argeș, 27 septembrie 1957). Jurist, diplomat de carieră. Facultatea de Științe Juridice, București (1982). Cercetător, Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale, București (1988-1989). Atașat, secretar III, Misiunea Permanentă a României la Organizația Națiunilor Unite, New York, Statele Unite ale Americii (1990-1992). Secretar III, Ministerul Afacerilor Externe, București (1992~). Studii, articole, reuniuni științifice pe teme de interes general. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

DRĂGHÎTESCU, Dumitru I. (Sfârșitul

secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Topolog, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DRĂGOESCU, Dumitru Gr. (Secolul XIX). Proprietar funciar și urban (*serdar*), înalt funcționar public. *Primar al orașului Pitești, Argeș / președintele maghistratului* (1837-1938; 1840~1842). Deputat de Argeș în Adunarea Obștească Extraordinară, București (1842) pentru alegerea domnului Țării Românești, Gheorghe Bibescu (1842-1848). Realizări distincte favorabile dezvoltării așezării Pitești: delimitarea celor zece *mahalale*; pietruirea *ulițelor*/străzilor principale; repararea podului de lemn peste râul Argeș; stabilirea *barierelor* localității; numerotarea caselor; înființarea *oborului de vite*; pregătirea inaugurării clădirii Școlii Naționale. Atestări documentare. Aprecieri antume și postume. (T.M.).

DRĂGOESCU, Grigore I. (Drăgolești, Cotmeana, Argeș, 1792 - ?). Mare proprietar funciar și urban, *slujbaş* al Curții Domnești din Muntenia (*stolnic*). Case la Pitești, întinse suprafețe de teren în localitățile apropiate, venit anual: 6 000 lei. Înscriș (1829) în *Arhondologie (Condica rangurilor boierești)*, document oficial dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Atestări de arhivă. (S.I.C.).

DRĂGOI, Florea (n. Ionești, Buzoești, Argeș, 6 iunie 1938). Geolog, diplomat de carieră. Facultatea de Geologie-Geografie, București (1964). Colaborări didactice, Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1964-1966). Activitate specifică: atașat, Ministerul de Externe, București (1966-1968); secretar III, Ambasada României la Tirana, Albania (1968-1970); secretar II, Ministerul de Externe, București (1970-1975); secretar II, Ambasada României la Varșovia, Polonia (1975-1979). Expert, Ministerul Comerțului Exterior, București (1979-1991). Secretar I: Ministerul Afacerilor Externe, București (1990-1993); Ambasada României la Chișinău, Republica

Moldova (1993 ~). Membru, asociații profesionale în domeniu, diverse aprecieri publice. (I.M.M.).

DRĂGOI, Ion M. (Vâlsănești, Mușătești, Argeș, 20 octombrie 1900 – Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Preot, proprietar funciar, militant politic anticomunist, martir. Seminarul *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1928). Paroh, Nucșoara, Muscel (1929-1950). Adept al doctrinei național-țărăniște. Membru marcant, Grupul *Haiducii Muscelului*. Arestat (25 aprilie 1950), torturat de Securitate, judecat, Tribunalul Militar, Regiunea a II-a, București (deplasat la Pitești), deținut, inițial, cinci ani muncă silnică, apoi (1959), condamnat la moarte și confiscarea totală a averii. Executat, împreună cu alți 11 *partizani*, Penitenciarul Jilava, Ilfov (18/19 iulie 1959). Studii cu caracter religios, reuniuni culturale și pastorale, valea Râului Doamnei. Cruce memorială Poenărei, Corbi, Argeș, alte consemnări publice antume și postume. (I.I.P.).

DRĂGOI, Marian (n. Izvoru, Argeș, 2 noiembrie 1962). Economist, om de afaceri. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1981), Facultatea de Științe Economice, Craiova, Dolj (2006). Activitate productivă: Cooperativa *Constructorul*, Pitești. Director general SC *Building Astrom SA*, Pitești. Clădiri reprezentative executate după 1992: Centrul de Piese de Schimb Auto, Mioveni; blocuri, zone rezidențiale, Curtea de Argeș. Promovarea economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (I.M.M.).

DRĂGUȘANU, Eugeniu I. (Bădești, Pietroșani, Muscel, 28 februarie 1928 – Pitești, Argeș, 18 mai 2005). Inginer silvic, profesor, *tehnologie*, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1947), Facultatea de Exploatarea și Prelucrarea Lemnului, Brașov (1953). Activitate productivă, unitățile forestiere din: Stâlpeni (Argeș), Lugoj (Timiș), Zăvoi (Caraș Severin), Combinatul de Prelucrarea Lemnului, Târgu Jiu, Gorj (1953-1964). Cadru didactic: Liceul Forestier, Curtea de Argeș; Grupul Școlar Construcții Nr. 2, Pitești (1964-1989), director adjunct (1970-1982). Volume

importante: *Monografia satului Bădești Argeș* (2002), *Oameni de seamă din Bădești* (2004). Inițiator (în colaborare): sărbătorirea a 650 de ani de la atestarea documentară a localității Bădești, Argeș și înființarea muzeului sătesc. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

DRĂGUȘIN (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Drăgolești, Cotmeana, Argeș. Proprietari funciari, preoți, cadre didactice, oameni de cultură. Suprafețe de teren, case, inițiative și donații comunitare. Mai cunoscuți : **Gheorghe D.** (Drăgolești, 1871 – Drăgolești, 1936), ctitorul Bisericii Ortodoxe din satul natal; **Nicolae Gh. D.** (Drăgolești, 17 iulie 1904 – Drăgolești, 13 februarie 1987), preot, importante demersuri și lucrări pentru dezvoltarea așezării; **Marin N.D.** (v.); **Constantin N.D.** (v.); **Valeriu N.D.** (v.); **Gabriela M.D.** (v.). Valoroase aprecieri publice. (S.P.).

DRĂGUȘIN, Constantin N. (Bascovele, Cotmeana, Argeș, 24 iulie 1931). Preot, compozitor, dirijor, profesor. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1950), Facultatea de Teologie București (1954), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1972). Doctorat, *teologie*, București (2006). Frate cu **Marin N.D.** (v.) și **Valeriu N.D.** (v.). Activitate didactică: Seminarul Teologic, București (1957-1961); Facultatea de Teologie, București (1961-1968); Liceul de Muzică *George Enescu*, București (1972-1984). Redactor, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București. Dirijor, Corala Patriarhiei Române (1984 ~), împreună cu Nicolae Lungu. Lucrări teologice, compoziții muzicale corale, concerte liturgice. Membru, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România (1996), alte aprecieri publice. (L.P.).

DRĂGUȘIN, Elena I. (n. Fetești, Ialomița, 22 octombrie 1939). Inginer chimist, cercetător științific gradul I. *Stabilită la Pitești din 1972*. Liceul *Vasile Alecsandri*, Bacău (1956), Institutul Politehnic, București (1961). Doctorat, *ingineria proceselor chimice*, București (1979). Activitate profesională: Combinatul Petrochimic *Arpechim*, Pitești, Institutul de Cercetări Chimice, București,

Laboratorul Pitești (1972-1998). Invenții brevetate. Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Diverse aprecieri publice. (E.H.).

DRĂGUȘIN, Gabriela M. (Mediaș, Sibiu, 23 mai 1953). Solistă de operă (mezzosoprană), lied și oratoriu. *Domiciliu tradițional în Argeș* (1958 ~). Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1972), Conservatorul *George Enescu*, Iași (1977). Fiica lui **Marin N.D.** (v.). Solistă, Filarmonica *George Enescu*, București (1977-1990); Opera Națională Română, București (1990~). Colaborări, numeroase concerte cu acompaniamentul unor orchestre simfonice prestigioase, alături de interpreți consacrați și dirijori renumiți, în țară și străinătate. Roluri lirico-dramatice importante în: *Norma*, de Vincenzo Bellini; *Nunta lui Figaro*, de Wolfgang Amadeus Mozart; *Carmen*, de Georges Bizet; *Aida*, *Trubadurul*, *Nabucco*, *Traviata*, de Giuseppe Verdi. Turnee naționale și internaționale. Contribuții la evoluția artei interpretative românești contemporane. Laureată, concursuri de interpretare artistică, aprecieri publice. (L.P.).

DRĂGUȘIN, Ion P. (n. Călinești, Muscel, 13 august 1939). Medic, interne, general de brigadă, publicist. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza, Prahova (1956), Facultatea de Medicină, București (1962). Stagiul în Italia (1990). Medic primar (1974). Medic: unități militare operative din Ilfov și București (1962-1975; 1987-1991); Direcția Medicală și Policlinica Ministerului Apărării Naționale, București (1975-1987; 1991-2001); Șef Stat Major, Institutul Medico-Militar, București (1990-1991). Medic șef, spitale temporare de campanie, România și Angola. Consilier, probleme speciale NATO și integrare europeană, Ministerul Sănătății, București (2001-2009). Volume importante: *Profilaxia și combaterea bolilor infecțioase* (1982); *Manual de instrucție sanitară* (1982); *Posibilități de tratament, spitalizare și asigurare cu medicamente, sânge conservat și oxigen pe teritoriul României* (1984); *Regulamentul asigurării medicale în luptă* (1987). Studii, *Revista de Medicină Militară*, București.

Reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.C.).

DRĂGUȘIN, Marian G. (n. Dedulești, Morărești, Argeș, 19 mai 1967). Medic veterinar, om de afaceri. Liceul Agroindustrial, Curtea de Argeș (1986), Facultatea de Medicină Veterinară, București (1991). Doctorat, *medicină veterinară*, București (2009). Patron fondator, SC *DGM International SA*, Pitești, Centrul Comercial *New Planet*, Pitești. Acționar majoritar: Depozitul *Vinalcool*, Ștefănești; Fabrica *Pitber*, Pitești, retransacționată ulterior. Director coordonator, Oficiul Județean de Consultanță Agricolă (2009~). Promovarea economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (I.M.M.).

DRĂGUȘIN, Marin N. (n. Drăgolești, Cotmeana, Argeș, 10 noiembrie 1929). Preot, om de cultură. Seminarul Teologic, Râmnicu Vâlcea (1948), Facultatea de Teologie, Sibiu (1952). Frate cu **Constantin N.D.** (v.) și **Valeriu N.D.** (v.). Diacon: secretar al Protopopiatului Mediaș, Sibiu (1952-1958); Biserica *Sfântul Gheorghe*, Pitești (1958-1963). Hirotonit preot (1962). Paroh, Biserica *Sfântul Ioan Botezătorul*, Pitești (1963-2007). Secretar, Protopopiatul Pitești (1959-1985). Membru, solist, dirijor secund, formații corale, Palatul Culturii, Pitești (1959-1966); dirijor fondator, *Corala Bărbătească a Preoților* din Protopopiatul Pitești (1958-1999). *Hirotesit* iconom stavrofor (1968). Donator comunitar (împreună cu frații săi): casa părintească, teren (1,5 ha), alte construcții pentru înființarea Căminului de Bătrâni, Drăgolești, Cotmeana, Argeș; beneficiar, Consiliul Județean Argeș (2006). Volume importante (în colaborare): *Trepte spre cer* (2002); *Tărâmul tăcerii*. *Cimitirul Sfântul Gheorghe din Pitești* (2008). Scriere omagială dedicată: *Preotul Marin Drăgușin. Pagini de portret* (2009), alte valoroase recunoașteri publice. (S.P.).

DRĂGUȘIN, Valeriu N. (Drăgolești, Cotmeana, Argeș, 10 octombrie 1942 – Pitești, Argeș, 31 iulie 2001). Preot, profesor, publicist. Seminarul Teologic, Craiova (1962), Facultatea

de Teologie, București (1967). Frate cu **Constantin N.D.** (v.) și **Marin N.D.** (v.). Activitate didactică (muzică): Școala Munteni-Buzău, Ialomița, Liceul Căzănești, Ialomița (1967-1970); Seminarul Teologic, Pitești (1991-1995); Facultatea de Teologie Ortodoxă, Pitești (1995-2001). Hirotonit preot (1970), Parohia Bradu de Sus, Argeș. Hirotesit iconom stavrofor (1985), protopop, Protopopiatul Pitești (1985-1991). Paroh, Biserica *Sfânta Treime* (Beștelei), Pitești (1988-2001). Membru, solist, corepetitor, *Corală Bărbătească a Preoților din Pitești*. Volume importante: *Marea vieții* (1999); *Formare și trăire duhovnicească în lumina Sfintei Evanghelii după Matei* (2001); *Trepte spre cer* (2002, în colaborare, postum). Realizator, emisiunea săptămânală TV *Lumină călăuzitoare*, Pitești. Articole, studii, comunicări în revistele de specialitate. Diverse recunoașteri publice. (S.P.).

DRĂGUȚ, Dumitru Gh. (n. Govora, Uda, Argeș, 23 februarie 1941). Lucrător industrial, economist, militant politic, parlamentar. Liceul Teoretic Ștefănești, Argeș (1964), Facultatea de Economie, București (1981). Activitate productivă: Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași, Argeș (1958-1964); Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1965-1976); Fabrica de Matrițe, Pitești (1987-1989); Cooperativa de Consum, Ștefănești, Argeș (1990-1992). Funcții publice: Comitetul Județean Argeș al Partidului Comunist Român: instructor (1981-1985); președinte, Consiliul Agroindustrial de Stat și Cooperatist, Vedeia (1985-1986); șef secție (1986-1987). Secretar, Primăria Ștefănești, Argeș (1989-1990). Președinte fondator, Filiala Pitești, Partidul Socialist al Muncii (1991-2002). Secretar, executiv, Organizația Argeș, Partidul Social Democrat (2002 ~). Deputat de Argeș în Parlamentul României (1992-1996), reprezentând Partidul Socialist al Muncii. Inițiative legislative, interpelări, reprezentări externe, interviuri, emisiuni *media*. Diverse recunoașteri publice. (S.T.).

DRĂGUȚESCU, Constantin I. (Secolul XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, în localitatea Hârsești,

plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Reforma agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DRĂGUȚESCU, Constanța (A doua jumătate a secolului al XIX-lea – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Hârsești, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRISTORIANU, Alexandru (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitățile Bârlogu și Buta, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRISTORIANU, Dumitru (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Cornățelu, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRISTORIANU, Fulvia Al. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Teiu, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRUGĂNESCU, Grigore S. (București, 1779 - ?). Mare proprietar funciar și urban din Argeș și Muscel, *slujbaş* al Curții Domnești de la București (*paharnic*). Case în Pitești, întinse suprafețe de teren și moară la Oești/Corbeni, vii în județul Muscel. Înscriș (1829) în *Arhondologie (Condica rangurilor boierești)*, document oficial dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Atestări de arhivă. (A.Ș.).

DRUMUL GIURGIULUI (Secolul XV ~). Traseu rutier tradițional, existent și astăzi, amintit la 27 septembrie 1421, între Dunăre și Transilvania. Ajungea, dinspre sud, la Pitești, Argeș, apoi, *pe sub dealuri*, la Câmpulung, Muscel și, *prin munți*, la Brașov. Folosit pentru transportul mărfurilor între *schelele* fluviale și orașele de la nord de Munții Carpați. Numeroase atestări documentare medievale, moderne, contemporane. Reabilitări succesive. **(G.P.)**.

DRUMUL NAȚIONAL TRANSFĂGĂRĂȘAN (1974~). Magistrală rutieră alpină realizată în 1970-1974, de la Barajul *Vidraru*, Arefu (Argeș), la Cârțișoara (Sibiu), 90 km lungime (55 km în Argeș / **sud**; 35 km în Sibiu / **nord**; șase metri lățime carosabilă, căi unidireționale). Altitudine maximă: 2 042 m, Masivul Făgăraș. Concepție autohtonă: Institutul de Proiectări al Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, București (1968-1970), șef de proiect: Mihai Ionescu (versantul sudic); Teodor Guțu (versantul nordic); Ion Cazan (ramificații trasee); Boris Alexa (copertine de protecție). Investiție de stat. Constructori (1970-1974): Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor; Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, coordonator, Aurel Ungur, secretar de stat; Ministerul Energiei Electrice; unități de geniu din Ministerul Apărării Naționale, peste 3 000 de militari, comandant, general Vasile Șlicariu. **Versantul de sud** (*Vidraru* – Bâlea Lac), inclusiv tunelul (887 m lungime) pe sub vârful Iezerul Caprei (2543 m), între Capra și Lacul Bâlea: regimentul de geniu din Râmnicu Vâlcea, comandant, colonel Ștefan Bediu; Întreprinderea de Construcții Forestiere Râmnicu Vâlcea, director Ion Zăvoianu; Șantierul Câmpulung, inginer șef Nicolae Gulie (v.). **Versantul de nord** (Cârțișoara – Bâlea Lac): unități de geniu din Alba Iulia, comandant Nicolae Mazilu, Întreprinderea de Construcții Forestiere Brașov, director Viorel Popovici. Tunelul rutier de creastă: Grupul de Șantiere Construcții Hidroenergetice, Argeș, director Nicolae Părunescu (v.). Drum forestier conex (35 km, Vidraru – Cumpăna). Lucrări speciale (în total):

circa 4 000 000 m³ terasamente; 28 de poduri și viaducte; 550 de podețe; 54 km parapete; 26 000 m³ ziduri de sprijin. În *Harta României* (2010): de la Bascov / Argeș, la Cârțișoara / Sibiu, 151 km. Inaugurare: Nicolae Ceaușescu (v.), 20 septembrie 1974. Facilități de transport între Muntenia și Transilvania, trasee și cabane turistice, sporturi de iarnă, alpinism, activități forestiere, exerciții strategice. **Sciere monografică**: Eugen Boc (1976); consemnări documentare, Otto Breuer. Numeroase descrieri geografice, istorice, literare. **(I.D.P.)**.

DRUMUL OLACULUI (Secolul XV ~). Denumire medievală pentru traseul rutier București-Pitești-Câineni, poștă cu cai, puncte de oprire la fiecare 20 de km. Ramificații spre Târgoviște (la Găești) și Craiova (din Pitești). În Argeș, stații de poștă cunoscute: Cârčinov / Topoloveni, Pitești, Curtea de Argeș, Arefu. Refacere în secolele XIX (1846-1848, 1862-1866) și XX (1936 - 1960). Numeroase atestări documentare. **(P.P.)**.

DRUMUL VOIEVOZILOR (Secolul XIV ~). Arteră rutieră colinară, de la Schitu Golești (Muscel), la Curtea de Argeș, 40 de km lungime. Amenajări succesive. Modernizare în 1982-1985 (*DN 73C*): șase metri parte carosabilă, opt metri platformă, 40-60 km/h viteză de *croazieră*. Proiect autohton, finanțare bugetară și internațională. Lucrări executate de șantiere ale Ministerului Transportului, coordonate prin Secția *Drumuri Naționale*, Argeș, inginer șef Ion Gheorghe (v.): 600 000 m³ terasamente, importante consolidări, variante de traseu, poduri, podețe, ziduri de sprijin. Conexiuni directe spre Pitești și Câmpulung. Localități tradiționale, activități economice, turism rural. *Monumentul drumarilor*, pe muscelul dintre Schitu Golești și Godeni, *trei travee* sculptate, sugerând legăturile dintre capitalele medievale ale Țării Românești (Curtea de Argeș, Câmpulung, Târgoviște). Descrieri geografice, istorice, literare. **(G.P.)**.

DRUȚĂ, Gheorghe M. (n. Drăgășani, Vâlcea, 11 ianuarie 1944). Inginer mecanic, cercetător științific gradul I, manager. *Stabilit la Pitești din 1967*. Școala Medie, Drăgășani,

Vâlcea (1961), Institutul Politehnic, București (1966). Stagii: Germania, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *științe tehnice*, București (1994). Activitate permanentă de cercetare, Centrul de Studii și Proiectare. Întreprinderea de Autoturisme *Dacia Colibași / Mioveni*, Argeș: inginer (1966-1968); șef laborator (1969-1990); șef secție (1990-1994); director tehnic (1994-1997); consilier tehnic coordonator (1997-2002); coordonator proiect (2002-2005). Șef serviciu (2005-2007), Direcția Inginerie Auto, Compania *Dacia-Renault*, Mioveni. Director proiect (2007~), Asociația Constructorilor de Automobile din România, Pitești. Inițiator, laborator de cercetare și testare, autorizat internațional, omologare *familia Dacia*. Volum important: *Metode și mijloace moderne pentru încercarea automobilelor* (1985, în colaborare). Studii, analize, comunicări, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Membru, organizații specializate din România, diverse aprecieri publice. (E.H.).

DUGAN, Silvia C. (n. Pitești, Argeș, 24 mai 1955). Economist, publicist. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1978), Academia de Științe Economice, București (1970). Doctorat, *relații economice internaționale*, București (2003). Economist: Atelierele *Grivița Roșie*, București (1978-1992); firme private din Pitești (1996-1999). Activitate didactică: Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (1999~), decan, Facultatea *Finanțe-Contabilitate* (2007 ~). Volume importante: *Management internațional* (2002); *Managementul proiectării și derulării afacerilor economice internaționale* (2003); *Tehnici de plăți și garanții în afaceri economice internaționale* (2003). Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Contribuții la evoluția învățământului superior particular din Argeș. Aprecieri publice. (I.I.V.).

DUINEA, Ion (Secolul XX). Proprietar funciar, parlamentar. Președinte, Cooperativa Agricolă de Producție, Babaroaga. Deputat al Regiunii / Județului Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală *Mozăceni* (1965-1969), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative, întâlniri cu alegătorii, preocupări privind sporirea

potențialului economic din zona de sud a Argeșului. Aprecieri comunitare. (C.D.B.).

DULICĂ, Ion N. (n. Drăganu, Argeș, 1 iulie 1953). Sportiv de performanță, *lupte greco-romane*, profesor, *educație fizică*, antrenor. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1971), Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1981), Facultatea de Științe, Specializarea *Educație Fizică și Sport*, Universitatea din Pitești (1995). Legiferat, cluburile: *Muscel*, Câmpulung; *Steaua*, București; *Dacia*, Pitești. Numeroase titluri naționale, juniori, tineret, seniori (*Categoria 57 de Kg*). Locul I: Campionatul Balcanic de Tineret, Bulgaria (1972); Campionatul Mondial de Tineret, Statele Unite ale Americii (1973). Locul III: Campionatul European de Seniori, Spania (1974). Metodist (1983-1989), președinte (1989-2000), Clubul Sportiv *Dacia*, Pitești; director executiv (2000-2002), Clubul Sportiv *Het V*, Pitești; șef complex *Atletică Grea* (2002 ~), Direcția de Sport și Tineret Argeș. Antrenor. Prestații didactice: colegiile *Ion C. Brătianu* și *Zinca Golescu*, Pitești (2004~). Maestru emerit al sportului (1973), alte aprecieri comunitare. (L.V.M.).

DUMA, Aurel (Baba, Coroieni, Maramureș, 25 iulie 1919 – București, 25 martie 1993). Militant politic, diplomat, parlamentar. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin inițiative economice, sociale, administrative*. Studii liceale la Baia Mare, Maramureș, Facultatea de Drept, București. Membru marcat, Partidul Muncitoresc Român / Partidul Comunist Român (1951-1989): secretar, Consiliul General al Asociației Române de Legături cu Uniunea Sovietică / *ARLUS* (1951-1954); adjunct șef de secție, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, București (1954-1960); șef al cancelariei, Comitetul central al Partidului Comunist Român, București (1972-1978). Activități distincte: președinte, Uniunea de Cultură Fizică și Sport din România (1960-1966); ambasador extraordinar și plenipotențiar, Republica Populară Chineză (1966-1972); ministru secretar de stat, Ministerul Afacerilor Externe, membru al Guvernului României, București (1978-1989). Numeroase misiuni

oficiale în state din Africa, America de Nord, Europa. *Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Costești (1975-1980)*, reprezentând Frontul Unității Socialiste. Demersuri legislative privind creșterea potențialului industrial în sudul județului Argeș. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DUMA, Nichita/Vasile (Săcalu de Pădure, Brâncovenești, Mureș, 26 aprilie 1864 – Curtea de Argeș, 16 aprilie 1936). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române. *Activitate ecleziastică în Argeș-Muscel*. Liceul Năsăud, Bistrița-Năsăud (1883), Institutul Teologic *Andrei Șaguna*, Sibiu (1888). Profesor, Hodac, Mureș (1888-1890), preot paroh, Jabenita, Solovăstru, Mureș (1890-1912). Protopop: Cetatea de Piatră, reședință Târgu Lăpuș, Maramureș (1912); Reghin, Mureș (1923). Senator în Parlamentul României (1922-1926), reprezentând Partidul Național Român. *Episcop al Argeșului (1923-1936)*. Organizarea cancelariei și a gospodăriei eparhiale; preluarea în administrație, de la Societatea Clerului *Frăția*, a Școlii de Cântăreți Bisericești, Curtea de Argeș. Lucrări de restaurare, sediul Episcopiei; reabilitarea și extinderea mănăstirilor păstorite. Consolidarea vieții monahale. Scrieri în domeniu. Diverse aprecieri publice. (S.P.).

DUMINICĂ, Petre F. (Drăganu, Argeș, martie 1927 – București, 2004). Militant politic, înalt funcționar de stat, diplomat. Liceul Industrial, București (1946), Facultatea de Economie, București (1965). Activitate productivă: Uzina *23 August*, București (1946-1952), *lider*, organizația de tineret (1952-1960). Secretar, Comitetul Regional Argeș al Partidului Muncitoresc Român / Partidului Comunist Român, Argeș (1960-1966); prim-secretar comitetele județene Argeș (1966-1970) și Botoșani (1970-1975), Călărași (1986-1988), președinte, consiliile populare județene, funcții unificate în 1968. Șeful Cancelariei, Secretariatul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, București (1975-1982). Ambasador al României la Sofia, Bulgaria (1982-1986). Prim-secretar comitetul județean Giurgiu (1986-1989). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală

Drăganu, reprezentând Frontul Democrației Populare (1965-1969). Contribuții la dezvoltarea postbelică a zonei Argeș-Muscel. Diverse recunoașteri publice. (C.D.B.).

DUMINICĂ, Vasile P. (n. Merișani, Argeș, 14 septembrie 1959). Petrolist, militant politic, jurist. Liceul Agroindustrial, Curtea de Argeș (1985), Școala de Aviație Sportivă / *Parașutism*, București (1991), Facultatea de Drept, Universitatea *Titu Maiorescu*, București (2009), Facultatea de Psihologie, Universitatea *Spiru Haret*, București (2009). Activitate productivă: Întreprinderea Componente Electronice Pasive, Curtea de Argeș (1976-1977); Trustul de Petrol, Pitești, schelele Bascov și Moșoaia (1977-1989). Participant direct, în Argeș, la inițierea, organizarea și desfășurarea evenimentelor revoluționare antitotalitare din decembrie 1989; comandant, *Garda Civilă*, Pitești (22 decembrie 1989- 1 iulie 1990); secretar, Comitetul Consiliului Frontului Salvării Naționale Argeș (22 decembrie 1989-9 februarie 1990); secretar executiv, Consiliul Provizoriu de Uniune Națională Argeș (9 februarie 1990-1 iulie 1990). Elaborarea și conservarea unor documente valoroase ale timpului. Președinte fondator *Club 22 / Comitetul Central / Filiala Argeș* (1992). Numeroase reuniuni pe diverse teme. Consemnări memoriale, interviuri, emisiuni *media*. Ofițer, Inspectoratul de Poliție Argeș (1990-2007), locotenent colonel. Aprecieri publice. (D.B.).

DUMITRACHE, Eugeniu A. (n. Petrești, Coșești, Muscel, 6 august 1936). Inginer constructor, manager, expert tehnic autorizat. Școala Medie Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Facultatea de Construcții Civile și Industriale, București (1959). Stagii în țări europene și asiatice (1974~1985). Activitate permanentă, Institutul de Proiectare / *SC Proiect Argeș SA*, Pitești: inginer proiectant (1959-1964), șef atelier rezistență (1964-1985), director tehnic (1985-1990), director general (1990~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții la Pitești: reabilitarea clădirii Teatrului *Alexandru Davila* (1963, 1978); dublarea podurilor peste Râul Doamnei și Argeș (1980); Bazinul Olimpic

de Înot (1982); Hotelul *Muntenia II* (1976, structură de rezistență pe nucleu central); Complexul Comercial *Fortuna* și Blocurile A1-5 (1982, structură de rezistență pe nucleu dual); blocuri înalte P+10/12 (1980~), structură de rezistență pe sistem glisat. Colaborări: schițe de sistematizare (așezări urbane sau rurale); consolidarea unor monumente istorice; lucrări strategice. Studii, articole, interviuri. Adept al privatizării unităților de proiectare. Contribuții la evoluția Argeșului contemporan. Importante recunoașteri publice. (G.P.).

DUMITRACHE, Ioan G. (n. Dârmănești, Muscel, 26 august 1940). Membru corespondent al Academiei Române (21 iulie 2003). Inginer energetician, manager, profesor universitar. Școala Medie Nr. 1 *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Facultatea de Energetică, București (1962). Stagii în: Franța, Germania, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *automatică*, București (1970). Activitate didactică permanentă, Facultatea de Automatică și Calculatoare, București (1962 ~). Rector, Universitatea *Politehnica*, București (2000-2004). Volume importante: *Tehnica reglării automate* (1980), *Regulatoare automate* (1985, în colaborare); *Introduction to Genetic Algorithms / Introducere în algoritmi genetici* (1995, în colaborare), *Rețele neuronale în identificarea și conducerea proceselor* (1999), *Algoritmi genetici* (2000, în colaborare). Numeroase studii, articole, comunicări, publicate în reviste de specialitate. Conducător de doctorat. Colaborări constante cu universități din Uniunea Europeană. Președinte, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (1998 ~). Membru, Academia de Științe Tehnice din România (1999), alte prestigioase foruri naționale și internaționale în domeniu. *Doctor Honoris Causa*, universitățile din: Timișoara (2000); Craiova (2001); Pitești (2001); Arad (2005). Premiul *Traian Vuia* al Academiei Române (1970). Contribuții la dezvoltarea învățământului superior românesc, stimularea cercetării științifice fundamentale, evoluția Centrului Universitar Pitești. Valoroase aprecieri publice. (S.D.V.).

DUMITRACHE, Ioan N. (Godeni, Muscel, 11 septembrie 1910 – Jilava, Ilfov, 11 mai 1952). Ofițer de carieră, militant politic anticomunist, martir. Școala Militară de Infanterie, București (1934). Activitate de comandă: Regimentul *30 Infanterie*, Muscel (1934-1942); Regimentul *91 Infanterie* (1942~1944). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), prizonier în Uniunea Sovietică (1944-1946). Luptător (1948-1950), Grupul *Haiducii Muscelului*. Arestat (27 martie 1950), torturat de Securitate, judecat, Tribunalul Militar, Regiunea a II-a, București (deplasat la Pitești), condamnat la moarte, degradare militară și confiscarea totală a averii. Executat, împreună cu alți șase inculpați, consemnări române memoriale. Aprecieri antume și postume. (I.I.P.).

DUMITRAȘCU, Jean I. (n. Teiu, Argeș, 15 decembrie 1967). Editor, scriitor, manager cultural. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1986), Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism, Pitești (2004); licență, *filosofie*, Universitatea din București. Funcționar, *Cooperativa Muncitoarea*, Topoloveni, Argeș (1987-1990); director, Căminul Cultural Teiu (1990-1993); redactor, șef de secție, cotidianul *Argeșul liber / Argeșul* (1993-2004). Director, Centrul Cultural, Pitești (2004-2009). Director fondator, Filarmonica Pitești (2007 ~). Volume importante: *Parlamentarii de Argeș. Trecut și prezent* (2000); *Eminescu și Argeșul* (2000); *Și când gândesc la viața-mi...* (2001); *Năbădăiosul Zavaidoc* (2006); *Bătălia pentru Filarmonică* (2008). Redactor șef / director; revista *Argeș* (2001~); *Caietele Vladimir Streinu*; *Informația piteștenilor*. Colaborator: Radio Oltenia, *România liberă*, *Cotidianul*. Reuniuni științifice și inițiative culturale pe diverse teme. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2006), Consiliul Director (2008), alte aprecieri publice. (M.S.).

DUMITRAȘCU, Liviu Gh. (n. Ciofrângenii, Argeș, 1 septembrie 1947). Profesor universitar, inginer, tehnologie și informatică. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul

Alexandru Lahovari, Râmnicu Vâlcea (1965), Institutul Politehnic, București (1970). Doctorand, *științe tehnice*, Ploiești, Prahova (1986). Cercetător: Centrul de Cercetare și Proiectare pentru Aparatură Științifică, București (1970-1971). Activitate didactică, succesiv: Centrul de Perfecționare a Cadrelor din Administrație, București (1971-1980); Institutul/Universitatea de Petrol și Gaze, Ploiești (1980 ~), prorector (2000 ~). Volume importante: *Conversând cu calculatorul, I, II* (1985); *Totul despre... BASIC, I, II, III* (1989, 1990); *Informatică de gestiune* (în colaborare, 2000); *Dreamweaver MX* (2003); *Sisteme informatice de management* (2004). Studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale, granturi. Director executiv, Asociația Română de Parteneriat Economic, București (1997-2001); director, Institutul Național de Dezvoltare Economică, Ploiești (1995 ~); colaborări externe, state din Uniunea Europeană, preferențial medii universitare din Franța. Aprecieri publice. (A.Ș.).

DUMITRAȘCU, Vasile N. (n. Tecuci, Galați, 13 august 1928). Ofițer de carieră, *tancuri*, general. *Stabilit la Pitești din 1976*. Școala Militară de Ofițeri de Tancuri, Pitești, Argeș (1951), Academia Militară Generală, Facultatea de Tancuri, București (1955). Stagii: psihopedagogie militară (1972); arme întrunite și tancuri (1975). Activitate de comandă: plutonul tancuri, *Brigada 83* (1951-1952); batalionul tancuri, *Divizia 63 Infanterie* (1952-1955); birou conducere, Comandamentul Trupelor Blindate de Tancuri și Mecanizate, București (1955-1976). Comandant, Școala Militară de Ofițeri de Tancuri și Auto *Mihai Viteazul*, Pitești (1976-1981). Studii, articole, rapoarte, analize, publicate în reviste de specialitate. Filme didactice în domeniu, distinse la festivaluri militare din Europa (1970 ~ 1980). General de brigadă (r.) din 2008. Colaborări comunitare. Membru activ, asociații militare naționale, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DUMITRESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Argeș. Dirijori, instrumentiști, interpreți de muzică populară. Mai cunoscuți: **Nicolae D.**; **Simion D.**;

Constantin N.D.; **Anghel N.D.**; **Alexandru N.D.**; **Gheorghe N.D.**; **Marin N.D.** Membri, importante orchestre profesionale și de amatori din țară, discografie. Participări la viața culturală argeșeană. Turnee externe. Diverse aprecieri publice. (L.P.).

DUMITRESCU, Alexandru N. (Pitești, Argeș, 8 noiembrie 1875 - Pitești, Argeș, 8/9 aprilie 1949). Profesor, *limba franceză*, jurist, parlamentar, înalt funcționar public. Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1894), facultățile de Litere (1897) și Drept, București (1900). Stagiul în Elveția. Activitate didactică permanentă, Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1897~1935). Membru marcant: Partidul Conservator; Partidul Poporului; Partidul Național Liberal; președinte, Partidul Național *Nicolae Iorga*, organizația Argeș (1925-1926). Primar al orașului Pitești (1912-1913), președinte, Consiliul Comunal. Deputat de Argeș în Parlamentul României (1927-1928). Realizări urbanistice în Pitești: inaugurarea furnizării curentului electric pentru iluminatul public (15 decembrie 1913); așezarea pietrei fundamentale, *Hala mare de carne* (28 decembrie 1913), zona centrală a orașului (demolată după 1969); planul de amplasare a *Halei mici de pește*. Avocat, Baroul Argeș (1910-1948). Cărturar de prestigiu: studii, articole, traduceri, reuniuni științifice, consemnări memoriale. Arestat și anchetat de Securitate (1949), sinucidere, Parchetul Argeș. Locuință reprezentativă (1925), Bulevardul *Republicii* din Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

DUMITRESCU, Constantin / Titu I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Industriaș, manager. Patron fondator (1912), Fabrica de Tăbăcărie și Pielărie, Găvana, Pitești, Argeș; capital investit, 27000 lei aur; capacitate, 35 CP; 18 lucrători; producție anuală, 107 tone. (1927). La naționalizare (1948): 55 de salariați; 1 667 kg piei crude prelucrate în 24 de ore. Donator comunitar. Contribuții distincte la dezvoltarea economică a orașului Pitești în perioada interbelică. Aprecieri publice. (T.C.A.).

DUMITRESCU, Constantin I. (Pitești, Argeș, 1 mai 1895 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie* și *artilerie*. Studii militare în România. Combatant: general, Primul Război Mondial (locotenent, 1917), remarcat în luptele de la Mărăști, Vrancea (iulie-august 1917); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), colonel (1943), *Frontul de Vest* (1944-1945). General de brigadă (1946). Expert, Pirotehnia Armatei, București. Ordine și medalii române, germane, sovietice, alte aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

DUMITRESCU, Constantin I. (Bărbătești, Vâlcea, 30 mai 1936 – Pitești, Argeș, 12 iunie 1980). Istoric, publicist, cadru didactic universitar. *Stabilit în Argeș din 1961*. Școala Pedagogică, Râmnicu Vâlcea (1954), Universitatea *Constantin I. Parhon* București (1959). Doctorat, *științe istorice*, București (1974). Profesor, școlile Vaideeni (1959-1960) și Bodești, Vâlcea (1960-1961, director). Muzeograf, Complexul Muzeal Golești, Argeș (1961-1963). Catedra de Științe Sociale, Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1963-1980), conferențiar (1978). Decan, Facultatea Pedagogică (1976-1980). Volum important: *Dezvoltarea învățământului în județul Argeș. 1864- 1918* (1974). Studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Redactor responsabil, revistele: *Lucrări științifice* (1969); *Studii și comunicări* (1972); *Buletin științific* (1979), Centrul Universitar Pitești. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

DUMITRESCU, Dan H. (București, 22 februarie 1942 – Pitești, Argeș, 13 decembrie 2007). Inginer, informatician, manager. *Stabilit la Pitești din 1970*. Liceul *Nicolae Grigorescu*, Câmpina, Prahova (1959), Institutul Politehnic, București (1965). Stagiul în Franța (1973). Inginer: Institutul de Proiectare Construcții și Utilaj Petrolier, București (1965-1966); Trustul Petrol Argeș (1966-1970). Director fondator, Centrul Teritorial de Calcul, Pitești (1970-1987; 1990-2001). Șef secție, Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1987-1990); cercetător, Societatea Servicii în

Informatică, Pitești (2001-2002). Coordonarea proiectării, edificării, dotării și integrării funcționale (1970-1973) a Centrului Teritorial de Calcul, Pitești (noutate în materie); înființarea filialelor zonale; pregătirea personalului. Colaborări cu specialiștii de pe marile platforme industriale din Argeș, Vâlcea, Teleorman. Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Preocupări literare. Inițiative comunitare. Aprecieri publice. (E.H.).

DUMITRESCU, Grigore (Secolul XX). Proprietar urban. Deputat de Argeș în Parlamentul României (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiuni Intelectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Contribuții la evoluția spiritualității locale interbelice. (C.D.B.).

DUMITRESCU, Ilie R. (Bărăștii de Cepturi, Olt, 1 iulie 1933 – Pitești, Argeș 25 decembrie 1990). Profesor gradul I, *limba română*, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1956*. Liceul Pedagogic, Craiova, Dolj (1952), Facultatea de Filologie, București (1956). Activitate didactică: Școala Vedea, Argeș (1956-1957); secțiile raionale de învățământ: Vedea (1957-1964); Pitești (1964-1965), șef secție (1965-1966); Comitetul Regional / Județean Argeș (1966-1970). Director adjunct, Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1970-1973); director, Școala Nr. 8, Pitești (1973-1980). Șef birou, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1980-1990). Activitate pentru: organizarea rețelei școlare în condițiile generalizării învățământului elementar de opt/zece clase și a celui liceal de 12 ani; dotarea noilor locații; atragerea absolvenților de facultăți spre unitățile din zonele deficitare. Studii, articole, reuniuni științifice, consfătuiri metodice, interviuri. Aprecieri publice. (D.I.G.).

DUMITRESCU, Ion Gh. (n. Oarja, Argeș, 4 octombrie 1951). Inginer mecanic, înalt funcționar public, manager. Liceul Industrial de Chimie, Pitești (1971), Institutul Politehnic *Traian Vuia*, Timișoara (1977). Inginer stagiar:

Întreprinderea *Hidromecanica*, Brașov (1977-1978); șef serviciu, Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service Auto *Dacia*, Ștefănești, Argeș (1978-1987); șef birou, Baza Județeană de Aprovizionare Tehnico-Materială, Pitești (1987-1990). Viceprimar (1990), primar (1990-1992), municipiul Pitești. Director SC *Universal SA*, Pitești (1992-1996). Vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș (1996-2000). Preocupări economice particulare (2000 ~). Demersuri pentru: introducerea informatizării în comerț și activitate administrativă; privatizarea marilor magazine din zona centrală a municipiul Pitești; stimularea micilor investitori și a infuziei de capital străin în Argeș-Muscel. Organizarea *Simfoniei lalelelor*, Ediția XIV (1991). Diverse inițiative specifice economiei de piață. Aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

DUMITRESCU, Ion / Puiu (București, 5 octombrie 1914 – București, 7 decembrie 1988). Sportiv de performanță, *box*, actor de teatru și film, publicist. Actor: Teatrul Național, București (1949-1954); Teatrul de Stat din Reșița (1956-1959); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1958-1968). Roluri de referință: *Spătarul Dragomir (Vlaicu Vodă, Alexandru Davila)*; *Knurov (Fata fără zestre, Aleksandr Ostrovski)*; *Șeriful (Omul care aduce ploaia, Richard Nash)*; *Pavel (Surorile Boga, Horia Lovinescu)*; *Directorul (Mitică Popescu, Camil Petrescu)*. Partituri cinematografice în: *Răsună Valea* (1949), *Viața învinge* (1952). Volume și articole cu tematică sportivă, arbitru internațional de *box*. Membru, asociații în domeniile amintite, alte aprecieri publice. **(I.F.)**.

DUMITRESCU, Ionel (A doua jumătate a secolului XX – Începutul secolului XXI). Inginer, *telecomunicații*, ofițer de carieră, demnitar. *Domiciliu tradițional la Bogați, Argeș*. Studii liceale și universitare în Capitală. Doctorat, *științe tehnice*, București. Secretar de stat, Ministerul Apărării Naționale, Departamentul Telecomunicații Speciale, București (1990). Director general, *Proctel*, București (2004 ~). General de brigadă în rezervă (1997). Documentări externe. Studii, articole reuniuni în domeniu. Diverse colaborări comunitare în Argeș-Muscel. Diverse aprecieri

publice. **(I.D.P.)**.

DUMITRESCU, Nicolae / Nae Gh. (Voinești, Lerești, Muscel, 15 septembrie 1857 – Pitești, Argeș, 1948). Profesor *geografie*, înalt funcționar public, manager. Liceul *Matei Basarab*, București (1876), Facultatea de Științe, București (1880). Stagiul în Franța (1890-1892). Activitate didactică: Liceul Brăila (1880-1881); Liceul de Băieți / Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1881-1928; director, 1897-1900; 1901-1905; 1907). Primar al orașului Pitești (1907-1911; 1918), președinte, Consiliul Comunal. Inițiative urbanistice în Pitești: construirea clădirii Liceului Clasic de Băieți (1897-1899); coordonarea lucrărilor pentru alimentarea cu apă a localității (forarea a 25 de puțuri și dotarea Uzinei Gropeni); demersuri privind edificarea Teatrului Comunal (donator) și a Pieței Comerciale; canalizarea bulevardului pe distanța Centru-Gară; înființarea Societății de Electricitate; inaugurarea noii clădiri a școlii *Nicolae Simonide*, Pitești. Președinte: Societatea Corală *Armonia*; Filiala *Banca Românească*; Societatea de Electricitate, Pitești. Avocat, Baroul Argeș. Proprietăți imobiliare, Pitești, naționalizate (1952), retrocedate moștenitorilor (2006), clădire reprezentativă (1927), Bulevardul *Republicii*, arhitect Dumitru Ionescu-Berechet (v.). Contribuții distincte la evoluția reședinței Argeșului în etapele enunțate. Importante aprecieri publice. **(M.B.)**.

DUMITRESCU, Nicolae R. (Oarja, Argeș, 12 octombrie 1912-București, 23 ianuarie 1939). Inginer chimist, ofițer de carieră, inventator. Specialist, Arsenalul Armatei Române, București. Preocupări științifice în domeniile explozivilor și armelor antitanc, folosite postmortem în Al Doilea Război Mondial (1941-1945). Convingeri și activități de extremă dreapta, opozante structurilor guvernamentale. Deținut politic, București. Asasinat (23 ianuarie 1939), Prefectura Poliției Capitalei. Consemnări memoriale. Aprecieri publice controversate. **(I.I.P.)**.

DUMITRESCU, Petre A. (n. București, 29 aprilie 1939). Actor de teatru și film. *Stabilit la Pitești din 1966*. Liceul *Vlaicu Vodă*,

București (1957), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Dinu Negreanu* (1963). Actor: Teatrul de Stat din Reșița, Caraș-Severin (1963-1966); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1966 ~). Roluri de referință: *Lelio (Să nu pui dragostea la încercare*, Pietro Antonio Locatelli); *Jimm (Omul care aduce ploaia*, Richard Nash); *Jeff (Jocul de-a vacanța*, Mihail Sebastian); *Petre Dinu (Titanic vals*, Tudor Mușatescu); *Radu (Casa cu două fete*, Mircea Ștefănescu). Premii de interpretare. Colaborări cu case de film din Capitală. Turnee artistice externe. Inițiative distincte: Laboratorul fotografic și Expoziția permanentă de fotografii, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești. Retrospectivă personală, *Clipe de viață*, Pitești, 2006. Membru, Uniunea Teatrală din România, diverse recunoașteri publice. (L.F.).

DUMITRESCU, Petre Gr. (Pitești, Argeș, 8 septembrie 1876 - Pitești, Argeș, 15 august 1940). Jurist, proprietar urban. Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1894), Facultatea de Drept, București (1898). Avocat renumit, Baroul Argeș (1900-1940). Căsătorit (1907-1940) cu Ioana Odobescu (v.), fiica scriitorului Alexandru Odobescu (1834-1895). Apărarea și reprezentarea publică a intereselor mai multor familii importante din România. Oratorie, consemnări memoriale, reuniuni în domeniu. Aprecieri antume. (A.A.D.).

DUMITRESCU, Petre M. (Jupânești, Coșești, Muscel, 1891 - 7 iunie 1967). Inștitutor, militant politic, manager. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1912). Activitate didactică: Drăgănești, Olt (1912-1913), Bădiceni, Mălureni, Argeș (1913~1938) director (1914-1916; 1918-1938). Combatant: Campania Balcanică (1913); Primul Război Mondial (1916-1918). Inspector, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1938-1943). Președinte, Consiliul Director, Banca *Dobrescu-Argeș*, Pitești. Membru activ, Partidul Național Țărănesc *Iuliu Maniu*, candidat pe listele pentru alegerile parlamentare din 19 noiembrie 1946. Deținut politic. Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice. (S.R.R.).

DUMITRESCU, Sorin M. (n. Mihăești, Argeș, 16 martie 1961). Artist plastic, *pictură, design*, sociolog. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1980), Universitatea *Spiru Haret*, București (2009). Designer, Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service Auto *Dacia*, Pitești (1984-2006); funcționar, Muzeul Județean Argeș (2006 ~). Expoziții personale sau de grup în: România (1989-2008), Franța (1990, 2004), Germania (1992). Lucrări în colecții publice și particulare din Europa. Aprecieri comunitare. (S.N.).

DUMITRESCU, Steliana Gh. (n. Buciumeni, Dâmbovița, 7 decembrie 1934). Medic primar, *pediatrie*, manager. *Stabilită în Pitești din 1960*. Școala Medie Tehnică Sanitară, Brașov (1953), Institutul Medico-Farmaceutic, București (1959). Medic, dispensarele: Râul Alb, Dâmbovița (1959-1960); Ștefănești, Argeș (1960-1963); spitalele: Pitești (1963-1966; 1973-1995, șef secție 1984-1995); Ștefănești, Argeș (1966-1973). Primariat în 1978. Inspector (1973-1976), director adjunct (1976-1990), Direcția Sanitară a Județului Argeș. Cabinet particular (1995-2000). Activitate pentru: diversificarea profilului unităților specializate; înființarea creșelor și a grădinițelor; dezvoltarea fizică a copiilor antepreșcolari și preșcolari; pregătirea cadrelor medico-sanitare în domeniu. Studii epidemiologice și pe alte teme, reuniuni ministeriale sau externe. Membră: societăți profesionale naționale și internaționale de pediatrie; foruri obștești din Pitești. Aprecieri comunitare. (C.C.).

DUMITRESCU, Vasile (n. Cocu, Argeș, 6 ianuarie 1932). Inginer mecanic, profesor universitar. Școala Medie Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1953), Facultatea de Mecanică, Brașov (1971). Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1983). Inginer, Întreprinderea *Portul*, Sulina, Tulcea (1971-1972). Activitate didactică și de cercetare, Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1972-2000), decan, Facultatea de Inginerie (1992-2000). Colaborator, universități particulare din București, filiale locale (2002 ~). Volume importante (în colaborare): *Ciclurile mașinilor și instalațiilor termice* (1996);

Injecția de benzină (1999). Numeroase studii, articole, comunicări, tematică prioritară, fabricarea autoturismelor. Inovator, motorul cu distribuție variabilă și experimentarea folosirii biogazului pentru alimentarea tractoarelor. *Marele Premiu*, Salonul Național, București (1981). Fondator, Baza de Cercetare, Facultatea de Inginerie, Pitești. Integrarea preocupărilor științifice în activitatea productivă. Membru, numeroase asociații profesionale în domeniu. Inițiative comunitare. Importante aprecieri publice. (M.C.S.).

DUMITRESCU LAZEA, Ion I. (Voinești, Lerești, Muscel, 14 iulie 1907- ? 1959). Mare proprietar funciar, jurist, militant politic anticomunist. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1925), Facultatea de Drept, București (1930). Avocat, Baroul Capitalei (1932-1958). Luptător, Grupul *Haiducii Muscelului*. Judecat în contumacie (1949), arestat (1959), torturat la Securitate, condamnat, 25 de ani muncă silnică, Tribunalul Militar, Regiunea a II-a, București (19 mai 1959). Decedat în detenție. Consemnări memoriale, alte aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

DUMITRESCU NEGRU, Traian Șt. (n. București, 13 noiembrie 1937). Medic primar, *laborator clinic*, manager. *Stabilit în Argeș din 1946*. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1954), Facultatea de Medicină, București (1960), Stagii în: Anglia și Belgia (1993) Medic, circumscripțiile sanitare: Filipeni, Bacău (1960-1961); Stâlpeni, Argeș (1961-1962); laboratoarele clinice: spitalul Curtea de Argeș (1962-1977), Spitalul Județean Argeș, Pitești (1977-2002). Primariat în 1991. Director, Direcția Sanitară a Județului Argeș (1990-1994). Contribuții la elaborarea *Legii sănătății* (1990). Studii, articole, rapoarte, reuniuni științifice naționale. Membru activ, asociații profesionale în domeniu. Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice. (C.C.).

DUMITRICĂ, Valeriu (n. Teiu, Argeș, 8 septembrie 1940). Inginer mecanic, manager, parlamentar. Liceul Ștefănești, Argeș (1962), Facultatea de Mecanică Agricolă, Institutul Politehnic, Timișoara (1967). Inginer (1967-

1972), director (1972-1998), Stațiunea de Mașini și Tractoare, Teiu, Argeș. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală, Izvorul (1980-1984), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Contribuții la dezvoltarea și mecanizarea agriculturii în Argeș-Muscel. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

DUMITRIU (A doua jumătate a secolului XIX ~). *Familie tradițională din Câmpulung, Muscel*. Proprietari urbani, farmaciști, cercetători, publiciști. Mai cunoscuți: **Nicolae D.** (1865-1898), Școala Superioară de Farmacie, București, farmacist; **Emanuel D.**, Facultatea de Drept, București, avocat, muzician; **Gabriel D.** (v.); **Maria Agnes D.**, farmacist, cercetător științific; doctorand, *farmacie*, București; cadru didactic universitar, București; activitate în domeniu, Câmpulung, Argeș. Perpetuarea profesiei de farmacist, la Câmpulung, timp de peste 120 de ani. Valoroase aprecieri comunitare. (M.B.).

DUMITRIU, Gabriel (Turnu Severin, Mehedinți, 1874 – Câmpulung, Muscel, 16 octombrie 1947). Farmacist, profesor *științe naturale*, publicist. *Stabilit la Câmpulung din 1899*. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1893), Facultatea de Farmacie, București (1898). Stagii în: Austria, Germania, Suedia. Patron și diriginte (1900-1947), Farmacia *Sfânta Treime*, Câmpulung, existentă din 1842, fondator, Johann Miskoltz. Activitate didactică, școli profesionale, licee, instituții particulare, Câmpulung (1902-1924). Colaborări de presă, ziare și reviste locale. Călător pasionat, *Note de drum*, publicate în *Prietenul Nostru*, Câmpulung. Sfaturi medicale cu caracter civic. Importante aprecieri comunitare. (C.C.).

DUMITRIU, Ion Cristian (Pitești, Argeș, 23 decembrie 1954 - Pitești, Argeș, 17 octombrie 2008). Inginer agronom, profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1973), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, București (1978). Doctorat, *științe agricole*, București (1994). Cercetător: Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice, Pitești (1978-1992); Stațiunea de

Cercetare și Producție pentru Viticultură și Vinificație, Ștefănești, Argeș (1992-1999). Activitate didactică, Universitatea din Pitești (1999 ~). Volume importante (în colaborare): *Lucrări practice de pedologie* (2000); *Cultura plantelor de câmp, a pomilor și a viței de vie* (2001); *Cultura viței de vie. Recomandări pentru micii producători* (2001); *Agrotehnică și biotehnologii agricole* (2002); *Viticultură practică cu elemente de viticultură ecologică* (2007). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, asociații în domeniu, aprecieri publice. (C.D.B.).

DUMITRU, Dragoș-Petre (n. București, 17 februarie 1964). Inginer constructor, ziarist, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin activități publice, economice, sociale*. Institutul de Construcții, București (1988). Inginer, Trustul Construcții Hidrotehnice, București (1988-1990). Intensă activitate publicistică în Capitală: director, *Strada* (1990-1992); *Ancheta* (2000-2004); redactor șef, *Universul român* (1992-1993); *Atac la rersoană* (1997-2000); comentator, *Actualitatea, Jurnalul național, Vocea României* (1993-1997). Deputat de Argeș în Parlamentul Țării (2004-2008), reprezentând succesiv Partidul *România Mare*; ulterior, Partidul Conservator. Inițiativă distinctă: proiect legislativ pentru oficializarea denumirii *Județul Argeș-Muscel*, demers neaprobat. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

DUMITRU, Florea (Cerșani, Suseni, Argeș, 1 iunie 1932 – Pitești, Argeș, 2 martie 2009). Ofițer de carieră, *tancuri* și *auto*, general. Școala Militară de Ofițeri de Artilerie Antiaeriană, Brașov (1955), Academia Militară Tehnică, București (1970). Șef, Catedra de Automobile și Transportoare, Școala Militară de Ofițeri Tancuri și Auto, Pitești (1970-1979), locțiitor al comandantului școlii (1979-1982). Comandant: Școala Militară de Maiștri și Subofițeri, Pitești (1982-1987); Institutul Militar Auto *Basarab I*, Pitești (1987-1990). Volume importante (în colaborare): *Studiul privind principiul constructiv, de funcționare și exploatare a alternatoarelor de pe automobile; Manualul autocamioanelor S.R. Cunoaștere și*

exploatare, (1972); *Manualul autocamioanelor DAC 665 T/G Cunoaștere și exploatare*, (1983); *Autovehiculele în Armata Română. Tradiții și contemporaneitate*, (1991). Studii, articole, reuniuni științifice militare și civile. General de brigadă. Membru, asociații în domeniu, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DUMITRU, Gheorghe I. (n. Prundu, Pitești, Argeș, 2 septembrie 1947). Economist, diplomat de carieră. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1965), Academia de Studii Economice, București (1970). Doctorat, *științe economice*, București (1978). Activitate didactică, Academia de Studii Economice, București (1970-1976). Atașat, secretar III, Ministerul de Externe, București (1976-1979); secretar III, Ambasada României la Damasc, Siria (1979-1986); secretar II, secretar I, director adjunct, Ministerul de Externe, București (1986-1990); secretar I, Ambasada României la Washington, Statele Unite ale Americii (1990-1993). Consul general al României la New York, Statele Unite ale Americii (1993 ~). Studii, articole, reuniuni naționale și internaționale pe teme de interes general. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.N.).

DUMITRU, Ioan F. (n. Oarja, Argeș, 30 mai 1934). Biochimist, cercetător științific gradul I, profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Universitatea din Leningrad / Sankt Petersburg, Federația Rusă (1958). Doctorat, *metabolism*, București, (1962). Stagiul în Belgia (*enzimologie*). Activitatea didactică și științifică: Universitatea din București (1958-2004); Institutul Oncologic, București. Volume importante: *Biochimie* (1980); *Hormonii corpului omenesc, organismelor animale și vegetale* (1989); *Biotehnologii moderne* (1990). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Conducător de doctorat. Director, fondator, Laboratorul de Enzimologie și Biotehnologii, București (1996). Docent, Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1971). Profesor universitar emerit (1983). Membru, numeroase societăți, asociații, fundații din Europa și Statele Unite ale Americii. Premiul *Emil Racoviță* al

Academiei Române (1982), expert UNESCO, alte aprecieri publice. (**I.A.B.**)

DUMITRU, Ion A. (Secolul XX). Proprietar urban, înalt funcționar public. *Primar al orașului Pitești (1950-1954)*, președinte, Comitetul Executiv Local. Ales în urma primului scrutin postbelic, reprezentând Frontul Democrației Populare (3 decembrie 1950). Gestionarea unor *provocări* ale etapei: inaugurarea Fabricii de Tananți *Argeșul* (28 septembrie 1951) și a Uzinei de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași (8 octombrie 1952); înființarea unităților comerciale de stat cu amănuntul și ridicata; fundamentarea obiectivelor proprii *întâului plan cincinal* (1951-1955); deschiderea oficială a Parcului *Strand* (2 august 1953), alte inițiativă specifice tranziției de la societatea tradițională la *dirijism*. Recunoașteri publice. (**T.M.**)

DUMITRU, Ion D. (n. Boteni, Muscel, 27 august 1937). Ziarist, scriitor, editor. Liceul *Mircea cel Bătrân*, Constanța (1957), cursuri libere, *geografie*, Cambridge Institut, Marea Britanie. Șef secție, Radio *Europa Liberă*, München, Germania (1964-1991); secretar, Departamentul românesc (1991-1995). Volume importante: *Flori în furtună; Forme de genocid în U.R.S.S.; Memorii și mărturii. Supraviețuitorii; Pe urmele mirajelor; Accente în poezia românească din Bavaria și Bucovina de Nord*. Fondator: Societatea de Ajutor a Românilor din Germania (1965-1999); editurile: *Jean Dumitru*, München, Germania (1977), *Snagov*, București (1992); Asociația Scriitorilor Români și Germani de la München. Membru activ: Uniunea Jurnaliștilor din Bavaria, Germania (1965-1999); Institutul Român de Cercetări, Biblioteca Română din Freiburg, Germania (2002 ~). Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice. (**M.M.O.**)

DUMITRU, Ion M. (n. Brătești, Albeștii de Argeș, 26 septembrie 1947). Scriitor, editor, traducător. Școala Medie / Colegiul Național *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1965), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, Secția *Teatrologie*, București. Redactor, cronicar dramatic și literar, creații

proprii, revistele: *Luceafărul*, București; *Argeș*, Pitești. Volume importante: *Iadeș* (1967); *Una sută de balade; Fals tratat de vânătoare; Orgolii; Culoare și aromă. Melancolii* (versuri); *Imnuri; Paștele cailor; Povestea minunatelor călătorii* (proză); *Farfuri zburătoare; Sir și Elixir* (teatru pentru copii). Fondator, Festivalul Internațional *Noaptea de poezie de la Curtea de Argeș*. Premiul *Luceafărul* (1964). Membru, Uniunea Scriitorilor din România, alte aprecieri publice. (**M.S.**)

DUMITRU, Ion S. (Popânzălești, Drăgotești, Dolj, 16 februarie 1921 – Pitești, Argeș, 4 septembrie 1996). Ofițer de carieră, memorialist. *Stabilit la Pitești din 1970*. Liceul Militar *Mihai Viteazul*, Timișoara (1941), Școala Superioară Militară de Infanterie, București (1943). Stagiul în Germania (*tancuri*, 1944). Activitate de comandă: Regimentul 1 *Care de Luptă*, Târgoviște (1943-1945). Combatant: Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1943-1944), *Frontul de Vest* (1944-1945). Prizonier de război, deținut politic. Activitate didactică, Școala de Ofițeri Tancuri și Auto, Pitești (1970-1980). Volum important: *Tancuri în flăcări* (1999, postum). Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1995). Studii, articole, interviuri. Ordine și medalii militare române, germane, sovietice. Diverse inițiativă și aprecieri cetățenești. (**G.I.N.**)

DUMITRU, Mihai (Cosminele, Prahova, 1 iulie 1927 – ?). Inginer mecanic, manager, parlamentar. *Domiciliat la Pitești (1961-1979)*. Director general: Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași, Argeș (1961-1969); Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași (1969-1978); Centrala de Autoturisme, Pitești, Argeș (1978-1979). Director, Institutul Național de Standardizare, București. *Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală, Izvoru* (1975-1980), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Contribuții distincte la: redimensionarea Platformei Industriale *Pitești-Est*; dezvoltarea fabricației de autoturisme românești; evoluția generală a localității Colibași / Mioveni, Argeș. Erou al

muncii socialiste (1978), alte importante aprecieri publice. (I.D.P.).

DUMITRU, Mihail D. (n. Pitești, Argeș, 24 octombrie 1932). Medic primar, *chirurgie-urologie*, manager. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1951), Facultatea de Medicină Generală, București (1957). Medic: circumscripțiile sanitare Ștefănești (1957) și Topoloveni, Regiunea Argeș, șef secție raională (1957-1960); rezidențiat, *chirurgie*, Spitalul Clinic Fundeni, București (1960-1964). Specialist, Policlinica Ștefănești (1964-1975); director, Spitalul Ștefănești (1964-1970); inspector, Direcția Sanitară a Județului Argeș (1975-1979). Primariat (1978). Șef secție *urologie*, Spitalul Județean Argeș (1979-1998). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice. Implementarea de noi tehnici chirurgicale în domeniu. Membru activ, societăți profesionale naționale și internaționale. Alte aprecieri comunitare. (C.C.).

DUMITRU, Octavian I. (Gângiova, Dolj, 14 august 1941 – Pitești, Argeș, 3 iunie 2008). Inginer mecanic, profesor universitar. Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1964), Institutul Politehnic, Brașov (1969). Doctorat, *științe tehnice*, București (1999). Inginer, Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1969-1976). Activitate didactică, Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1976-2008). Volume importante: *Mecanică tehnică* (1981, în colaborare); *Mecanică* (1992, 1994); *Elemente de inginerie mecanică* (1994); *Utilizarea energiei electrice. Îndrumar de proiectare* (2002). Numeroase studii, articole, comunicări publicate în reviste din țară și străinătate. Inovații și invenții omologate, granturi, proiecte de autototare (electromecanică), reuniuni științifice naționale. Contribuții la dezvoltarea industriei și învățământului superior tehnic din Pitești. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.C.S.).

DUMITRU, Virgil (n. Mătășaru, Dâmbovița, 16 noiembrie 1957). Inginer mecanic, om de afaceri. *Stabilit în Argeș din*

1980. Liceul Industrial de Utilaj Chimic, Găești, Dâmbovița (1977), Facultatea Tehnică, Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1982). Director general fondator, SC *Comesad SA*, Pitești (1990), activitate profitabilă. Contribuții la evoluția economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (I.M.M.).

DUMITRU AFRIMESCU, Ștefan A. (n. Urlueni, Bârla, Argeș, 4 februarie 1951). Ziarist, editor, publicist. Corespondent pentru Județul Argeș, cotidianul *România liberă*, București. Fondator, revista *Mileniul III* (1990). Creații în culegerea *Caietul debutanților* (1983). Volume importante (versuri): *No man's patria / Patria nimănui* (2002); *Poeme albastre* (2002); *Hermeneutica libertății* (2009). Numeroase reportaje, interviuri, analize, comentarii, informații de presă. Aprecieri publice. (M.S.).

DUMITRU MAICAN, Gheorghe (n. Suseni, Argeș, 3 februarie 1944). Maestru fotograf, publicist. Autodidact. Activitate în domeniu: Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Argeș (1966-1970); Studioul Cinematografic *Buțea*, București (1970-1976); Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București (1976-1980); Institutul *Romproiect*, București (1980-1986); Biroul de Turism pentru Tineret, București (1986-1990). Fondator, Studio *Maican Art*, București (1990 ~), birouri în Pitești și Costești, Argeș. Colaborări cu importante edituri din țară și străinătate. Albume de referință: *Plaiuri argeșene* (1982); *Bărăganul Ialomițean; Muzeul Viticulturii și Pomiculturii din România* (1983); *Metroul Bucureștean; Repere artistice româno-belgiene. 1800-1940* (1999); *Irimescu. 100* (2003). Imagini artistice pentru muzee, publicații, expoziții organizate în state din Africa, America de Nord, Asia, Europa. Aprecieri critice favorabile. (I.E.C.).

DURĂ (Secolul XIX ~) Familie tradițională din Argeș. Dirijori, instrumentiști, interpreți de muzică populară. Mai importanți: **Dumitru D.; Marin D.D.; Constantin D.D.; Dumitru D.D.; Jean D.D.; Ștefan D.D.** Membri, importante tarafuri și orchestre profesionale sau de amatori din țară, discografie, înregistrări radio. Turnee externe.

Participări la viața culturală argeșeană. Aprecieri publice. (L.P.).

DURDUN, Sorin Gh. (n. Câmpulung, Argeș, 24 ianuarie 1967). Profesor gradul I, *limba română*, editor, publicist. Liceul Agroindustrial, Curtea de Argeș (1985), Facultatea de Litere, Universitatea din București (1993). Activitate didactică, Grupul Școlar Auto, Valea Mare Pravăț, Argeș (1994-1997). Redactor șef, *Realitatea musceleană* (1997 ~). Volume importante: *Eu nu oblig pe nimeni să m-asculte* (1994); *Poemul cel mai lung* (1999); *Lumea văzută prin lentile* (2006). Numeroase articole de presă, cronici, comentarii. Inițiator, Fundația *Ion D. Țicăloiu*, Câmpulung (1999). Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2004), alte aprecieri publice. (V.P.).

DUȘAN, Florian Gh. (Orbeasca de Jos, Teleorman, 23 octombrie 1915 – Curtea de Argeș, 28 aprilie 1992). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1955*. Liceul Teoretic, Alexandria, Teleorman (1935), Facultatea de Medicină, București (1941). Combatant: *Frontul de Est* (1941-1944); prizonier de război, *Frontul de Vest* (1944-1945). Medic: Circumscripția Poroschia, Teleorman (1945-1946); Spitalul Slatina, Olt (1946-1948). Medic șef, județul Olt (1948-1950). Director, Spitalul Slatina (1950-1955). Consultant, Spitalul Câmpulung, Argeș (1955-1957). Primariat, *chirurgie* (1957). Șef secție (1957-1982), director (1957-1971), Spitalul Curtea de Argeș. Studii, articole, comentarii, publicate în reviste de specialitate. Activitate comunitară diversificată. Membru, societăți profesionale naționale și internaționale în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

DUȚĂ, Adrian (n. Colibași, Mioveni, Argeș, 2 mai 1953). Profesor gradul I, *istorie*, manager, parlamentar. Studii liceale, Pitești (1970), Facultatea de Istorie, Universitatea din București (1976). Activitate didactică, școlile: Dofteana, Bacău (1976-1979); Racovița, Mioveni, Argeș (1979 ~), director (1989-1990; 1997). Primar al orașului Mioveni (1990). Deputat de Argeș: Adunarea Constituantă (1990-1992), reprezentând Frontul Salvării Naționale;

Parlamentul României (1992-1996), reprezentând Frontul Democrat al Salvării Naționale. Vicepreședinte, Organizația Argeș, Partidul Democrației Sociale din România; consilier local, Mioveni, Argeș (1996-2000). Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale pe diverse teme. Inițiative legislative, interpelări, emisiuni *media*. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DUȚĂ, Jean Gh. (n. Curtea de Argeș, 29 septembrie 1943). Economist, profesor gradul I, *tehnologie*, pictor amator. Liceul Real-Umanist / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1969), Academia de Studii Economice, București (1980). Activitate didactică: Liceul *Spiru Haret*, Tulcea. Expoziții personale sau de grup: Austria, Belgia, Franța, Germania, Olanda, România. Lucrări în colecții muzeale și personale din țară. Premii naționale în domeniu, alte aprecieri publice. (S.N.).

DUȚĂ, Traian M. (n. Drăganu, Argeș, 27 iunie 1952). Artist plastic, *ceramică*, *sculptură*. Liceul Nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1971), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Costel Badea* (1982). Activitate de creație, unități economice și culturale, Curtea de Argeș (1982~). Expoziții personale sau de grup: România (1983~2008), Franța (1990), Italia (1994), Statele Unite ale Americii (2008). Lucrări în colecții particulare, țări ale Uniunii Europene, Australia, Canada. Opere sculpturale: *Naum Râmnicianu* (Corbi, Argeș); *Monumentul eroilor* (Curtea de Argeș); *Mircea cel Bătrân* (Școala Nr. 4, Curtea de Argeș); *Mihai Viteazul* (Curtea de Argeș). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România (1989), președinte, Filiala Pitești (1990-1994). Importante colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice. (S.N.).

DUȚESCU, Gheorghe (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Zărnești, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DUȚESCU, Gheorghe N. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitățile Mălureni și Valea Mărului, plasa Argeș, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DUȚESCU, Nicolae Gh. (Zărnești, Mălureni, Argeș, 1903 – București, 1984). Medic, *stomatologie*, profesor universitar, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1924), Facultatea de Medicină, București (1930). Stagii de specializare și doctorat, *chirurgie maxilo-facială*, Viena, Austria (1930-1933). Medic, Spitalul *Witing*, București (1933-1946). Primarariat, *stomatologie* (1936). Activitate didactică: Facultate de Stomatologie, Iași (1946-1962); Facultatea de Stomatologie, Timișoara (1962-1971). Numeroase volume, studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Promovarea, în premieră pentru România (1936) a tehnicilor operatorii de reconstrucție maxilo-faciale prin grefon costal al mandibulei și în malformațiile velo-palatine. Membru, importante asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri comunitare. (C.C.).

DUȚESCU, Teodor (Vârzaru, Merișani, Argeș, 8 noiembrie 1870 - București, 8 decembrie 1949). Scriitor, îndrumător cultural, traducător. Școala Comercială, București (1885), activitate în domeniu (1895-1904), asociat, Ion Luca Caragiale (cumnatul său). Inspector, Casa Școalelor, București (1904-1907), publicist independent (1907-1949). Volume importante (versuri, teatru): *Crâng și luncă* (1896); *Freamăt* (1898); *Două drame țărănești* (1903, în colaborare); *Din vatra unui sătean cuminte* (1911); *Contra Austriei* (1915). Piese preluate de Teatrul Național din București, scrise împreună cu actorul Vasile Leonescu: *Jianu* (1900); *Peneș Curcanul* (1901); *Zavistie* (1902); *Oricum* (1912). Editorialist, comentator, eseist, revistele: *Deșteptarea*, *Epoca*, *Familia*, *Telegraful român*, *Viața*. Libret, opereta *Dora*, compusă de Ionel G. Brătianu. Tălmăciri din limbi europene. Diverse aprecieri critice (M.S.).

DUȚU, Ion Gh. (n. Milcoiu, Vâlcea, 27 decembrie 1936). Economist, ziarist, funcționar de stat. *Stabilit la Pitești din 1962*. Școala Medie Nr. 1 / Colegiul Național *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1956), Școala de Ofițeri de Aviație *Traian Vuia*, Mediaș, Sibiu (1958), Facultatea de Economie, București (1969). Doctorat, *științe economice*, București (1984). Activitate productivă, Uzinele Sodice Govora, Vâlcea (1958-1962). Ziarist, cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești (1962-1974). Expert: Cabinetul Județean Argeș de Organizare Științifică a Producției și a Muncii (1974-1987); economist, șef serviciu: Consiliul Județean Argeș (1987-1990), Prefectura Argeș (1990-1999). Numeroase articole de presă, apărute în publicații din Pitești, Râmnicu Vâlcea, București. Studii și teme de cercetare, unități din industriile chimică, ușoară și de prelucrare a lemnului, Pitești. Aprecieri publice. (T.C.A.).

DUȚU, Ion V. (n. Drăgotești, Olt, 12 iulie 1947). Inginer horticol, cercetător științific gradul I, manager. *Stabilit în Argeș din 1977*. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza, Prahova (1965), Facultatea de Horticultură, București (1973). Doctorat, *științe agricole*, București (1995). Inginer, Întreprinderea Agricolă de Stat, Niculițel, Constanța (1973-1976). Activitate permanentă de cercetare (1976 ~), director științific (1994-2004), director general (2004-2006), șef laborator (2006 ~) Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești, Mărăcineni, Argeș. Volume importante (în colaborare): *Pepiniera pomicolă* (1984); *Producerea, păstrarea și valorificarea materialului săditor pomicol și dendrologic* (1992); *Caisul* (1993); *Pomicultura României. Fundamentarea strategiei de dezvoltare* (2001). Numeroase studii, analize, reuniuni naționale și internaționale. Noi soiuri de prun și portaltoi. Membru corespondent, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

BIBLIOGRAFIE SPECIALĂ

- *** Arhive. Direcția Județeană Argeș a Arhivelor Naționale, Pitești;
- *** Colecția revistei *Argeș*. Pitești (1966 ~), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș;
- *** Colecția ziarului *Presa*. Pitești (- 1948), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Pitești;
- *** Colecția ziarului *Secera și Ciocanul*. Pitești (1951-1989), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș;
- *** *Roumanie. Esquisse encyclopédique*. Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1980;
- *** *Who's who în România*. Ediție Princeps, Editura *Pegasus-Press*, București, 2002.
- Alessandru, C.. *Dicționar geografic al județului Muscel*, Editura *Socec*, București, 1893;
- Alexandrescu, Constantin; Anton, Ion; Băcanu, Ion; Bădălan, Ilie; Ciobanu, Ion; Costache, Gheorghe; Diaconu, Gheorghe; Dicu, Ion; Florea, Stan; Ilie, Silviu; Ionescu, Alexandrina; Iosifescu, Gheorghe; Manu, Valeriu; Mavrodin, Teodor; Novac, Vasile; Postolache, Ion; Rizea, Iulian; Stancu, Radu. *Argeș. Monografie*, Editura Sport-Turism, București, 1980;
- Anghel, Ion C.; Tudor, Valeriu; Petrescu, Lucian. *Diplomați ai României*, Asociația Ambasadorilor și Diplomaților de Carieră din România, Ediția a II-a, revăzută și adăugită, București, 2008;
- *Arc peste timp*. Editura *Paralela 45*, Pitești, 2006;
- Aricescu, Constantin D.. *Memoriile mele*, Editura *Profile*, București, 2002;
- Athanasiu, Ioan Gh.; Vasilescu, Ioan A.. *Anuarul orașului Pitești, Curtea de Argeș și al județului Argeș*, Tipografia *Liga Poporului*, Pitești, 1925;
- Baci, Dumitru. *Lumini muscelene*, Editura *Sport-Turism*, București, 1980;
- Baranga, Ilie. *Dicționarul presei argeșene*, Editura *Tritonic*, București, 2003; Ediția a II-a, București, Editura *Domina* ®, 2005;
- Barbosa, Octavian. *Dicționarul artiștilor români contemporani*, Editura *Meridiane*, București, 1976;
- Boalcă, Ion. *File din istoria orașului Topoloveni Argeș*, Editura *Argeș-Press*, Pitești, 1996;
- Brătulescu, Victor. *Dascălii de zugrăvi Ioan și Mincu de la Râmnic și Argeș*, în *Mitropolia Olteniei*, anul 1963, nr. 11-12;

- *Catalogul Galeriei Naționale: Pictura secolului XIX*. Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România, București, 1975
- Căpitanu, Dumitru. *Teatrul „Alexandru Davila”. Douăzeci de ani de activitate*, Intreprinderea Poligrafică 13 Decembrie 1918, București, 1969;
- Chiroșca, Mihaela ș.a.. *Dicționarul specialiștilor. Un „Who's who” în știință și tehnică*, Editura Tehnică, București, *I*, 1996; *II*, 1998;
- Ciochină, Nadia. *Născuți pentru onoare*, Editura Smeoreanu, Pitești, 2006;
- Constantinescu, Grigore. *Argeș. Dicționar etnocultural*, Editura Alean, Pitești, 2006;
- Cristocea, Spiridon I.. *Argeș. Dicționar de istorici*, Muzeul Județean Argeș, Editura Tiparg, Pitești, 2003;
- Cruceană, Ion. *Momente și figuri argeșene, I*, Palatul Culturii Pitești, Intreprinderea Poligrafică Filaret, București, 1980;
- Deac, Mircea. *250 de pictori români (1890-1945)*, Editura Medro, București, 2003;
- Diaconovici, Cornel. *Enciclopedia română, I*, 1898; *II*, 1900; *III*, 1904, Editura și tiparul lui W. Krafft, Sibiu;
- *Dicționar enciclopedic: I*, 1993; *II*, 1996; *III*, 1999; *IV*, 2001; *V*, 2004; *VI*, 2006. Editura Enciclopedică, București;
- Dinu, Ion M.. *Oameni de seamă ai Argeșului de ieri și de azi*, Editura Tiparg, Pitești, 2004;
- Dinu, Ion M.. *Figuri de dascăli argeșeni, I*, Complexul Muzeal Golești, Tipografia Argeș SA Pitești, 1991; *II*, Editura Paralela 45, Pitești, 2001;
- Doagă, Alexandru; Mihalache, Dumitru; Anton, Ion; Bădălan, Ilie. *Localitățile județului Argeș*, Tipografia Argeș, Pitești, 1971;
- Drăguț, Vasile. *Dicționar enciclopedic de artă medievală românească*, Editura Vremea, București, 2000;
- Dumitrașcu, Jean. *Parlamentarii de Argeș. Trecut și prezent*, Editura Tiparg, Pitești, 2000;
- *Enciclopedia artiștilor români contemporani*. Editura Arc, București, 2000;
- *Enciclopedia marilor personalități: I*, 1999; *II*, 2000; *III*, 2001; *IV*, 2003; *V*, 2003; *VI*, 2004. Editura Geneze, București;
- Firoiu, Vili. *Biografii în bronz și marmură. Argeșeni, oameni de seamă ai patriei*, Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș, Tipografia Argeș, Pitești, 1972;
- Franțescu, Gh.M.. *Câteva pagini din trecutul Școlii Primare Domnești azi Școala*

Primară de Băieți No.1 „Nicolae Simonide” din Pitești cu ocazia împlinirii a 103 ani de la înființare 1833-1936, Tipografia Artistica P. Mitu, Pitești, 1936;

- Furtună, Vlad. ***Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș***, Editura ziarului ***Presa***, Pitești, 1936;
- Gusti, Dimitrie (coord.). ***Enciclopedia României, I, 1938, II, 1938, III, 1938, IV, 1943***, Imprimeria Națională, București;
- Hara-Bucur, Ion C.. ***Monografia comunei Berevoiești-Muscel***, Editura Tehnică, București, 1996;
- Ionescu, Zicu; Cîrstea, Remus Petre. ***Martiri argeșeni și musceleni 1939-1989***, Editura ***Tiparg***, Pitești, 2006;
- Lahovari, George Ioan. ***Dicționarul geografic al județului Argeș***, București, 1888;
- Lahovari, George Ioan; Brătianu, C.I.; Tocilescu, Grigore G.. ***Marele dicționar geografic al României. Alcătuit și prelucrat după dicționarele parțiale pe județe: I, 1898-1902; II, 1899; III, 1899; IV, 1899; V, 1899***. Editura ***Socec***, București;
- Leonăchescu, Nicolae. ***Deputații de Argeș - O istorie politică: I, II, III, IV, V. Argeșul***, Pitești, 23 septembrie - 4/5 octombrie 1997;
- Marinescu, Valeriu. ***Monografia așezării Argeșului Curtea de Argeș***, Editura ***Euromarket***, Pitești, 1999;
- Mavrodin, Teodor. ***Episcopia Argeșului 1793-1949***, Editura ***Euromarket***, Pitești, 2005;
- Mavrodin, Teodor. ***Istoria Primăriei Pitești***, Editura ***Pământul***, Smeura, Pitești, 1996;
- Mavrodin, Teodor; Căpățână, Ion; Vișinescu, Sorin. ***Camera de Comerț și Industrie în istoria economiei argeșene 1864 - 1948, 1990 - 2000***, Editura ***Tiparg***, Pitești, 2000;
- Mitulescu, Moise. ***Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti”***, Editura ***Tiparg***, Pitești, 2007;
- Nândrașu, Nicolae. ***Promoția de aur***, Editura Semne, Liceul ***Nicolae Bălcescu***, Pitești, 1997.
- Nândrașu, Nicolae. ***Personalități din Stroești-Argeș***, vol. I, Editura ***AGIR***, , București, 2007.
- Novac, Vasile. ***Generali argeșeni, I, II***, Editura ***Nova Internațional***, Pitești, 2006;
- Oprescu, George. ***Istoria artelor plastice din România***, Editura ***Meridiane***, București, 1968;
- Oprescu, George. ***Pictura română în secolul al XIX-lea***, Editura ***Meridiane***, București, 1984;
- Parizescu, Vasile. ***Colecții și colecționari în Casa lux***, nr. 1,2,3 din 2006;
- Pârâianu, Barbu. ***Istoricul Regimentului Argeș No. 4 scris cu ocazia jubileului de 50***

de ani 1877-1927, Pitești, 1927;

- Pârnuță, Gheorghe, ș.a. *Oameni din Cetatea de Scaun. Personalități și figuri muscelene*, București, 1995;
- Pârnuță, Gheorghe; Radu, Ion T.; Lupu, Ion. *Învățământul din Muscel în secolele XVII-XIX*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968;
- *Pictori amatori din Câmpulung Muscel*. Casa de Cultură a Sindicatelor, Câmpulung, 1978;
- Pop, Augustin Z. N.. *Din istoria culturii argeșene*, Tipografia Argeș, Pitești, 1965;
- Popa, Petre; Dicu, Paul; Voinescu, Silvestru. *Ghid de oraș*, Editura Sport-Turism, București, 1985;
- Popa, Petre; Dicu, Paul; Voinescu, Silvestru. *Istoria municipiului Pitești*, Editura Academiei Române, București, 1988;
- Popa, Petre (coord.). *Medalioane universitare*, Editura Universității din Pitești, Pitești, 2002;
- Popescu, Hristache. *100 de personalități în construcții*, Editura HP, s.l. București, 2006;
- Popescu-Argeșel, Ion. *Mănăstiri și biserici din Muscel la cumpăna dintre milenii*, Editura Fundația România de mâine, București, 2000;
- Popescu, Silvia. *Tărâmul tăcerii. Cimitirul Sfântul Gheorghe din Pitești*, Editura Dosoftei, Iași, 2008;
- Predescu, Lucian. *Enciclopedia Cugetarea: Material românesc, oameni și înfăptuiri*, Editura Cugetarea Georgescu-Delafras, București, 1940; Editura Saeculum, București, 1999;
- Prut, Constantin. *Dicționar de artă modernă*, Editura Albatros, București, 1982;
- Prut, Constantin. *Dicționar de artă modernă și contemporană*, Editura Univers Enciclopedic, București, 2002;
- Rusu, Dorina N.. *Membrii Academiei Române. Dicționar*, Editura Enciclopedică, Editura Academiei Române, București, 2003;
- Stoicescu, Nicolae. *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova secolele XIV-XVII*, Editura Enciclopedică Română, București, 1971;
- Tucă, Florian; Gheorghe, Cristache; Leonăchescu, Nicolae; Ionescu, Nicolae; Popescu, Vasilica; Tudor, Sevastian; Voinescu, Silvestru. *Județul Argeș. Mileniul III, Anul 1, Mică Enciclopedie*, Editura Sylvi, București, 2001;
- Tudor, Dumitru N.. *Contribuții la studiul tradițiilor mișcării muncitorești și democratice din zona Argeșului*, Intreprinderea Poligrafică Argeș, Pitești, 1971;

- Tudor, Octavian. *Pictori români uitați*, Editura *Noi Media Print*, București, 2003;
- Tudor, Sebastian. *Personalități politice și culturale din Argeș*, Editura *Paralela 45*, Pitești, 1995;
- Tudose, Petre. *Monografia comunei Mălureni*, Editura *Tiparg*, Pitești, 2004;
- Udrescu, Dumitru. *Glosar regional Argeș*, Editura Academiei Române, București, 1967;
- Vlad, Nicolae; Popescu, Tudor. *Monografia Liceului „Nicolae Bălcescu” din Pitești 1866 - 1966*, Tipografia *Argeș*, Pitești, 1966; reeditare, Constantin Fulgeanu, Pitești, 1991;
- Voinescu, Silvestru. *70 de personalități argeșene*, Editura Bibliotecii Municipale, Pitești, 1970;
- Voinescu, Silvestru. *Argeșeni și musceleni în Academia Română*, Editura *Calende*, Pitești, 1995;
- Voinescu, Silvestru; Rizescu, Nicolae; Sachelarie, Octavian. *Argeșeni în spiritualitatea românească*, Biblioteca Județeană Argeș, Pitești, *I*, 1980; *II*, 1988;
- *** Arhive Centrul de Cercetare și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice *General Radu Rosetti*, Pitești;

WEBGRAFIE

- www.bjarges.ro, Popa, Petre; Dicu, Paul; Voinescu, Silvestru. *Pitești: Tradiție și contemporaneitate*, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Editura *Tiparg*, Pitești, 2008.